

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt: 38 • Sayı: 448 • MAYIS 1997
(KDV DAHİL) 150.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumlusu:
Halûk HACALOĞLU

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOŞOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 281 62 00 - 268 37 28 - 269 07 34

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 1.800.000 TL.
(Öğrenciler: 1.450.000 TL.)
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE: TANRI'YA ARACISIZ BAĞLANMA 2
- VİCDANIN ISRARLI ETKİSİ 6
- OBSESYON ALANLARIN ETKİLEŞİMİ 8
- ŞUUR UYKUSU 11
- İHMALCİLİK..... 11
- ANADOLU ORTAK ALANININ OLUŞTURULMASI..... 12
- ÖTEÂLEMDEN BİR DOKTOR KONUŞUYOR:
RUHSAL TECRÜBELERİN ÖZEL KURALLARI 14
- ÖNCEDEN BİLME (PREMONİSYON)..... 16
- GELECEĞE DÖNÜŞ:
UZAY ÇAĞINDAN ÖNCEKİ SETİ 18
- ENKARNASYON..... 20
- ABD'DEKİ TOPLU İNTİHAR OLAYI, EZOTERİK
TOPLULUKLARI YİNE GÜNDEME GETİRDİ..... 23
- ALTI MODERN HAYALET 24
- RUHSAL AKTÜALİTE:
ŞİFACILARIN GÜCÜ SAYESİNDE İYİLEŞENLER..... 28
- KOZMİK FESATLIK..... 30
- SEVGI - EVRENSEL CAZİBE ETKİSİ 34
- DİYALOĞU BİR ARAÇ OLARAK KULLANIRKEN
KUTUP ve PARADOKSUN ÖNEMİ..... 37
- ERKEN GELEN ÖLÜMLER ve
SAKAT DOĞUMLARIN SPİRİTÜEL YORUMLARI 38
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
ÜÇ ANA TESİR..... 41
- MEDYOMLUĞUN KURALLARI 42
- KİTAP İNCELEMESİ: ANLAM İFADE ETMEK 45
- YAŞAMAK 46
- ETKİNLİKLERİMİZ 47
- KİTAPLAR ARASINDA:
HAYAT, ÖLÜM ve ÖTESİ..... 48

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Ruhsal açıdan içinde bulunduğumuz toplumun göstermiş olduğu derin kargaşa ve buna karşın her düzeyde karşınıza çıkan ve bir süre daha çıkmaya devam edecek olan sorun yaratıcı olaylar dizisi karşısında aldığımız tavır çok ilgi çekicidir.

Sanki görünmeyen bir el olaylara kendi bildiğince yol vermekte, değişim trafiğini sanki kasıtlı olarak karıştırmakta; insanların pek büyük bir kısmı da bu kargaşadan gene kendi bildiğince uzaklaşmak, geri dönmek amacıyla "kasıtlı uykuya" yatmaktadır. Yani bir yandan çok çeşitli ihtiyaçlara, dolayısıyla hizmet ve vazifelere yardım maksadıyla meydana getirilen yeni sınama ve imkân alanları oluşturuluyor; öte yandan beşerî varlıklar bu sınama ve imkân alanlarından hızla uzaklaşarak şuursal bir "uykuya geçme" gayreti içinde bulunuyor. Zaman ve mekân değişiminin meydana getirmekte olduğu sarsıntıyı en aza indirmek maksadıyla "insanlar uyumaktadır". Hizmet ve vazife akışının dışındaki gidişlere ayak uydurmayı tercih etmektedir.

Bu durumda, gerçek hizmet ve vazife erbabı yoluna devam etmekte tek başına kalmış gibi oluyor. Yükün bütün ağırlığı bu gerçekleri görüp kendini realiteler arasında köprü yapabilenlerin sırtında birikiyor. Ne var ki bütün bunlar her zaman olmuştu; fakat bu çağ bundan önceki çağlardan çok farklı bir durum arz etmektedir.

Dünya'nın bu SİKLUS içerisinde geçirmiş olduğu aşamalar daima bir çağdan diğer bir çağa, BİN YILLIK umutlarla sıçrayarak olmuştur. Her yeni bin yılın arkasındaki umut dağlarına tırmanan beşeriyet, şu son bin yılın içinde, SİKLUSUN sonunda olduğunu için için fark ederek artık maddenin kendi üzerindeki tahakkümüne bir sınır koyabilmenin savaşını vermeye başlamaktadır.

Her şey Büyük Sıçrayış ve Değişimin son hazırlıklarının bir yansımasından ibarettir. Olanların hiç biri olması gerekeni temsil etmiyor. Simgeciliğin doruk noktasına ulaştığı bir anlatım tekniği içinde İdareci Plânların yarattığı çok maksatlı işlemlere sahip **etki alanlarının** harekete geçirdiği "kasıtlı karmaşa" SİKLUSUN en belirgin işaretidir.

Siklus'un sonuna en yakın konumda bulunurken, beşeriyetin çok yönlü baskılar altında tutularak hızla uygulanması gereken eprövlerin ateşi altında çırpınması bütün Dünya'da gözlenmektedir.

Kısaca bütün beşeriyet, yüzüne tutulacak olan Hakikat Aynası'na, Yüce Bilgi Işığı'na doğrudan doğruya bakabilecek kudrete ulaştırılma hazırlığını bitirmek üzeredir. Ancak bu **vasıtasız bilgiyi** elde ettikten sonradır ki Dünya'da kurulacak olan "yeni düzeni" yaşamaya hak kazanacaktır. Demek ki Yüce Bilgi Işığı tüm insanlığı, O'na doğrudan bakabilenler için, beşer üstü Bir Realiteye götürücü bir kudrete sahiptir.

Her şey tekâmül yolunda en yetkin bir şekilde ilerlemekte, eprövlerin içinden ard arda geçilmekle, tüm karmaşalar yaşanmakta, karınca ile fil aynı imtihanı vermekte, SİKLUSUN zafer kazanması için çaba harcamaktadır.

Sonunda her şey baştaki amaçla birleşecektir.

Selâm ve Sevgiler

Bundan sonraki işlemler aracı kullanmadan, ara bir vasıta kullanmadan, doğrudan doğruya tanrılık bilgeliğin insanın üzerine oturması, çökmesiyle meydana gelecek.

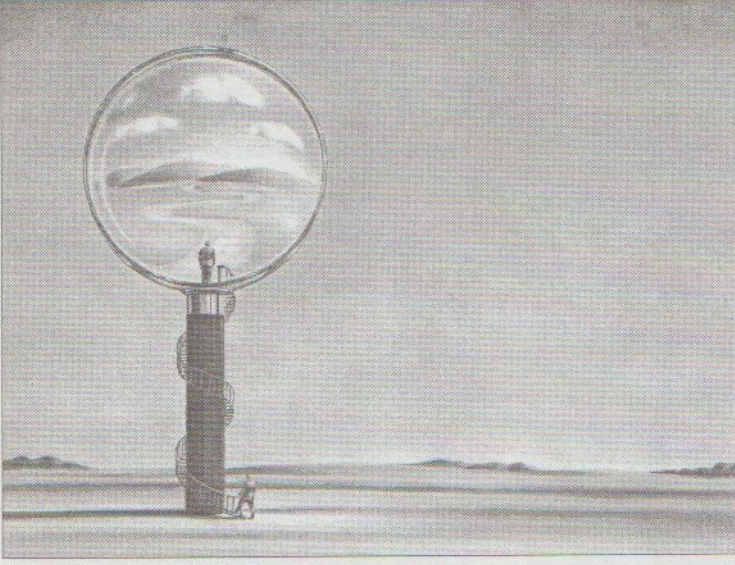
TANRI'YA ARACISIZ BAĞLANMA

Bu devrin insanının bir özelliği vardır. Bu devrin insanının özelliği hem yapan hem yikan insanıdır, yani biz 2800 yıllık bir çalışmanın hedefi olduk. Bugünkü Anadolu'nun sentezi, bugünkü ulaşabildiğimiz nokta geçmişimizdeki o yoğun çalışmaların getirmiş olduğu bir durumdur. Biz bir sonucuz şu anda. Artık bundan sonra başka bir sonucu hazırlayacak mıyız, hazırlamayacak mıyız, bunu tam bilemiyoruz ama şimdi bu sonuç olarak, bizim bir hedefe gitmemiz lâzım. Bu sonucun bir hedefi, bir anlamı olmalı. Eğer biz bir sentezin sonucuysak, bu sentezle ne yapılacak? Bu sentez hangi maksatla biraraya geldi? Bu işler niye yapılıyor? Onu bizim yakalamamız lâzım. Sentez işlemi niçin yapılmıştır? Birçok kanıt bir sentez olduğumuzu gösteriyor. Bazı ufak tefek eksikliklerimizi tamamlıyoruz.

Bugünkü tam sentez hâline geçmemizin

bir hedefi olması lâzım. Biz belki o hedefe ulaşmaya çalışacak olan varlıklar durumundayız. Hem Anadolu halkı olarak, hem bütün insanlık olarak büyük bir sentez meydana getirmiş ya da getirmek üzereyizdir. Bundan evvelki hem beşerî çalışmalar hem insanların bizzat kendi zekâlarıyla, kendi entelektleriyle meydana getirdikleri çalışmalar, hem de yukarının insanlık üzerinde yapmış olduğu çalışmalar büyük bir senteze aittir. Ama bunun bir maksadı, bir hedefi var, daha ulaşamadı bu hedefe. O hedefi biz anladığımız anda, bir müteallik meselesi ortaya çıkar, yani kendi kendimizi aşmayı o zaman görürüz. Yani bütün zanlarımızın, bütün düşüncelerimizin, niçin biz varız, niçin bu kadar uğraşıyoruz gibi soruların gerçek cevabı o zaman ortaya çıkacak. Hayır o da değil, diğeri de değil, şudur tarzında. O zaman büyük bir atılım yapıyoruz. Tıpkı bir anda hedefe fırlamak ve hedefe uzanmak gibi.

Niçin varız sorusuna cevap verdiğimiz anda kendi kendimizi aştık demektir. Şimdi buradaki biyolojik, fizyolojik, psikolojik, sosyolojik

"Kalbi temiz olana Tanrı'nın eli ulaşır."

her neyse bizi meydana getiren bütün değerleri aşacağız. Her birinin kendine göre bir görevi vardır. Fizyolojik değer bizi daima sağlıklı tutmak amacını güder, sosyolojik değer de toplum vicdanına uygun hareket etmek, topluma hizmet etmek amacını güder vs. Her birinin kendine göre amaçları vardır. Ama tüm bunların hepsinin bağlı bulunduğu bir amaç daha vardır. Biz onu görüp de iç varlığımızda, gerçek benimizde onu keşfettiğimiz anda müteali yakalamış oluruz.

DENGE ve UYUM

İç ve dışın birarada dengede olması belki de her zaman mümkün olmaması gereken bir durumdur. Çünkü belki de biraz stabilite meydana getirebilir. Tatlı bir dengesizlik daima iyidir. Mücadele hissi verir, mütemadiyen uğraşsınız. Tahammül edebileceğimiz, dayanabileceğimiz kadar, esneyebileceğimiz kadar bir dengesizlik olması gayet faydalı. Zaten öyle çalışıyor sistem. Yapsanız da yapmasanız da o dengesizlik oluyor.

Ayrıcalığı fark ediyorsak o zaman yaşam daha fazla idrak edilir, anlayış daha yüksek bir seviyede olabilir. Eskilerin fehim dedikleri mesele ortaya çıkar. İnce noktaları yakalayabilmek gerekiyor. Ona uyum sağlamak lâzım. Her inişin bir çıkışı, her çıkışın bir inişi vardır. Mekanizma

böyle çalışıyor: Devamlı iniş çıkışlar, bu şekilde gidiyor.

İnsanlık Altın Çağı, Bakır Çağı, Gümüş Çağı, Demir Çağı yaşadı. Şu anda Karanlık Çağdayız, yani bilim olarak, bilinç olarak. Bu karanlık çağdan çıkış kolay olabilecek mi? Teknolojik insan geliştikçe, kendini çağdaş insan olarak görüyor ama mevzu bahis olan teknolojik gelişim değildir.

YARADILIŞ HEDEFİ

Karanlık çağdan veya çağımızın zorunlu bir icabı olan madde esaretinden çıkılması gerektiğinin şartları ortaya koyuluyor. Meselâ teknoloji ve modern insan-merkezcilik kaçınılmaz bir biçimde, insanın yadsınamaz haklarını bağışlayan Yaradan'ın dünyadan yavaş yavaş kaybolmaya başladığı anlamına geliyor. Eksiklik burada, onun için bir umutsuzluk içindeyiz. Kendi kendimize yaptığımız senaryoda Yaradan'ı hiç koymuyoruz işin içine. İnsanoğlu benmerkezcilik olarak, Tanrı'sız bir senaryo yaratmış ama Yaradan'sız bir yaratılmışlık olmaz. Var eden olmadan, varlık mümkün değil. Hem kozmik hem de ilâhî bir determinizm, lineermiş gibi gözüküyor ama lineer olmayan bir determinizm içerisinde daima bir Yaradan, âmil güç vardır her yerde. Yani enerjiyi yönlendiren, enerjiyi yoğunlaştıran bir güç.

İnsan-merkezciliğin meydana getirmiş olduğu bir iniş var ki, Yaradan'ın yavaş yavaş dünyadan kaybolmaya başladığı anlamına geliyor. Bu olacak iş değil. Bunu tekrar insanların kavraması lâzım. İki büyük ilke mevcut: Biri antropik kozmoloji, bir de Gaia hipotezi. Yani bir anormallikten, küçük bir kapristen dolayı, bir küçük mavi

küre meydana gelmedi. Veya o şekilde bir yorum seçmedi. Sadece hayatın ortaya çıkması değil. Bunlar çok maksatlı, bilinerek, düşünülerek ve nereden nereye gidildiği anlaşılacak yapılmıştır. Vurgulanmak istenen, bir meteor taşının üzerindeki küfün gelişmesi, dünya maddesinin içerisinde büyümesi, çoğalmasından meydana gelmiş bir canlılık meselesi değildir.

ARA VASİTALAR GEREKMEZ

Bir filozof atıfta bulunuyor: "Bizi artık sadece Tanrı kurtarabilir." diyor. Şimdi burada sankin başka türlü mânâ çıkarılmaması gerekir. Yani doğrudan doğruya Tanrı'nın müdahalesiyle olacak veya daha evvel Tanrı'yla alâkalı olduklarını ifade eden birtakım teolojik yaklaşımlar değil. Burada dinler bizi kurtaracak mânâsı yok. Burada doğrudan doğruya en büyük hedef olarak tayin edin deniyor. Yaradılış hedefini kuranın artık senaryoyu tamamlaması lâzım. **Bundan sonraki işlemler aracı kullanmadan, ara bir vasıta kullanmadan, doğrudan doğruya tanrılık bilgeliğinin insanın üzerine oturması, çökmesiyle meydana gelecek, anlamı vardır.** Bu şekilde olduğunu gösterir. Çünkü bu zamana kadar ara vasıtalar kullanmak suretiyle Tanrılık el uzanmıştır. Ama durumumuzu biliyoruz. Hatta bu bilim bile, bilimsel gelişme bile bir Tanrılık eldir, o da bir uzantıdır. Bu şekilde de bizi geliştirmiştir. Bir yerlere kadar getirmiştir. Yani maddeye olan hâkimiyetimizi artırmakla, maddenin bizim üzerimizdeki hâkimiyetini azaltabilmek, biz onu yaşaya yaşaya, onunla iç içe kala kala bunun ne olduğunu idrak edebiliyoruz. O zaman bu bizim için hedef olmaktan çıkıyor ve mevcut şartlardan ve eprövlere eskisi gibi korkmuyoruz. Artık televizyonun arkasına bakalım, arkasında küçük küçük adamlar var mı diye aramıyoruz değil mi? Eskiden böyle arardık, bize öyle söylerlerdi. Bunun arkasında minik minik adamlar var, derlerdi. Hiç ilgisi yok çünkü insanların maddeyle iç içe girip çıktktan sonra maddeye olan hâkimiyeti artmıştır.

DOĞRUDAN MÜDAHALE

Tanrı'nın eli, yani ilâhîlik her yöntemi deneyerek insanlara kadar ulaşmıştır diyebiliriz.

İnsanoğlu benmerkezci olarak, Tanrı'sız bir senaryo yaratmış ama Yaradan'sız bir yaratılmışlık olmaz.

Kozmosla bizim aramızdaki büyük köprüyü kurabilmek, bilgi verebilmek için çeşitli vasıtalar; ya pabildiği kadar, olabildiği kadar her yöntemi kullanmıştır. Bunu insanlara vermiş, söze vermiş, mucizeye vermiş, bilime vermiş, insan aklına vermiş, ilhama vermiş, vahiy vermiş, her şeye vermiş. Şimdi artık bunlara hiç gerek yok diyor. Ben doğrudan doğruya her işe el koyuyorum diyor. Zaten benimdi, kendi mülküme şimdi yeniden el koyuyorum diyor. Bize verilen tebliğlerde, ki ana tema budur, özel bir şekilde ifade etmişler, bunu herkes ifade etmiyor. **Yukarısı işe doğrudan doğruya artık müdahale ediyor.** Herhangi bir aracı kullanma ihtiyacı duymadan. Her şey olduğu gibi açık bir şekilde kendisi tarafından idrak ettirilecek. Bu iş böyle gelmiş, böyle gitmez. Gerçekten de filozofun dediği gibi "Bizi artık sadece Tanrı kurtarır." Tanrı'nın vasıtasıyla durumlar değil, bizzat Tanrı kurtarır artık. Bir dinler üstü olarak ortaya çıktığı zaman her şey düzelecek. Birazcık zuhuru, birazcık ışığın, nurunun ufak bir yansıması bile birçok şeyleri değiştirir bir anda. Alan insan için bir anda değiştiriyor.

Tanrı'nın aracı kullanması ya da kullanmamasının anlamına bir göz atalım.

Klâsik olarak, Yüce Rabbin insanlara bir bilgi, bir yasa indirmesinde genellikle bir varlık tayin edilir. O vazifelidir. Ona nebi denir, peygamber denir. Bunlar hep Orta Doğuda, Uzak Doğuda vahiy olarak gelmiştir. Yani bir dinî sistemle ortaya çıkmıştır. Ancak onlar vasıtasıyla insanlara ulaşmıştır. Direkt kendisi ulaşmamıştır hiçbir şekilde. Arada daima bir medyatör, bir perde vardır, o perdenin arkasından ifade etmiştir her şeyi. **Ama her bilgi de bu şekilde süzülerek gelmiştir.** Perde arkasından öne ne kadar geçiş varsa, o kadar gelmiştir o bilgi. Hiçbir aracı kullanmadan, hiçbir şekilde perdelenmeden, ne yaparsak yapalım, bir şeyi diğer bir yerden geçirirken, bir enerjiyi başka bir hattan, ana

doğal hattından alıp başka bir hatta verdiğimiz zaman muhakkak bir rezistansla karşılaşılır, telin, borunun veya havanın durumuna göre. Ak-taracağımız enerji, elektrik enerjisi olsun. Onu başka bir yere sevk edeceğimiz anda, orada çıkış yeri 10.000 volt değildir artık. Diğer hatta girerken, geçmiş olduğu aracın içindeki sürtünmeye uygun olarak, hatta o maddenin yapısına uygun olarak, eğer bakır bir tel ise, ne kadar oranında bakır vardır, ne kadar oranında içinde çinkosu vardır, ona göre bir rezistansı vardır. O rezistans-la beraber voltaj düşer. O ilk çıkışı değildir. O ilk çıkıştaki mevkiyi aynen alabilecek hâle gelmesi lâzım insanların, belki birçoklarımızın dimağı buna tahammül edemeyecek.

Bu durum ise aşağı yukarı herkesin iletici olması, medyum olması demek. Doğrudan doğruya insana hitap. Ondan bize aktarma değil. Çok çok ileriden, ondan ona, ondan ona yani ke-limelerle veya hadislerle söylene söylene gelen bir şey değil. Hemen şimdi aldığınla, öğrendiğin ay-ni şey.

KALBİN TEMİZLİĞİ

Bu bakımdan Tanrı'yla olan aramızdaki bağlantıyı daima sağlam tutmalıyız. Yani ona hususi bir yer ayırmamız gerekir, çok özel bir yeri olması lâzım kendi varlığımızda, kendi vicdanımızda, kendi zihnimizde. Yani sıkıldıkça dua edilen, aman ne olur bana biraz torpil geç, şurada bunu yap değil, çok özel bir yeri olmalı. Onun-la böyle yarenlik yapabilecek derecede de kendimizi her zaman atık, çevik ve temiz tutmalıyız. Her an kendi Yaradaniyla bir diyaloga girme im-kânı insanda olmalıdır. İnsan bunu yapabilir. Çünkü kendisi de bunun müsaadesini baştan ver-miş. "Ben size şah damarınızdan daha yakınım."

diyor. Yani beyninizi sulayan kan damarından daha yakın, siz benimle her zaman temas edebi-lirsiniz demektir. Elinizi kaldırıp şuraya koydu-ğunuz anda o atışı hissettiğiniz gibi yüreğinizde de beni hissetmeye çalışın diyor, hissedin. Zaten biz bunu anlayamayız. Ancak yüksek hissiyata sahip olmamız lâzım, sakın ola rasyonel bir şekil-de Yüce Yaradan'ı kavramaya çalıştım, kavra-dım demeye kalkmayalım, çok büyük yanlışlığa düşeriz.

Yaradan rasyonel bir şekilde an-laşılabilir, ispat da edilemez. Bu çok yüksek bir ihtiyatla, vic-dan dediğimiz o büyük meka-nizma ile ancak hissedilir. Bu-nun tadına burada varırsınız, orada olmaz. Tanrı eşyada, be-yinde değil, kalpte yürekte olur. Onun için "Kal-bini temiz tut " diye söylenmiştir. Öyle olmasay-dı, "Beynini temiz tut ki, Tanrı da senle ilişki kur-sun" derlerdi. Hayır, kalbi temiz olana Tanrı'nın eli ulaşır derler. Bu o insanların herhangi bir yer ve mekân şaşırmasından ileri gelmiyor. Kalple dimağı, beyni birbirine karıştırmış insanlar değil onlar. Onlar gayet iyi biliyorlar her şeyin ne oldu-ğunu. Onun için burada bir incelik var, yani kalp, yüksek duyguların merkezidir. Sufilerin anladığı mânâdaki kalp gerçekten doğrudur. O sembolik olarak ifade edilmiş; çok yüksek duygu merkezi demektir. Bunu en iyi anlayanlardan bir tanesi de Gurdjieff'tir. En yüksek duygu merkezlerinin olduğunu ifade etmiştir ve o yöne çeker bütün kendi müritleri yahut çalıştığı öğrencilerini. On-ları daima kalp merkezine doğru bağlamaya ça-lışmıştır. Çünkü o da öyle öğrenmiştir. O da bir su-fidir, modern bir sufidir. Postmodern bir sufi-dir. ■

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

LÜTFEN SORULARINIZ
VE DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

VİCDANIN ISRARLI ETKİSİ^(*)

Dr. Bedri RUHSELMAN

BİR insanın, yaptığı kötülüğün şiddetli sarsıntılarını ve acı tepkilerini kendi ruhunda duyması gerekir. Buna aracılık eden de vicdandır. Bu nedenle, kötü hareketinden dolayı onun vicdanı o anda kendisini rahatsız etmese bile, kesinlikle zamanı gelince olanca şiddetiyle meydana çıkarmak üzere o acıyı bünyesinde tüm ayrıntılarıyla saklamıştır ve asla bu işinden vazgeçmeyecektir. Vazgeçmemesi de İlahî İrade Yasaları'nın değişmez gereklerindedir, yani kaderdir.

Beşerî kimlikle daha önce işlenmiş kötü bir hareketin üzerinden yıllar geçip, unutulmasından sonra ve hatta üzerinden bir yaşam geçtikten sonra bile sonuçlarının günün birinde o insanın başına ilk bakışta nedeni yokmuş gibi görünen bir belâ, bir felâket olarak çarpmasının kader olduğunu söylediğimiz zaman, bu anlamı hedeflemiştik. Her ne kadar o felâketin nedeni o anda beşerî kimlikle bilinmez ve unutulmuş gibi görünürse de, gerçekte onu çeken ve onun azabını ruhunun derinliklerine kadar sindiren ruhsal varlık, o azabın gerçek nedenlerini belirlemekte hiçbir güçlük çekmez. Böylece, o azap da vazifesini yapmış, gereken yararı sağlamış olur ki, aslında o azabın o ruhta doğmasının sebep ve amacı da budur.

Fakat bazen de onun ruhu o kadar durgun bir hâl almış olabilir ki, uzun bir süre vicdanı harekete geçemez, bu hareketsizlik sürdüğünce onun o kusurdan kurtulabilmesi ve ileri aşamalara doğru yol alması gerekir. Oysa ki, İlahî İrade buna uygun değildir. Bu nedenle, onun henüz durgun hâlde bulunan vicdanını harekete geçirmek gerekecektir.

Bu da yine ancak İlahî İrade Yasaları'nın gerekleriyle ve yardımcı varlıkların o yasalardan yararlanarak o durgun vicdanlı insanı uyandırıcı yollarda etkinliklere girişmesiyle gerçekleşir. Burada o insanın iradesi dışında bazı olaylar olmaya başlar. Bu olaylar onun hoşuna gitmeyecek, bazen de isyanını gerektirecek şekiller gösterebilir. Örneğin, onu bu kabahatinden dolayı 101 yıla mahkûm ederler, hapse atarlar, kendisine hiçbir insana yapılmaması gereken işkenceleri, eziyetleri yaparlar... Böylece yıllar geçer. Azap üzerine azap biner. Azaplar şiddetini ar-

Bir insanın, yaptığı kötülüğün şiddetli sarsıntılarını ve acı tepkilerini kendi ruhunda duyması gerekir, ki buna aracılık eden de vicdandır.

tırdıkça onun dayanma gücü kırılır, isyanı artar. Kötü duyguları bütünüyle dışarı vurur. Fakat o artık hiçbir kötülük yapamayacak bir duruma sokulduğundan, elinden bir şey gelmez. Ancak, eğer kötü niyetleri devam ediyorsa, bunları gerçekleştirebilmesine imkân verilmemekle be-

(*) Bu yazı, Dr. Bedri RUHSELMAN'ın MUKADDERAT ve ICABAT adlı eserinden sadeleştirilerek derlenmiştir.

raber, sanki onları fiilen yaşamış gibi azaplı sonuçlar birbirini izleyerek, o insanın başına birer ağır balyoz gibi iner. Onun bir yaşamı böyle işkencelerle dolu dramatik bir sahne içinde geçer... İkinci yaşamı başlar, fakat bu yaşam da yine birçok imkânsızlıklar, şanssızlıklar, uygun olmayan çalışma koşulları hatta haksızlıklarla doludur.

Tüm bunların sebepsiz ve haksız oluşu bütünüyle ortadadır. Gerçekte bunlar, önceki yaşamda işlenmiş kötü bir hareketin karşısında bir türlü uyanmasını bilmeyen vicdanı harekete geçirmek için, İlahî İrade Yasaları'nın gereklerine uygun olarak, zincirleme akıp giden birtakım hayırlı sonuçlardır. Bu sonuçları da o insanın ruhunda, her yeni sonuca karşı yerine, uyanan yeni isyanlar doğurmaktadır. Demek ki, o çaresiz varlık bu isyanlarıyla kendi sonunu yine kendisi bilmeden çizmekte ve kaderini kendi kötü hareketleriyle kendisi hazırlamaktadır. Oysa ki, o insan isyanı bırakıp, kabahatin kendinde olduğunu düşünerek, yaptığı işin yanlış olduğunu kabul etse, bu sonuçlar hemen değişecek ve onun iradesini zorlayan olayların arkası kesilecek, o tekrar iradesinin idrakine varacak, kusurlarını düzelterip tamir ederek ruhunda başlamış olan vicdan azabını sakinleştirici çareleri kendi isteklerinin nurlu idraki altında araştırıp bulmak zevkine kavuşacaktır ki bu durumu, iç huzurunun bir başlangıcı olarak nitelendirebiliriz.

Demek ki, varlığın tüm iradesi ve isteği dışındaki hoş olmayan hatta acı olayların olduğu sırada bile, eğer o insan kendisini toplayıp, iyi tarafa doğru düşünce ve isteklerini kaydırabilirse, onun bu isteği de yine İlahî İrade Yasaları

uyarınca gerçekleşme yoluna kavuşabilir. Çünkü, onun bu isteği tekâmülünün hızlı hareket edebilmesine neden olur. Zaten İlahî İrade Yasaları'nın hedeflediği amaç da varlıkların tekâmülüdür. Mademki onların istekleri İlahî İrade Yasaları'nın gereklerine uymuştur, kuşkusuz o istekler gerçekleşecek, aşkın sonuçlara ve gereklere ulaşacaktır.

Fakat bu yolda ne kadar düşünülürse düşünülün, İlahî İrade Yasaları'nın belirtilerinin gerekleri o kadar karmaşık, o kadar sonsuz ve birbirleriyle girişim hâlinindedir ki, daha önce de bir şemayla benzeterek sonsuz bir ağ olarak kabaca açıklamaya çalıştığım bu gereklerin karışık durumu içinde bir iki gereğin, yani nedensellik ilkesinin birkaç halkasının ilerisini ve gerisini en tekâmül etmiş ve bilgili bir insanın bile görebilmesi ve düşünülmesi mümkün değildir. Bizim verdiğimiz örnekler ise, bu çok büyük mekanizma içinde ancak bir tek adımlık uzaklık değerini bile taşıyamaz. Böyle adımların milyarlar kere 100 milyarlardan daha büyükleri, bir ruh varlığının ebedî ve sonsuz yaşam gereklerini birbirine çok sıkı ilişkilerle bağlayan olaylarla doludur. Bu nedenle, kaderin sınırını çizmek değil, onun anlamını bu yönden anlayabilmek bile hiçbir insanın kudreti içinde değildir. Biz örneklerimizi verirken, kaderin sınırını çizmek için değil, kader hakkında çok ilkel ve kuşkusuz eksik bir fikir yürütebilmek isteyen değerli dostlarımıza yardım etmek için düşüncemizi kullandık. ■

“Şuna kesinlikle emin olunuz ki, tüm insanlar, dünya üzerinde kendilerine en uygun ve daha iyi şeyler yapabilmek için en çok fırsatlara sahip oldukları yerlerde bulunmaktadırlar.

Adı sanı hiç duyulmamış herhangi bir kimse, insanlığın gelişimi için, adı herkesin ağzında olan bir kimseden çok daha büyük işler yapıyor olabilir.” BEYAZ KARTAL

OBSESYON

ALANLARIN ETKİLEŞİMİ

Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

BU hâlde olan obsede zaman zaman çok gülünç durumlara düşer. Allan KARDEC'in verdiği bir örnekte; Paris'te genç ve yakışıklı bir adam hiç tanımadığı kadının önünde diz çökerek onlara evlenme teklif ediyordu. Hiç tanımadığı çevrelerde yere kapanıp, toprağı öpüyordu.

Obsesyonun bu türüne, (belki biraz daha ilerlemiş ve ağırlaşmış şekline "**tasarruf**" anlamına gelen "**POSESYON**" da denilmektedir.

Dünyadaki tezahür şekline göre bizim OBSESYON dediğimiz bu olgunun, obsedör ve obsedenin karşılıklı **ihtiyaç** giderme çerçevesinde ortaklaşa sürdürdükleri bir "**ETKİLEŞİM UYGULAMASI**", yani genel **ALANSAL ETKİLEŞİMLER** çerçevesinde olup biten bir olay olduğunu yukarıda da belirtmiştik. Konumuzla ilgili daha küresel yaklaşımlara geçmeden önce, OBSESYON dediğimiz uygulamanın ne gibi **ihtiyaçlar**la ortaya çıktığı hususu üzerinde biraz daha duralım:

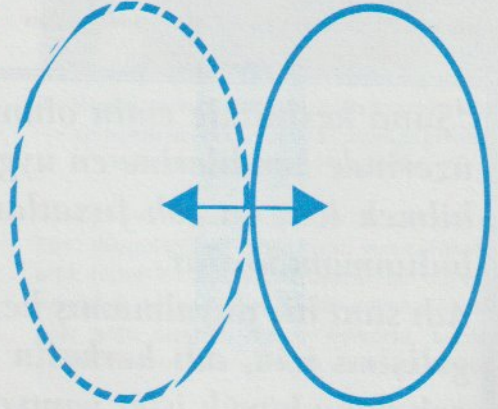
Örneğin, bir medyum, yaptığı kutsal işe rağmen hâlâ gurur elbisesini üzerinden atamış ya da herhangi bir nedenle böyle çirkin bir elbiseyi sonradan giymişse, yüksek (obsedan karakteri olmayan) varlıklara vasıtalık etmekten yavaş yavaş sıyrılır. Çünkü genel iletişim alanının titreşim düzeyi (süptilitesi) kabalaşıyor, yüksek varlıkların alanıyla rezonansa geçemeyecek hâle geliyor demektir. Bu düşüşün / kabalaşmanın önünü alamazsa ve medyomluk yeteneği de körelmemişse, **iletişim alanı** daha kaba düzeyde olan bedensizlere doğru çekilmesi kaçınılmaz hâle gelir.

Böyle bir düşüşle medyum ya da hassas kimse; bedenli ruh varlıkları olarak giderilmesi bazen hayatlar boyu alabilecek ve gelişim yolumuz üzerinde temizlenmesi gereken kara lekeler olarak bildiğimiz intikam, ihtiras, bencillik, kıskançlık duygularıyla yanıp tutuşan bedenli /

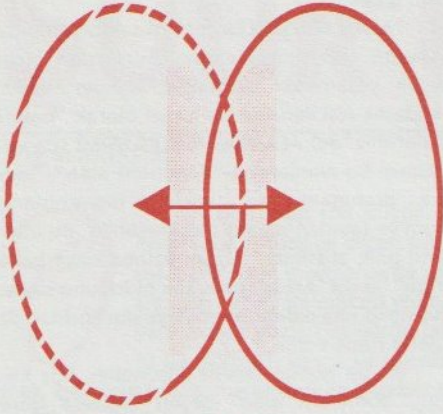
bedensiz varlıklarla alansal etkileşim ihtiyacı içine düşebilir. Bunlar ayrı zamanda obsedörlerin karakterlerini oluşturur. Bu bazen bir intikam duygusudur. Bedenli yaşamında zararını gördüğü şahsa tesirler yollar, yazımızın başında kısaca değindiğimiz obsesyona elverişli zaaflarından yararlanarak tesirini yoğunlaştırmaya çalışır. (Örnek: "**AY IŞIĞINDA ATLAR**")

Çoğunlukla obsedörler sadece kötülük yapmak için, maksatlı bir fikirle hareket ederler. Kendileri ıstırap çektiği için, başkalarına da ıstırap vermek isterler. Bu suretle ıstıraplarını unutmak ve avunmak isterler. Bu **ihtiyaçlarla** obsede edecek insan ararlar. Bazen de iyilik ve fazilete kin duyarlar, kıskanırlar. Çünkü bunun tersinin doğru olduğunu anlama ihtiyacı içindedirler. İşte bu ihtiyacını giderme itilimiyle namuslu, hayırsever insanlara kötülükten hoşlanan gözlerini dikerek musallat olurlar.

Buna rağmen, (beşerî ölçülere göre) "kötülük" sayılan eylemlere tevessül etmeyen obsedörler de vardır. Hatta iyilik fikrine bile sahiptirler. Ama gururlu ve yanlış fikirleri vardır. Bunları empoze etmeye çalışırlar ve genellikle tenkitlere tahammül edemezler.

Şekil 1

Şekil 2

İşte bu ve benzeri ihtiyaçlarla âdeta obsedörle obsede (adayı) âdeta birbirini çekerler. Çünkü iletişim alanları rezonansa geçmeye başlamıştır. Bilindiği gibi alanlar arası ileşimin gerekli ve yeterli şartı teğet oluşlarıdır. İletişim alanlarının iç içe girmesi oranında iletişimin yoğunluğu (obsesyonun şiddeti) artar. Söz konusu "teğet oluş"tan önceki durum (yaklaşım / cazibe) endüksiyon aşamasıdır.

Evet, görüldüğü gibi konuya "İLETİŞİM ALANLARIYLA ETKİLEŞİM" açısından bakıldığında OBSESYON, genel "ALANSAL GİRİŞİMLER" çerçevesinde incelenebilecek, o kadar da önemli olmayan patolojik bir olaydır. Patolojik obsesyon, "ALAN GİRİŞİMLERİ"nin değişik tezahürlerinden sadece bir tanesidir. Obsesyon, geniş anlamda (beşerî ölçülere göre) "İYİ"siyle de "KÖTÜ"siyle de etkileşim ve iletişimidir.

Söz konusu "iletişim ve etkileşim"in tesadüfen olmadığını söylemeye gerek yok. Karşılıklı ihtiyaçlara ve asgarî şartlara, hiç değilse ihtiyaçlar çerçevesinde "irade benzerliğine", varlıkların iletişim alanlarının teğet olmasına bağlıdır. Bunlar aslında sadece obsesyon için değil, genel anlamda her türlü iletişim için gerekli ve yeterli şartlardır.

Şimdi konumuz özellikle OBSESYON olduğuna göre; bu olayın başlaması için "teğet durumu"ndan öncesi endüksiyon aşaması da oldukça önemlidir. Çünkü etkileşim ve iletişim çok zayıf düzeyde de olsa, endüksiyon aşamasında başlamıştır. Söz konusu obsesif iletişimin giderik yoğunlaşması ve iletişim alanlarının teğet

duruma, bir gelişim içine doğru ilerlemeleri büyük ölçüde (ama özellikle obsesyonunda, obsede adayı varlığın bu etkiye) tavırlanmasına ve tepkisine bağlıdır. Teğet durumundan öte, iletişim alanlarının iç içe girmeye başlaması (Şekil-2), obsesyonun artışı ve subjugasyon (posesyon) aşamasına doğru gidişin bir işaretidir. Eğer bir tedavi ya da yardım söz konusu ise, en geç, iletişim alanları teğet durumunda iken bu müdahaleye başlanmış olması gerekir. Buna rağmen, "teğet temas"tan önce başlanmış olsa da, herhangi bir başarı sağlanamayabilir. Zorlamak da doğru olmaz. Çünkü her iki varlık (obsedör ve obsede) yukarıda belirttiğimiz ihtiyaçları gereği, aralarındaki iletişimi her türlü müdahaleye / engellemeye rağmen sürdürmük eğiliminde olabilirler, ki bu da onların en doğal hakkıdır. Seçme özgürlüklerini kullanma haklarıdır.

Bu bakımdan, her işte olduğu gibi böyle bir girişimde de, önce hem müdahalenin sonuçlarının nereye varacağı, hem de her iki varlığın genel durumları ve ihtiyaçları anlaşılmalı çalışılmalıdır. Deneyimli bir operatör ya da şifacı zaten önce bunu anlamaya çalışacaktır. Bu çerçevede genellikle her iki varlık bilgilendirilmeye çalışılır ki, yapılacak en önemli şey ve varlıksal görev budur.

Bu duruma göre "ALANSAL ETKİLEŞİM" çerçevesinde, yazımızın başından beri yer yer değinmeden edemediğimiz "İHTİYAÇ" konusunda değişik bir açıklama beklemektedir. Genel anlamda İHTİYAÇLAR nereden doğuyor? "İHTİYAÇ" dediğimiz noksanlığın kökeni nedir? Yine konumuzdan hareketle; söz konusu İHTİYAÇ, kısaca her iki varlığın özlerindeki bilginin belirli bir zaman-mekân kesitinde kullanılabilirlik yüzdesini (kapasitesini) artırma arzusundan doğuyor.

D olayısıyla, zaman ve mekân şartlarıyla varlığın ihtiyaçları arasında sıkı bir ilişki var. Hatta, "İhtiyaçlarımızı belirleyen, zaman ve mekân şartlarıdır." diyebiliyoruz. Başka bir ifadeyle, seçme özgürlüğümüze göre yöneldiğimiz tezahür ortamında bilgi uygulaması yapmak için kendimizi bazı ihtiyaçlar içinde buluyoruz. Bu ihtiyaçları giderme gayreti içinde girdiğimiz olaylarla (ki bunların bir türü de OBSESYONDUR) yaşadığımız ha-

letler bizim merhale katetme hızımızı artırıyor. Kuşkusuz her merhalenin ihtiyaçları da başka başka.

Durum böyle olunca; değişim ve gelişim yolunda değer kazanarak ilerlerken, bedenli ruh varlıkları olarak sonsuz sayıdaki ihtiyaçlarımızdan belirli bir miktarını, belirli zaman-mekân şartlarında ortaya çıkarıyor (onlarla enkarne oluyor, ki enkarnasyon olayı da ALANSAL İLETİŞİMİN başka bir şeklidir) ve bu ihtiyaçları giderme etkinliği çerçevesinde görevimizi sürdürüyoruz. Bu duruma göre ihtiyaçlarımızın kaynağı "öz"ümüzün içeriğidir. Genel anlamda en büyük ihtiyacımız da; hayatlar boyunca, realiteler boyunca özümüzdeki bilginin kullanılabilirlik yüzdesini giderek artırmaktır. Bu genel ihtiyaç çerçevesinde varlıklar, seçme özgürlükleri doğrultusunda, yardımlaşma ve dayanışma hâlinde plânsal organizasyonlar oluşturarak söz konusu etkinliklerini sürdürürler.

Esasen plânsal bir yapı içinde bulunmak, alansal etkileşimden başka bir şey değildir. Bu şekilde varlıklar birbirlerinin değişim, gelişim ve farklılaşmalarına yardım ederler. Gerekirse, bizim OBSESYON adını verdiğimiz etkileşim içine de girebilirler. Varlığın değişimi, gelişim ve farklılaşma çizgisi üzerinde ihtiyaçları onu bu noktaya / çıkmaza getirmişse, bunu aşmak için kendi durumuna uygun bir ruh kardeşiyle "OBSESİF BİR ETKİLEŞİM"e girmesi gayet doğaldır.

Erek obsesif gerekse başka tarzdaki "ALANSAL ETKİLEŞİM"lerin amacına ulaşması için, iki alan arasındaki potansiyel farkının zaman içinde ortadan kalması, yani bir dengelenme meydana gelmesi gerekir. Söz konusu dengelenme sağlanana kadar, aradaki iletişim ve etkileşim devam eder. Dengenin sağlanmasıyla ALANSAL ETKİLEŞİM amacına ulaşmış demektir. Belli bir etkileşimin doğmasına zemin hazırlayan ihtiyaçlar da ortadan kalmış demektir. Yoksa ihtiyaçlar karşılanmazsa, söz konusu etkileşim ve iletişim ALAN GİRİŞİMLERİ tarzında

sürüp gider.

"ALAN GİRİŞİMLERİ"nin obsesyon dışında da çeşitli tezahürleri vardır. Bunlardan birisi günlük yaşamdaki arkadaşlık ilişkilerimizdir. Arkadaşlık ilişkilerinde (ve genel olarak "beşerî ilişkilerimiz"de) ALANLARIN ETKİLEŞİMİ söz konusudur. Bu alanlardan "dominant alan", "daha az dominant alan"ı egoistçe davranışlara, tutum ve tavırlanmalara sürükleyebilir. Bu etkileşim, halk arasında, "Üzüm üzüme baka baka kararır" ya da "Arkadaşının kim olduğunu söyle, sana senin kim olduğunu söyleyeyim" gibi veciz sözlerle ifade edilir.

Bir de bunun tersini düşünelim: Söz konusu "dominant alan" beşerî ölçülere göre "olumlu" (arif, bilge, faziletli, erdemli) ise, bunun karşı tarafta oluşturacağı etki de olumlu olacaktır. Aslında her iki etkileşim örneği de, ilgili varlıkların ihtiyaçları doğrultusunda, birlikte plânlandıkları ve uyguladıkları "olumlu anlamda bir obsesyon"dan başka nedir ki? Beşerî ilişkiler ve iletişim açısından durum böyle. Toplumsal düzeyde konuyu ele alacak olursak; bunun tarihsel ve güncel örneklerini gerek yazılı basından, gerekse öteki iletişim araçlarından izliyoruz:

Toplumlara şekil veren çeşitli tarihî liderlerin, toplumları üzerindeki motive edici etkilerini, onların bağlı oldukları plânların alan etkileriyle anlamaya çalışabiliriz. Benzer şekilde, peygamberler vasıtasıyla, onların bağlı oldukları plânlarla ilgili iletişimin bir sonucu olan dinlerle, dünya üzerinde büyük insan kitleleri RAB PLÂNI'nın muradına göre yönlendirilmişlerdir. Bu şekilde insanlık, hep birlikte sıçrayacağı yepyeni bir tekâmül merhalesine hazırlanmıştır. Şimdi bu "ALANSAL BASKI" (kıyam ettirici etki) gitgide artırlarak; sonuca, dünya tekâmül okulunun son "HEDEF"ine doğru gidiliyor.

Bizim şimdi kıyam etmeye aday beşer varlıkları (plânsal uzantılar) olarak yapacağımız ve ister istemez yapmakta olduğumuz şey, söz konusu "KIYAM ETTİRİCİ ALANSAL BASKI"ya uyum sağlayıp, beşer toplumu olarak hep birlikle tekâmül sıçraması yapacak hâle gelmektir. ■

"Tekâmüle hudut, Tanrı'ya hudut olur. Böyle bir düşünce basit ve mahdut olur."

Kemal Yolcusu

ŞUUR UYKUSU

Ergün ARIKDAL

İNSAN ömrünün çok büyük bir kısmı şuur uykusu ile geçer; şuur uyuur. Her türlü işi yapar, ama yaptığı işlerin özü ile alâkası yoktur, yani sadece gözleri ile görür, beyni ile görmez. Beyni ile görebilmek, beyninin bütün merkezleri ile beraber bir şeyi fark edebilmektir.

İnsanın, beşerî kapasite ile yaptığı tecrübe el yordamı ile yapılan tecrübedir. Ancak arada sırada ulaştığı uyanıklık durumunda yapılan tecrübe esnasında, yani hayatın tecrübesi esnasında "Bu olay neden böyle? Niçin var? Ben niçin bu olayla birarada oldum? Bu neden böyle oldu? Bunun arkasında bana bıraktığı nedir? Ne getiriyor? Ne götürüyor?" gibi soruları sürekli sorarak yaptığı tecrübenin farkına varabilir. Yoksa her an zaten tecrübe geçiriyoruz. Önemli olan, o tecrübeyi fark edebilmektir.

O hâlde bütün hayat olayları, yürüyüşümüz vs. bile bizim için tecrübedir. Fakat, acaba biz bunların hangisini fark ediyoruz veya hangişyle ilgi kurabiliyoruz? Bir günlük yaşantımızı

gözden geçirdiğimizde, tecrübe olarak kabul ettiğimiz ve fark edebildiğimiz veya ilgi kurabildiğimiz şeyler ne kadar azdır.

İnsanlar genellikle elinin sıcak sudan soğuk suya değmediği, çok rahat ettiği günlere sevinirler; diğer bir deyişle, hiç tecrübe geçirmediğine sevinirler. Hiç tecrübe geçirmemiş, hiçbir şeyin farkına varmamıştır, ama bunu mutlu bir hayat olarak nitelendirmektedir. Esas olan bu olmayıp uyanmaktır, kıyamdır. Bu, bütün tecrübelerin farkına varmak, içinde bulunduğu tecrübe ortamının mahiyetinin farkına varmak demektir. Ancak insanlar, içerisinde tecrübe yaptıkları dünya ortamının niteliğinin farkında değildiler. Dünyada ne yaptıklarının, dünyanın kendilerine ne yaptığının farkında değildiler. Herkes ancak kendi sokak kapısının önündeki eşikle meşguldür. Kıyamdan, kıyametten söz edilince insanlar ellerinde bulunan bütün mal ve materyalin yıkılıp yok olacağı ve kendisinin de öterek bütün bunlardan mahrum kalacağı endişesini taşıyorlar. Uyumakta olduğu için, kapısının önündeki eşikten başka bir şey görmediği için kıyama başka türlü ele alması mümkün değildir. ■

İHMALCİLİK

ÇALIŞMAKTAN yorulan bir gencin içinden geldiği gibi dinlenmesi, tembelliğin tadını çıkarması çok görülmez. Ama vakti gelince düzenli hayatına dönmesi şartıyla! Fakat bu dönüş çok zaman "Dem bu dem, saat bu saat" felsefesiyle önlendir, hayatın kısalığı, güzel saatleri mümkün olduğu kadar uzatmak gerektiği düşünülür.

Düzenli çalışmayı, zamanı kesin bölümlere ayırmayı hürriyetimizi bozan bir kural gibi görmek büyük bir yanlıştır. Zaman anlamı insan iradesinin kuvvetli ve devamlı bir şekilde çalıştığı yerlerde değerlenir.

Şahsiyetimizi değerlendirmek için tembellikle, zamanı plânsız kullanmakla kuvvetli ve esaslı bir şekilde mücadele etmeliyiz. Vazife ve sorumluluk duygusuyla ayarlanan zaman çok önemlidir.

Istedığınız kadar dinleniniz ama işinize de bütün varlığınızla sarılız. Çalışırken yan çizmemeye, baştan savmamaya gayrét ediniz. Çalışırken gösterilen ilgisizlik, zamanı boşuna geçirmek irade için tembellikten daha zararlıdır. İhmalciliğe üstün gelmek hayat gücü bakımından en iyi, en tesirli tedavidir. ■

F.W. FOERSTER

ANADOLU ORTAK ALANININ OLUŞTURULMASI

DÜNYAMIZ, üzerindeki kimsenin kendisine yapmış oldukları eziyete ve yıkıcı hareketlere karşı gösterdiği hoşgörünün tahammül sınırlarına ulaşmış durumdadır. Uygurluk denen "sistemli uyumsuzluk" sürecinin yarattığı yozlaştırıcı alanlara "uyum" sağlamak için asırlardan beri mücadele eden Toprak Ana, bir yandan kendi oluşumunun zaruretleri içinde kendini yenileme imkânları ararken, öte yandan bu oluşumun "yenileşme" tarzında meydana gelmesi için insanların eliyle hızla tahrip edilmektedir. Yani hem Toprak Ana kendi kendisini yenilenmenin yollarını arıyor, hem de insanlar bu yenilenmeye yardım etmek üzere O'nu tahrip ediyorlar. Eskime sürecini hızlandırma vazifesi insanlığa bırakılmış oluyor. Eskitici ve yok edici insanlık, Toprak Ana'nın kabuk değiştirmesine vesile olurken, kendi içinde bulunan tahrip edicilik ihtiyacını da karşılamış oluyor. Kendini feda ederken, aynı zamanda yeni bir Dünyanın doğum sancılarını çekiyor.

Yeni bir dünyanın doğum sancılarını en yakında hisseden ülkelerden biri olarak Anadolu'nun vazifeli halkı, maddi ve manevi türden çeşitli olayların etkisi altında, sabır, uyum ve ortak anlayış alanları yaratma konularında uzun süreden beri eğitilmektedir.

Bütün insanlık, aşağıdan ve yukarıdan kendisine yapılan her türlü baskı etkisine karşı esneklik göstererek ortak anlayış alanları, uyum sağlayan alanlar meydana getirebilmenin çeşitli sınavlarından geçmektedir. Her sınav yeni bir uyum alanının oluşmasına yarayan

işaretlerle dolu olaydır. Nasıl nitelenirse nitelenin maddi ve manevi bütün olaylar, temel amaç olarak, içlerinde taşıdıkları zorlayıcı güç sayesinde, insanlığı uyuma zorlar. Uyumun süresini sabır'la ifade ediyoruz. Uyum süresini mümkün olduğu kadar uzun tutabilmek, yeni katılımlarla genişleyen ortak alanlar için yeni uyum durumları oluşturmak, yeni organizasyonlara gitmek gerekiyor. Bu işlemlerdeki aksaklıklar, eninde sonunda insanlığın ağır sınavlar geçirmesine sebep olmaktadır.

İşte, şimdi Dünyamız ve Anadolu, böylesi "yenileştirici" etkilerin zorlayıcı gücü karşısında ortak alanlar yaratmak, bu alanlar sayesinde özel ve genel uyumu sağlamak zorunda bırakılmıştır. Tabiat olayları ve toplum olayları, hepsi ortak anlayış alanlarının sevgi halkasıyla çevrelenmesi işlemidir. Bütün yorumların ve açıklamaların bittiği noktadan itibaren **UYUM ALANLARININ** oluşması başlar.

Uyum alanları çok canlı, kıpır kıpır; her yeni duruma karşı yeni bir uyum sağlamak konusunda hiç durmadan insanı uyarıp durmakta. Uyum sağlanmadığı sürece acı ve keder kaçınılmaz sonlar olarak, uyum sağlanmadığı takdirde sevinç ve mutluluk da kaçınılmaz sonlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Uyumsuzluk alanlarının yarattığı yozlaşmış hayat alanlarının her yeri kaplamasındaki bu hıza şaşmamak gerekir. Herkes kendi yozlaşmasını kendi imkânları içinde yaşamakta, tekâmül sürecinin işleyişinden en önemli bir yeri işgal eden "kabuklardan uzaklaşma" eylemine giderek daha fazla yaklaşmaktadır.

Uyum alanlarını ortak duruma getirmek için "kabukların" neler olduğunun farkına

varmak, bu kabukları söküp atabilmek için onları önce çatlatmak, sonra kabukları aralayarak, içsel bir çaba ile onları kendimizden uzaklaştırmak, onların mahiyetini açıkça anlayacak şekilde kendimizden uzakta tutmak gerekmektedir.

Anadolu insanının kendi bünyesindeki bütün teşevvüsleri engin tecrübe ve sağduyusuyla atlatmasından aldığı büyük hızla, birleşik bir insanlık realitesinin ilk ışığının yine Anadolu'dan çıkması çok büyük bir mukadderdir.

Anadolu insanı bütün çabalara rağmen, materyalist bir anlayış ve uygulamanın cendesinde spiritüel özünü yitirmemiştir. Bu spiritüel öz, nicelik olarak her yerde görülmemekle beraber, nitelik olarak çok etkilidir. Mustafa Kemal'in Anadolu ulusuna olan güveni bu noktada belirlemiştir. Anadolu ulusu gerektiği zaman harekete geçer ve en bunalımlı devrelerini güçlenerek, birlik ve beraberliğini daha güçlü bir şekilde sağlayarak yeni bir dönemi başlatır. Bu daima böyle olmuştur. Anadolu insanı vicdanlı ya da sağduyulu davranmayı, diğer insanların vicdanına saygı duymayı hiçbir şeye değişmemiş ve buna karşı duran her şeyle mücadele etmiştir.

İşte, Türk insanının Anadolu'daki işlevi böyledir. Ve bu nitelikleriyle Türk ulusu, çağımızda üstü örtülmüş olan bilgeliği açığa çıkaracak, Birleştirici Bilgiyi bütün dünyaya yansıtacak bir kaynak olma misyonunu yürütmeye namzet bir ulustur.

BİRLEŞİK İNSANLIK REALİTESİNİN İLK TOHURLARI

İyonya, Hitit, Urartu, Frigya, Lidya gibi onlarca uygarlığın barındığı bu önemli yarımada, her türlü inancı sinesinde geliştirirken, onlara birleştirici yeni yorumlar katarak, ortak alan kurma vazifesini hep gerçekleştirdi. Örneğin Hristiyanlık gelişirken Kibele önce Artemis oldu, ardından da Meryem Ana ile bütünleşti. Ve Anadolu sentezi öyle bir Meryem Ana kişiliği oluşturdu ki; Hristiyanlığın en önemli sembolü Anadolu'nun sevgi ve anlayış dolu topraklarında, anavatanından daha çok

önemlendi. Oysa aynı dönemlerde Arap dünyasında kiliseler basılıyor, haçlar, dinsel tasvirler yakılıp yıkılıyordu.

Anadolu'nun bu mucizevi yapısı İslâmiyet Anadolu'da yayılmaya başlayınca da kendini gösterdi ve hemen yeni **Esneklik-Uyum Alanı** oluşturuldu. Bu yeni alanın adı Tasavvuf ve Sufizm idi. Ve böylece İyon, Hitit, Urartu gibi uygarlıkların çeşitli inançları, Hristiyanlıkla karışıp bir senteze ulaşmışken, Selçukluların getirdiği İslâm inancıyla yepyeni bir potada bir kez daha eridi. Anadolu Birleşik İnsanlık Realitesinin tohumlarını ektiği ilk tarihî misyonunu bu şekilde sahiplendi. Ve anlaşıldı ki, Anadolu birbirlerinden çok farklı gibi görünen din ve inançları kendi bünyesinde toplayarak, Birleşik İnsanlık Realitesini oluşturacak sentezler yaratabiliyordu.

Bu çok özel ve kozmik neden yüzyıllarca çok çeşitli din ve inançlara bağlı toplumların Anadolu'da iç içe ve bir bütün hâlinde yaşamasına neden oldu. Ama bu bütünlüğe ve birliğe Türk kavminin asil, vicdanlı, hoşgörülü ve özgürlükçü metapsişik yapısının katkısı da asla gözardı edilmemelidir. Birçok uzman, bilgin ve düşünürün Anadolu'nun büyük gizemine dikkatinin çekilmesi, geçmişin bu kendine özgü metapsişik ruhunun anlaşılması ve onun kozmik kaderinin algılanmasıyla çok yakından ilgilidir.

Anadolu, dünyanın en büyük ve önemli ortak alanı olma yolundadır. Bu kara parçası sıradan bir yer değildir. Daha açıkçası Anadolu, bağrında sırları daha sonra açılacak pek çok gizemin saklandığı özel bir yerdir.

İnsanlığın en büyük uğraşısı, kendi eliyle yarattığı bu kabuklardan kurtulma mücadelesidir.

Kabukların her türlüşünden uzaklaşma çabasının meydana getirdiği **boşluğu** aydınlatacak olan **BİLGİ İŞİĞİ'NİN** parlaması giderek artıyor.

Ya kabuklardan kurtulacağız ya da kabuklaşmaya devam edeceğiz. Her ikisinin sonuçlarını kendi elimizle hazırlamış olacağız. ■

BİLYAY Vakfı Çalışmaları

Öteâlemden Bir Doktor Konuşuyor

RUHSAL TECRÜBELERİN ÖZEL KURALLARI

RUHCULUK ile uğraşı ve bundan doğabilecek tehlikeler.

Öteâlemden yaşayan varlıklarla temas ve bundan doğacak tehlikelerin açıklanması artık bir gereksinimdir. Çağrısı bulunmadan veya görevi olmadan öteâlemlerle zorla temas geçen her kişi, büyük bir hataya düşmektedir.

Bu konuya ait kanunlar çok açık ve kesindir. Böyle bir temas ancak belirli sebepler mevcudiyetinde girişilebilir. Bunun ise kolay anlaşılır ve kabullenilebilir bir sebebi vardır. Dünyasal hayatın maksadı, hür bir irade içinde gelişmektedir. Eğer insan kendisini öteâlem varlıklarının etkisine bırakırsa, bu, hür iradenin iptali demektir.

Eğer temas bir görev sahası içinde oluşmuşsa, öteâlem varlığı, medyomu üzerinde hiçbir zorlamada bulunmayacaktır ve onun hür bir irade içinde bulunan dünyasal hayatını etkilemeyecektir. O zaman olumlu bir etkiden söz edebiliriz. Yukarıdan gelen iyi güçler medyoma akacak ve ona sağlık ve neşe getirecektir. Diğer tüm temaslar reddedilmelidir. Burada dikkat edilecek bir husus daha var. Gelişmişlik kademesi fazla yüksek olmayan insanlar birtakım sansasyonel olaylarla tatmin olmakta ve meselelerin derinliğine kutsal bir ciddiyetle inme gerekliliğini duymamaktadırlar.

Burada şunu izah etmek istiyorum: Bilhassa az bilgili ve zihinsel gelişmişlik kaydetmiş olan insanlar arasında bu aydınlatma göre-

vine başlamalı. İnsanlar bir yerde maddi zenginliklerin mutlu olmak için kâfi gelmediğini anlamakta ve zihinsel alanda başka yollara başvurmaya başlamaktadırlar. Yani gündelik hayat şartları ve dertlerinden kurtulmak için zihinlerini başka şeylerle meşgul etmek isterler.

Böyle bir işe girişen ve sonra tüm sonuçlarını yüklenen ve taşıyan birçok insan biliyoruz. Bilgisizlik ve sansasyon isteği onları bu yola sevk etti. Onların çok çektiğinden emin olabilirsiniz. Bu gibi yanılgılardan meydana gelen hastalıklar akıl hastalıkları değildir. İnsan ruhunun gücü azalınca tazelenmesi gerek. Bu hastalıkta insan bu gücü tazelenmek imkânına sahip değildir artık, çünkü onu sıkın ve ona asalak olmuş birtakım yabancı ruh varlıkları bunu engellemektedir.

Böylece hayat gücü israf olmaktadır. Zihin ve beden arasına giren yabancı güçler özel olan bu bağı koparmıştır. Dolayısıyla tüm organlar zarar görmektedir. Yabancı varlıkların yitirdiği hayat gücü de yavaş yavaş bütün organizmayı imha eder.

Ruh, zihnin verdiği irade uyarımını alma gücünü yitirdiğinden, sinir sistemi de kanunlara uygun çalışmamaktadır. Beyin de o zaman saf dışı kalmış oluyor. İdare artık yabancı varlıkların eline geçmiştir ve onlar kendi gelişmişlik kademelerine göre, çalışmaya devam edip zarar vermektedirler.

Daha evvel de dediğim gibi, tanrısal veya yüksek yerden gelen bir görev bulunuyorsa, medyomunu kullanan ruh varlığı, nereye kadar gidilebileceğini ve ancak görev sahası doğrultu-

*Öldükten sonra ruhsal
âlemden tebliğler veren
Dr. Karl Novotny*

sunda etki edebileceğini gayet iyi bilmektedir.

Burada da sonuç beklendiği gibi olmayabilir. Medyomun az veya çok gelişmiş olmasının rolü vardır. Örneğin, maddî etkiler temiz olan bir teması bozabilir ve görevli bulunan ruh varlığı rahatsız olur. Medyom bu temastan kendi lehine maddî çıkar sağlamak isteyebilir.

O zaman yüksek bir varlık teması keser. Çünkü maksat gereken sonuca varamaz. Verilen görev de tatbikat sahasına konulamaz. Böyle bir medyomun aşağı kademedede bulunan varlıkların etkisine girip, aldığı bilgiler dolayısıyla birçok yanlışlıklara düşecektir.

Onun için bir medyomun verdiği bilgilere inanmadan evvel, kişiliğini iyice eleştirmeli. Her ruh varlığına kapılarını açan medyom, itimada lâyık değildir. Medyomun kurduğu veya kuracağı temasın iyi ve nimetlerle dolu ya da kötü olduğunu sezebilmesi gerek.

Onun için ben temiz ve tabii olmayan her türlü bağlantıları peşinen reddederim. Onlar yalan ve yanlışlıktır. Bir temas çok geniş bir kalabalık içinde kurulmamalı. Her insanın etrafında kendi çektiği birçok ruh varlıkları mevcuttur. Böyle bir mecliste kusursuz bir eleme yapmak da imkânsızdır. Her yerde basit ruh varlıkları iyi temasları bozmak isterler. Hatta bazen sadece kendilerini göstermek için de yapabilirler bunu.

Böyle bir vakada devamlı kesilmeler olacaktır. Medyom ise kendi başına işi halletmek için çaba sarf ederek, yanlış tasvirler çizerek birtakım yalanlar söyleyecektir. Bu bazen o kadar iyi bir beceri ile yapılır ki, etrafta bulunan insanlar bilgilerin doğruluğuna inanarak öteâlemden gerçekten haber aldıklarını sanırlar. Masa celseleri ve materyalizasyonla hiçbir zaman büyük bir bedensiz varlık ilgilenmemiştir. Verilen işaretler doğru olmakla beraber, aşağı kademelerde bulunan varlıklar tarafından aksettirilmiştir.

Onlar madde dünyasına henüz çok bağlı olan varlıklardır.

Bu gibi yardımcı araçlarla, sevilen ve dünyasal hayatın bir kısmı beraber geçirilen varlıklarla temas kurmak mümkündür. Bu inkâr edilemez. Fakat her iki taraf için ancak kısa bir se-

vinç anı getirir, o kadar; faydalıdır denilemez.

Bir materyalizasyonun olabileceğine inanmak için de bir öteâlemin mevcut olduğuna ve ölümden sonra hayatın devam edeceğine dair inanç sahibi olmak gerek.

Bu gibi şeylerle insan bir ilerleme kaydedemez. Ancak ruh varlığı çok fazla güç sarf etmek zorunda kalır ve bu ise öteâlem kanunlarına göre yastır. Madde hayatında bulunan insan da sağlık ve sinir gücünden bir hayli kaybedecektir.

Dünyada olduğu gibi, insan, kendisine örnek ve öğretmen seçtiği kişide aradığı iyi vasıfları, öteâlemlerle teması geçtiği zaman da oradaki varlıklarda aramalı. Yani yüksek kademedede bulunan ve iyi olan varlıklarla temas kurma arzusunda bulunmalı.

Burada kendim için bir değer ölçüsü vermek istemiyorum. Ben ilimim sayesinde bu işlerin dışında kalmaktayım. Bana dünyasal hayatımda öğretmenlik ve eğitim alanında görev yapmam için müsaade verilmişti. Ben bu görevimi en iyi bilgim ve vicdanıma dayanarak, bazı yanlış görüşler hariç, tamamladım. Şimdi daha net bir görüşe sahibim. Öğretilemin neresini düzeltmem

gerektiğini de buldum. Benimle birlikte dünyada bulunan öğretmenlerim de neredede yanlış yaptıklarını bulup, halen dünyada yaşayan arkadaşlarına gerçekleri anlatmak için telkinde bulunmaktadırlar. Fakat her varlık benim gibi kendini bildirebilme imkânına da sahip değildir. Bu nimet herkese nasip değildir.

Öteki yol, yani direkt temas yolu çok daha zordur. Çünkü dünyada yaşayan meslektaşlar kendilerini bizimle teması ayarlamış değildirler. Çoğu kez ve geniş çapta hata ve yanlış teşhisleri önlemekteyiz. Saati dolmamış insanların zamanından evvel dünya hayatından göçmelerini böylece önlemekteyiz. Ben aldığım bu görevden ötürü çok sevinçliyim. Bana müsaade edildiği müddetçe yazılarıma devam edeceğim. Her sahada o kadar çok söylenecek şey var ki, hiçbir zaman bitiremeyeceğim kanısı var ben-
de. ■

Dünyada olduğu gibi, insan, kendisine örnek ve öğretmen seçtiği kişiden aradığı iyi vasıfları, öteâlemlerle teması geçtiği zaman da oradaki varlıklarda aramalı.

ÖNCEDEDEN BİLME

(PREMONİSYON)

Bedfordshire'li Chris Robinson ITV televizyonunun "Garip ama Gerçek" adlı dizi programında, kehanet rüyaları gören biri olarak tanıtılmıştır. Middlessex'teki Stanmore'da Kraliyet Hava Kuvvetleri (KHK) üssüne terörist saldırısı yapılacağına inandığı bir imajı rüyasında görmüş. KHK şüpheliydi ama eskiden rüya imajlarıyla yardım etmiş olduğu Bedfordshire polisinin Chris Robinson hakkındaki düşüncelerini dikkate aldı. Bundan hemen bir ay sonra KHK Stanmore üssünde bomba patlamıştı.

Kaç tane önceden bilme olayının gerçekleştiğini veya kaç kişinin bunu yaptığını bilmek imkânsızdır. Büyük bir olay meydana geldikten sonra, birçok kişi önceden bildiklerini iddia etmektedir; bazıları insanları işletiyor, bazıları da kendi kendilerine eğleniyor olabilir. Fakat önceden bilmeye ait o kadar çok kanıt vardır ki, bunlardan bazıları gerçekten doğru olabilir.

Problem, psikik yeteneklerin kabul edilmesinden kaynaklanmaktadır. Bazıları için bunları kabul etmek çok rahatsız edicidir. Bir kimse belirli bir uçağın kaza yapacağını rüyasında görebilir ama birçok kimse havaalanıyla bağlantı kurup bunları söyleyecek cesarete sahip değildir. Belki de birçokları, hiçbir havayolunun böylesi garip telefonlara kanıp uçuşu iptal edeceğine inanmamaktadır.

Bununla beraber, önceden bilmenin geçerliliğiyle alakalı herhangi bir kanıt, insanların olaydan sonraki iddialarına değil, olay öncesi yapılan iddialara dayandırılmaktadır.

Bir kadın, çeşitli paranormal olaylar alanında araştırmalar yapan Tom Lethbridge'e bir binanın çökmesiyle ilgili rüyasını yazmıştır; kadın "bir deste kart gibi yıkıldı" diyen bir ses duymuş. Bir ay sonra bir gaz patlaması yüksek yapılı Ronan Point bloğunun dairelerini yıkmıştı. Bu olay bir gazetede "bir deste kart gibi yıkıldı" diye tarif edilmişti.

İyi bilinen ve etkileyici bir olay, söz konusu çocuğun kurtulamadığı ve annesi tarafından olay sonrasında rapor edilmiş olan, dokuz yaşındaki Early Jones'a aittir. Kız, Gallilerin madencilikle geçinen Aberfan köyündeki Pentglas okuluna kayıt olmuştu. 20 Ekim 1960'da annesine okuluyla ilgili gördüğü rüyasını anlatmıştı: "Orada okul yoktu. Siyah bir şey onun üstünü kapladı." Ertesi gün, köyün tepesindeki sabit olmayan bir kömür tepesi heyelanı bütün okulu kaplamıştı. Early Jones da dahil olmak üzere yüzün üzerinde insan öldü. Bu birçokları tarafından önceden bildirilen bir felâketti. Felâketle ilgili olarak Londralı psikiyatrist John Baker tarafından önceden bilme iddialarıyla ilgili bir çalışma yapılmıştır; Baker, önceden bilme iddialarının 60 tanesinin gerçek olduğu sonucuna varmış.

1978'de, "Galli bir işsiz kâhin" diye tarif edilen bir adam, trende bilet parasını ödemediği için yakalanmıştı. Glasgow şehrinde deprem olacağı konusunda uyarıda bulunmak istediğini iddia etmekteydi. O zamanki basın hikâyeyi "aptal mevsimi" başlığı altında vermiştir. Bu başlık, basının tavrına ilişkin her şeyi anlatıyordu. Herhalde bundan üç hafta sonra Glasgow ve Batı İskoçya'da çeşitli binalara zarar veren bir deprem olması okuyucuları çok şaşırtmıştır. Bu tür depremler Britanya adalarında çok yaygındır.

Faaliyetin olay meydana gelmeden önce yer aldığı en ünlü önceden bilme vakası Titanik'le ilgili olanıdır. William Klein meydana gelecek olan gemi felâketiyle ilgili olarak gemide görevli olan arkadaşı H.B. Harris'e telgraf çekmiş ve ona orada çalışmaması için yalvarmıştı. Harris plânlarını değiştirmesinin mümkün olmadığını söyleyerek cevaplamış ve kazada ölmüştü.

Southampton'u terk eden Titanik'i izleyen Blanch Marshall kocasına, "Bu gemi Amerika'ya ulaşmadan önce batacak" demişti. Şiddetli bir şekilde rahatsız olmuş ve "birilerinden bir şeyler" yapmasını istemiş ve buzlu suda çı-

pınan insanları tarif etmiştir. Bayan Marshall, Almanlar tarafından torpilleneceğine inandığı Lusitania rezervasyonunu iptal ettiğinde yeteneklerini iyice göstermişti. Önceden bilmesi oldukça belirleyiciydi; kocasıyla kendisinin yer ayırttığı özel seyahatin Lusitania'da olmadığına memnundu. Daha erken yapılan bir seyahati seçip bunu güvenli bir şekilde tamamladılar. Seyahatleri sırasında Lusitania torpillendi ve 139 can kaybıyla battı.

Paranormal olayları araştıran ve aynı zamanda ASSAP (Anormal Fenomenleri Bilimsel Araştırma Birliği) için çalışan Ken Phillips, Linda isimli bir kadın, aktör Roy Kinnear'ın ölümünü önceden bildirdiğinde harekete geçti. Linda'yla konuştu ve kadın, rüyasında Roy Kinnear'ı, "bir film mahallinde, güneşli bir iklimdeyken" gördüğünü söyledi. Kinnear'ı bir "botun üstünde" ve sonra düşerken gördüğünü tarif etti. Film setini ve kameralarını ve ekibin donup kaldığını görmüştü. Önceki neşe ve kahkahalar dehşetin

çığlıklarına dönüşmüştü. Kinnear'a kötü bir şey olacağı yönünde bir hisse sahipti.

Ken Phillips, Linda'nın raporunu ciddiye almış ve London Weekend televizyonundaki Roy Kinnear'ı tarif edilmiş olan o koşullardan kaçınması için uyarılmıştı; mektubuna hiçbir zaman cevap alamadı ve mektubunun kale alınıp alınmadığını hiç bilemedi. Aynı zamanda raporu, Kinnear'ın ölümünün aylar öncesinden ASSAP'ta saklamıştı.

Kinnear İspanya'da "Return Of the Musketeers" filmi çekirken kalp krizi sonucu öldü. Öldüğü sırada, suyun üzerinde bir asma köprünün üzerinde at sürüyordu.

Ken, bu önceden bilmenin %90 oranında doğruluğa sahip olduğunu kabul etmektedir; Linda doğru adamı, doğru senaryoyu belirlemiştir (yani film seti iklimini) ve koşul hakkında da oldukça haklı çıkmıştır. "Bot" imajı çok da yanlış değildir; çünkü Kinnear suyun üstündeki bir asma köprüdeydi. ■

WORLD'S GREATEST UNSOLVED MYSTERIES'den
çeviren: Burak ERKER

ELDE EDEBİLECEĞİNİZ EN GELİŞMİŞ CEP TELEFONU...

Panasonic G 500

Titreşimli Uyarı

Telefonunuz dilerseniz sizi titreşimle uyarabiliyor. Böylece telefon sesinin uygun olmadığı ortamlarda hem arandığınızı öğreniyor hem de başkasını rahatsız etmemiş oluyorsunuz...

Memo (Ses Kaydı)

Özellikle görüştüğünüz kişinin sesini 20 saniyeye kadar dilediğiniz an kaydedebiliyor, dilediğinizde dinleyebiliyorsunuz...Not almanız gerektiğinde artık kağıt kalem gerekmiyor.

Ve bir cep telefonundan beklediğiniz her özelliğin en üstünü yine Panasonic G 500'de...

Bir an önce tanışın, farkı anında anlayacaksınız...

PANATEL

Tel.: (0212) 211 69 10 / 11 - 211 69 55 / 56

GELECEĞE DÖNÜŞ:

Uzay Çağından Önceki SETI

Steven J.DICK - Çev: Ayhan TOLAYBENK

(Geçen Sayıdan Devam)

DONALD MENZEL, AMATÖR RADYOCULAR ve RADYO ASTRONOMİ

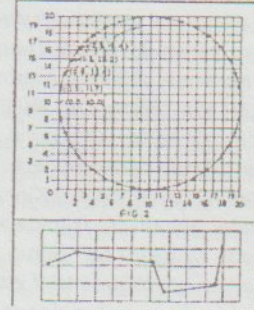
1932

'de, Marconi'nin radyo-
telgraf üzerindeki sözleri-
nin *Proceedings of the In-
stitute of Radio Engineers*
dergisinde yayınlanışından
on yıl sonra, Bell Telephone

Lâboratuvarları'ndan Karl G. Jansky, bilinen bir kaynağa bağlayamadığı garip bir radyo paraziti saptamış olduğunu aynı dergiye rapor ediyordu. Jansky ertesi yıl bunun güneş sisteminin ötesinden geldiğini söyleyecekti ama bu iddia birçok astronom tarafından şüpheyle karşılandı.

Ancak, gezegenlerle radyo iletişimine yönelik ilgi pek rotasında gitmiyordu. *Short Wave and Television* dergisinin editörü (bu kişi, bilim kurgunun öncüsü Hugo Gernsback'ten başkası değildi) Aralık 1937 sayısında, "Uzaktaki gezegenlerle radyo iletişimi konusu heyecanlı radyo dinleyicileri için hâlâ büyüsünü koruyor" diye yazıyordu. Bu amatör radyoculardan biri de Harvard'lı astronom Donald Menzel'di. Menzel aynı sayıda "Mars'la Kısa Dalgayla Haberleşebilir miyiz?" başlıklı bir makale yazmıştı. Makalesinde, "Genel fikir şu ki, güneş sistemimizde yüksek düzeyli hiçbir zeki hayat işareti yoktur." diyordu. Bu nedenle makalesinin hedefi sinyal göndermek veya almak değil, Dünya ötesinden gönderilen radyo sinyalleri aracılığıyla bilgi iletişiminin ilkesel olarak mümkün olup olmadığını keşfetmekti.

Menzel'e göre, eğer Mars'tan bir radyo mesajı alırsak, radyo teknolojisi, matematik ve fizik bilimi bilgisini gerektirecek, bu yüzden matematik, iletişimin doğal bir başlangıç noktası

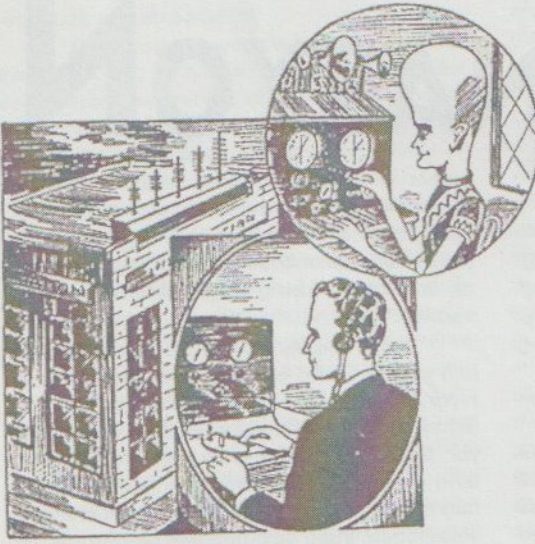

Şekil 4: 1937'de Harvard'lı astronom Donald Menzel, Mars'a "daire" ve "kepçe" göndermek için sayı kodu kullanmayı önerdi. Önerisi, *Short Wave and Television* dergisinin Aralık 1937 sayısında yayınlandı.

olacaktı. Mors alfabesindeki nokta ve çizgileri kullanarak aritmetik soru ve cevapları gönderilebilir, Marslılar da bunlara kendilerinkileri cevap verebilirdi. Daha sonra da π gibi soyut sayılara geçilebilirdi. Bu iş, Güneş'ten olan uzaklıklarına göre diğer gezegenlere de uygulanabilirdi. Alfabe, bir grafik (Şekil 4) üzerinde bir araya getirilmiş ikili rakamlardan oluşan bir dizi aracılığıyla gönderilebilirdi. Bu şekilde gittikçe kompleks bilgiyi iletmişiz, Menzel, değiş-tokuş edilecek bilginin sonsuz olacağını belirtiyordu.

Short Wave and Television dergisinin aynı sayısında radyo öncüsü Lee De Forest'in ihtiyatlı fikirleri, Tesla'nın daha imajinatif yorumları ve AT&T'den Joseph L. Richey'in, uygun dalga uzunluklarına ve Mars'a bir sinyal göndermek için gerekli güç konusunda (Şekil 5) önemli bir analiz yer almıştı. Richey, Dünyanın atmosferine nüfus etmede kızılötesi ve 10 metrelik radyo (aynı zamanda ışık) dalga uzunlukları arasındaki işinimin yeterli olacağını önermesine rağmen, Mars'la iletişimin, "bugünkü malzemelerle eko-

İKİ ÇAĞ İKİ SONUÇ MU?

Şekil 5: Gönderici tarafta (sol ve orta): Bu resim, Mars'a okunabilir mesajlar göndermek için tahminen gerekli muazzam güç miktarını (yaklaşık 50.000 kilowatt) göstermek için çizilmişti. *Short Wave and Television* dergisinin Aralık 1937 sayısında çıkmıştır. Aynı anlarda radyo astronomi için anten inşa edilmekteydi.

Alıcı tarafta (sağ üst): Radyo setinin başındaki bir Mars'lı'nın görüntüsünü Hugo Gernsback önerdi (aynı dergi). "Bilim kurgunun babası" addedilen Gernsback bu derginin ve daha birçok derginin kurucusu ve editörüydü.

nomik ve teknik yönden araştırılamayacağı" sonucuna varıyordu. Böylesi çıkarımlar amatör radyocuların şevkini kırmadı ve bunlar arasında *Hayatın Kozmostaki Yeri* adlı kitabın (1933) yazarı ve radyo öncüsü Hiram Percy Maxim vardı. Kitap, yıldızlar arası iletişim konusunda cesaretler aşıyordu. Maxim, bu önerisiyle zamanın epey ötesinde olarak, teknolojinin bir gün gelişeceğini dair inanca sahipti.

Modern çağın yıldızlar arası iletişimi gibi, gezegenler arası radyo iletişimi çağı da, uygulamaya yönelik merakları olan yenilikçi bilim adamları tarafından yönlendirilmiştir. Tesla, Marconi, Todd ve Menzel, kendi orijinal yöntemleriyle araştırma yaptı ve tartışmalı fikirleri belirtmekten asla çekinmediler. Hepsinin de tekniğe merakları vardı ve çok düşük kanıtlara dayalı olsa da, gezegenler arası iletişim çağı bu meraklı duygulardan dolayı şekil aldı. Zaman içinde, açıklanamayan sinyallerle başlayıp uygun dalga uzunlukları, Dünya atmosferinin etkileri ve güç gereksinimlerine dair ilgiyle biten karmaşık konulara yönelik teknik girişimler arttı. Gelecekte gezegenler arası iletişim kurmayı düşleyenler sadece teknik sorunlarla değil, aynı zamanda felsefe, dil ve kültür faktörleriyle karşılaşacaklarını düşünüyorlardı. Gezegenler arası iletişim çağını, 1931'deki Tesla'dan 1937'deki Menzel'e kadar, 236 yıllık bir süreye sığdırabiliriz. Hemen hemen aynı süre yıldızlararası iletişim için de geçerli. Artık şu bir gerçek ki, sadece bizim sınırlı güneş sistemimiz değil, aynı zamanda bütün evrende bekleme sürüyor.

İster modern SETI'nin kısıtlı ömrü boyunca yetersiz sinyal saptamaları, aleyhte siyasî iradeler ve olumsuz sonuçlar olsun, isterse günümüzden yüz yıl sonra, bu dönem, bilim tarihinde meraklarla geçen bir süre olarak görülsün, sonucu sadece gelecek söyleyecektir. Her iki hâlde de, her iki çağ, insanlığın doğa içindeki yerini araştırmanın saygıdeğer geleneğinin bir parçasıdır. ■

(Kaynak: *The Planetary Report*, Ocak/Subat '95)

"Eğer maddî koşullarınızda birtakım güçlüklerle karşılaşıyorsanız, bunları, o anda sahip olmadığınız sabır, iman, cesaret, iyi niyet gibi belli birtakım melekelerinizi geliştirmek için önünüze çıkarılmış fırsatlar olarak değerlendiriniz."

BEYAZ KARTAL

ENKARNASYON

Cengiz CEVRE

ENKARNASYON konusu metapsi-
şğin en önemli konularından birisidir. Bu kavramı ifade eden kaynaklardan aktarmalar yaparak konuyu incelemek istiyoruz.

Sadıklar Plânı Ruhsal Tebligatı'nda enkarnasyon konusunda şunlar belirtiliyor:

*"Enkarnasyon, tekâmülün bir vetiresi(sü-
reç) ve bir tarzıdır. İnsan, hiçbir zaman ruhi bir
varlık olarak kalmak kaderine malik değildir. İnsanın en büyük hikmeti işte buradadır. O daima doğacak, daima yaşayacaktır. Doğacağı ve yaşayacağı muhit, liyakati ve o nispette salâhiyeti ile paralel olarak, bilgisinin ve ruhi kudretlerinin bir zaferi olarak devam edecektir. İnsan öyle durumların varisidir ki, maddeyi ve ruhu ve maddî plânı ve ruhi plânı aynı şekilde yürütebilecek, kullanabilecek, hizmet edebilecek durumdadır. Yani, bir beden içerisinde insan suretinde yaşarken, şuuru apaçık olarak gene aynı kuvvette ruhi vasatıyla irtibatla bulunup yaşayabilecektir. Onun mukadderi, işte böylece iki el mukadderidir."* (S.525)

Enkarnasyon ile tekâmül arasındaki ilişki açıklanıyor. Enkarnasyonun, tekâmülün bir süreci ve bir biçimi olarak ifade edilmesi onun önemini vurgular. Yani gelişim süreci ve biçimi enkarnasyonla olmaktadır. Buradaki enkarnasyon ifadesi bedenlenme ve ötesini de içerir. Ruh varlığının enkarne olması öncelikle liyakati ve yetkisiyle paralel olarak bilgisinin ve ruhsal güçlerinin ortaya konacağı bir çevreye doğması ve yaşamasını anlatır. İnsanın kaderinde bu ruhu birlikte kullanıp her iki plânda veya vasatta da yaşayıp çalışabilmesinin mümkün olduğu da açıklıkla anlatılıyor. O hâlde enkarnasyon içinde her iki plân da birarada mütalâa edilmek durumundadır. Bu da enkarnasyonun bedenlenmeyi aşan yanındır. İnsanın kaderindeki bu özelik geçmişi ve geleceğiyle ilgili bir husustur.

"Enkarne varlık, bütün maddî vasatlarda tecrübe, epröv geçiren varlık demektir. Ve insan, suret olarak bu enkarne varlıkların en mükemmelidir. Enkarne olmayan varlık ise, maddî vasatta tecrübi evölüsyona sahip olmadan, fakat bunlara

ihtiyacı bulunan bir varlıktır. Enkarne olmayan ruhi varlık, meselâ sizin spatyom ismini verdiginiz süptil bir âlemde bulunan varlık olabilir. Fakat şunu ifade edelim ki, bu âlemde bile bulunan varlık, esas itibarıyla bu süptil plânda enkarne olmuş varlıktır." (S.532)

Bütün maddî ortamlarda deney ve imtihan geçiren varlık, enkarne varlık olarak açıklanıyor. Burada enkarnasyonun madde içindeki deney ve onun imtihanlarıyla ilgisi ortaya çıkıyor. Görünüş olarak insanın bu enkarne varlıkların en mükemmel olduğu da belirtilmiş. Ruhun enkarnasyonu içinde bütün varlık çeşitliliği anlaşılabilir. İnsan da bunlardan bir görünüştür. Öteâlemde de varlıkların, orasının maddesine enkarne oldukları açıklanıyor. Hem fizik dünyalara, ortamlara hem de spatyoma enkarne olmanın birlikteliğini anlıyoruz.

"Spatyom, bir şuur hâlidir. Bu şuur hâliyle beraber olarak, kaba maddî tesirlerden kurtulmak veya muvakkaten ayrı kalmak mukadderdir. İşte siz böylece, bedeninizi terk edersiniz. Bir ahi-ret fikri ölümlerinizin gezip dolaştığı bir mekân değildir. Böyle bir mekân söz konusu değildir. Söz konusu olan, varlığın şuur hâlinin değiştirilmesidir. Şuur hâlinizin değiştirilmesi, icabı hâle göre sizi, şekli surette insan olarak arz üzerinde enkarne kılar. Ve gene bu değiştirme, spatyom dediğiniz başka bir şuur hâli içerisinde dahil olduğu zaman otomatik olarak beden terk edilir. Seyyaliyet ve tesirin hareket gücü ister istemez bu neticeyi tayin eder. Sizler, aynı zamanda çok değişik şuur hâlleri içinde bile, meselâ bir Mekanizma'nın kendi şuuruna dahil faaliyetlerinden ibaret kalırsınız. İşte böylece, değişik bir şuur hâli, değişik bir şuur bilgisi ve bir Mekanizma'nın tasavvurunda çok üstün bir şuurun ilk sezgilerini almaya başlayacaksınız." (S.536)

Spatyomun veya öteâlemin şuur hâli olduğu belirtiliyor. Hem enkarne hem de dezenkarne olmanın şuur hâlinin bir şekli olduğunu anlıyoruz. Şuur durumlarımızı gözden geçirmenin ve şuurlu olmanın önemini de bu arada idrak etmeye çalışabiliriz. Bize akan bilgi ve sezgilere ulaşmanın şuur hâlimizle olan sıkı ilgisini görmemiz gerekir. Varlık olarak bizim uzanabileceğimiz her yer gene bizim kendi şuur duru-

mumuza uygun olacaktır.

"Enkarnasyon, bedenlenmek değildir. Enkarnasyon, bir şuur hâlinde diğer bir şuur hâline değişmedir ki zaruret olarak o şuur hâlinin gerektirdiği şartlara bürünmek ortaya çıkar. Bu şartlardan biri de şekli suret olarak insan hâlinde olmak veya başka bir kalıba geçmektir." (S.537)

Enkarnasyon, yalnızca insan şeklinde görünmek değildir deniyor. Veya sadece bedenlenmek, enkarnasyon değildir diye bildiriliyor. Spatyomdan dünyaya doğru bir şuur hâli değişimi bedenlenmeyi, dünyadan spatyoma doğru bir şuur hâlinin değişimi ise, bedenden ayrılma-yı anlatır. Ruh varlığının şuur konsantrasyonunun nereye, neden ve ne kadar süre olduğunu biz bu şuur hâlimizle anlayamayız. Fakat hem oraya hem buraya enkarne olmanın şuur hâlimizdeki değişiklik olduğunu öğrenebiliriz. Bunu bilmenin gelişimimiz açısından yararı vardır. Geçişleri kolaylaştırdığı gibi her iki şuur hâli arasındaki ilgiyi ve ilişkiyi de pekiştirir.

"Buut (boyut) sizler için bir problemdir. Ve bu yüzden, ister istemez bir buut anlayışı içerisinde bulunamadığınızdan dolayı tekâmülü, dolayısıyla enkarnasyonları, birer şuur daralması tarzında kesin olarak ifade etmekteyiz. Şuur daralması, bizatihi varlığın içinde bulunduğu buut sebebiyle, buut yüzünden tesir sahasının ve müessiriyet (etki etme) kudretinin sınırlanmasıdır. Demek ki, esas itibarıyla hakikatte bir şuur daralması söz konusu değil, varlığın içinde bulunduğu buut zaruretinden dolayı müessiriyeti ve müteessir oluşu (etkilenmesi) sınırlanmaktadır. Fakat, insan varlığı, sadece üç buutlu realitenin malı olmadığı gibi, şuurunun en büyük kısmı ile daha üst realite ve bir buudun müessiriyeti altındadır. Fakat sizler, sadece perdenin önünde mevcut olan şeyi mevcut kabul edip, perdenin arkasında mevcut olan şeyi reddetmekteyiz. Bu bir, üç buut zaruretidir. Varlıklar, hangi buut içerisinde olursa olsun, o buuda enkarne'dir. Demek ki, enkarnasyonların yeni bir anlayışı, buudun verdiği vüs'at (genişlik, bolluk) oranında müessir ve müteessir durumda olmaktadır." (S.545)

Dünyaya veya başka dünyalara enkarne olmanın hem boyutsal hem de şuur yönünden etkisi belirtiliyor. Dünyaya enkarne olanların şuurunu daralmamakta fakat bu boyutun gerektirdiği bir durumdan bu boyutun enkarnasyon Kanunundan ötürü o şekilde tezahür etmektedir. Bir sınırlanma vardır ve bu da kaçınılmazdır. O hâlde enkarnasyonla ifade edilen şey biraz daha değişik bir hüviyete bürünmekte ve enkarne

olunan boyutun zorunlu uygulamaları gündeme gelmektedir. Dünyamızdaki enkarnasyonun imkânları içinde yaşadıklarımızdır ve oldukça da verimlidir. Sadece üç boyut sınırı içinde kalınma durumunun getirdiği bir özellik bulunmaktadır. Bunun da bizlerce fark edilmesi yerinde olacaktır.

"Meselâ, spatyom, sizin için başka bir mekân, değişik bir buuttur. Bunun en kaba ve maddî denecek kadar açıklamasını o vasattan size intikal eden tesirlerden anlarsınız. Meselâ, zamanın ve mekân buutlarının daraldığı, hızın arttığı, daha ince titreşimlerle (vibrasyon) ve özellikle mantal seviyedeki hareketlerin çoğaldığını görürsünüz. İmajinasyon, telepatik kudret, -ki orada dünyevî bir telepati değil, psişik bir telepatiyi düşünmelisiniz- mekân kıymaları, zamanın daralması meseleleri görülür. Bu, sizin şu hâlinizin hemen bir üstünde ve aynı zamanda muhitinizde bulunan bir buudun basit bir tezahürüdür. Varlık orada enkarne'dir. Yani o vasatın vüs'atı oranında müessir ve müteessir rolünü oynamaktadır. Şüphesiz, onu görüp gözetenerler daha üst bir buudu teşkil ederler. Onunla onlar arasında bir perde vardır. Ve bu perdeler işte ebediyen devam eder." (S.545)

teâlemin bizlere etki alıp verme yönünden bu açıklaması oradaki enkarnasyonun özelliklerini de belirtmektedir. Enkarne olduğumuz ortamlardaki etki etme ve etkilenme oranı o ortamın hızına da bağlı olmaktadır. Psişik yeteneklerin çoğalması ve daha başka özellikler de belirlemektedir. Boyutlardaki bu perdelenme enkarnasyon açısından bir gerekliliktir. Öteâlemi bir enkarnasyon ortamı veya alanı biçiminde idrak etmeye çalışmamız yerinde bir tavır olacaktır.

"Umumiyetle öğretildiği gibi, bir ruhun bir bedene bağlanması, bir insanın bir odaya kapatılmasıyla müsavî tutulmuştur. Odanın her tarafında dolaşan varlık, odanın dışına çıkamaz. Bütün hürriyeti odanın duvarlarıyla çevrilmiştir. Siz buna ruhun enkarnasyonu diyorsunuz. Halbuki bir ruhun bedene olan hâkimiyeti, dört duvar arasına kapatılmış bir varlığın durumuna benzemez. Maddî bedenle olan ilişkiler, muhtelif tesir sahaslarından ibaret olan çeşitli kademelerin araya girmesiyle vuku bulur. Esasında beden, ruh için bir gölge olaydan ibarettir. Yani sizin şu anda kendiniz hakkında olan bilginiz, ruhunuzun kendisi hakkında olan bilgisi demek değildir. Ruhun, gerçek şuur sahibi varlığın, mahlûkun, bedenle olan ➤

irtibatı, bir gölge olaydır, demiştik. Bu tıpkı duvarda kendi gölgesini seyreden, onun hareketlerini müşahede eden bir kimsenin vaziyetine benzer. Sizin gölgenizin mevcudiyetinin, hakiki varlığın mevcudiyetine bağlı olduğunu bilirsiniz. Dolayısıyla beden de hakiki varlık olan ruhun mevcudiyetine bağlıdır. Ve beden üzerinde meydana gelen her türlü değişiklik, her türlü tadilat, başkalaşma, onu kullanan varlığın kudretiyle mümkündür.”(S.604)

Ruhun enkarnasyonu ile ifa edilmişlerin bu açıklığı bizlere yeni anlayışlar hissettirmektedir. Ruhun bedenle olan ilişkisinin gölge olay şeklindeki benzetmesi beden durumunu da açıklığa kavuşturuyor. Gerçek varlık olan ruhun kudretiyle, enerjisiyle beden tesirlerle ayakta tutulması ve kullanılması durumu anlaşılıyor. O hâlde enkarnasyon anlamı da başka bir şekilde göz önüne seriliyor. Ruhun mevcudiyetinin beden üzerindeki tasarrufunu da anlatmış oluyor. Enkarne olunan ortamlardaki her tezahür şekli onu kullanan varlığın gücüyle sağlanmaktadır. Sonsuz madde çeşitliliği içindeki enkarnasyonların bu bakımdan değerlendirilmesi bizlere enkarnasyonun çeşitliliği, gerekliliği ve araçları konusunda da ipuçlarını verir.

Enkarnasyonun şuurla olan ilişkisi de dikkate alınmalıdır. İnsanın günlük hayattaki çeşitli şuur hâlleri onun gün içinde çeşitli enkarnasyonlarını da sağlamakta ve tecrübeler kazandırmaktadır. Enkarnasyonun bu sürekliliği ve genişliği bize yeni açılımlar verir. Sadece bedenlenmenin dışındaki şuur projeksiyonlarının olduğunu ve bunu bilerek ya da bilmeden uyguladığımızı söylemek kaçınılmazdır.

Ruhun enkarnasyon kanalıyla elde ettiği bilgilerin de ne denli çok olduğunu görebiliriz. Bizim bu durumu şuurlu olarak idrak etmemiz zordur. Yalnızca bunu kolaylaştırıcı çalışmalar içinde bulunmak ve hissiyatımızı arttırmak bazı kolaylıklar getirecektir. Enkarne olduğumuz her ortamı geliştirmek aslı vazifemiz olduğuna göre bu yönde çaba harcamanın önemi de meydandadır.

Hayatın değerini ve öğretici yönünü fark ettiren bu durumlar insanlık için neler ifade ediyor? Şuurlanmanın veya tekâmülün ne anlama geldiğini araştırarak, soran ve öğrenmek isteyenlerin, kısaca gelişen insanlığın bu yöndeki gayretini sonuçlandırmak üzere bilgileri alması

ve bu bilgi ışığında gelişimini sürdürmesi söz konusudur.

Dejenarasyon alanlarına enkarne olmanın gelişmeyi ne yönde etkilediğini hayat biz-zat gösteriyor. Pozitif olanı yaşamının geliştirici etkisini de yaşayanlar biliyor. Nefsaniyetin akıl ve vicdanla olan çarpışmasının ve bunun sonuçlarının insanlığa katetireceği merhaleler ise görünür hâle gelmiştir.

“Enkarne olan alan” terimlerini kullanan bazı yüksek açıklamalar bize neyin enkarne olduğunu da söylüyor. İnsanın alansal yapısının araştırılması ve bunun üzerinde gelişmenin alansal işleyişinin belirtilmesi de bize yeni anlayışlar kazandırıyor.

İçinde bulunduğumuz alanın durumuna bakıp gelişmemize sağladığı yarar veya zararı da ölçebiliriz. Alanımızı ortak alanlar seviyesine çıkardıkça ve yükselttikçe bunun gelişmeye katkılarını görebilmek kolaylaşır. İhtiyacımız olanlardan birisi de budur.

Her varlık bir enkarnasyon hedefi ve amacıyla doğar, yaşar, vazifesini yerine getirir. Varlığı tümel olarak görürsek enkarnasyonlar arasındaki ortaklığı da anlamak için çaba gösterebiliriz. Toplu tekâmülün ne demek olduğunu da daha iyi kavrayabiliriz. Ortak alanların neden gerekli olduğunu da idrak edebiliriz.

Bütünsel olan bir işleyişte, yani plânsal organizasyonlarda gelişme de bütünseldir. Bizler kanalıyla işleyen sistemlerin elde edeceği sonuçların bereketi de bizlerin bu yöndeki gayretleriyle, payımıza düşeni en iyi bir şekilde yerine getirerek cevap vermekle artar.

Geliştirici etkilere gerekli karşılığı verebilmenin önemidir bu. Mantal seviyede olan biten her şey fizikte sonucunu gösteriyor. Oluşanlara bakarak hangi aşamada bulunduğumuzu görssek yeridir.

“Bilginin enkarnasyonu” ile ifade edilenlerin gerçekleşebilmesi için enkarnasyon konusundaki görüş, tutum ve davranışlarımızı yenisinden gözden geçirmemizin önemini vurgulamak için çalışmalarımızı yükseltmeliyiz. Daha sorumlu ve idraklı hareket etmeliyiz.

Dünyamızın yeni enkarnasyonlarla gelişeceğini bilerek kolaylaştırıcı şekilde davranmalı ve yeni enkarnasyonları kucaklamalıyız. İnsan da sonsuz, enkarnasyon da sonsuzdur. Çünkü bilginin sonsuzluğuna dayanan bir mekanizma vardır ve mükemmelen işlemektedir. Yeter ki görebilelim ve anlayabilelim... ■

ABD'DEKİ TOPLU İNTİHAR OLAYI, EZOTERİK TOPLULUKLARI YİNE GÜNDEME GETİRDİ

Eçtiğimiz ayın son haftasında ABD'de San Diego'da, 39 kişinin intihar etmesi, toplulukları yeniden gündeme getirdi. Cennetin Kapısı isimli ezoterik topluluğun lideri ve müritlerinin, artık çıplak gözle bile izlenebilen Hale-Bopp kuyruklyıldızının ardında veya arkasında olduğu iddia edilen bir gök cismine gidebilmek için intiharı seçmiş olmaları, Amerikan halkını derinden etkiledi. Bu konuda yayınlanan birçok programdan birinde, Internet'te isteyen herkesin ulaşabileceği biçimde öğretilerini yaymaya çalışan 10.000 ezoterik topluluğun bulunduğu açıklanması ise herkesi hayrete düşürdü.

Ezoterik toplulukların ortaya çıkış nedenini hatırlamak için, Léon Denis'in yazdıklarına bir göz atalım: "Geçmişin inançlarına ve boş inançlarına bir göz atınca ve bunlar arasında yüzeysel bir karşılaştırma yapınca, insan ister istemez kendisini şüpheye yönelmiş bulmaktadır. Ama büyük gizemleri halkın gözünden saklayan parlak dış örtü aralanınca, dinî görüşün doğduğu tapınaklara girilince, ortaya çok önemli bir olgu çıkmaktadır. Maddesel dış görünüşün ve dinsel törenlerin amacı, insanların imgeleme yetisini etkilemektir. Söz konusu etkilerin altında, eski dinler daha başka bir görünüm kazanıyorlardı; böyle olunca da ciddi, yüksek düzeyli, hem bilimsel hem de felsefî bir karaktere bürünüyorlardı."

Özellikle Batıda bu tür mistik-dinsel-psikik, hatta satanik toplulukların sayısı giderek artmaktadır. Topluların "yeni bir arayış ve tatmin yolları bulma" çabası yeni değildir ancak ortaya çıkan bu topluluklar, arayanlara, gerçek bilgiler vererek ıstıraplarının kaynağını bulmalarında yardımcı olamamaktadır. İstirabın yarattığı bozuk maneviyatı düzeltmek, yılgınlık ve ezikliği, kişiliğe vermeye çalıştıkları güven duygusuyla azaltmak gibi yararları olabilir ama toplumsal ve bireysel kötülüğün neden-

lerini ortaya çıkaramamışlardır.

Güncel psikik uygulama topluluklarından bazılarını kısaca tanıyalım:

MOON HAREKETİ

Kurucusu: Sun Myung Moon, Kore'li Hristiyan

Amacı: Dünya Hristiyanlığını Birleştirme Derneği'nin iki amacı vardır: dinsel ve siyasal. Gerçekten, bir yandan "tek görevinin Hayat ve Sevginin tek kaynağı olan Tanrı'yı herkese ilân etmek" olduğunu söylerken, öte yandan da intikamcı bir antikomünizmi ve Güney Kore vatanseverliğini açıkça ortaya koymaktadır.

SCIENTOLOGY (SİYANTOLOJİ)

Kurucusu: Lafayette Ron Hubbard, California/ABD

Amacı: Günah çıkartmayı gerektirmeyen, uygulamalı bir din felsefesidir. Görevi, bireye (tetan deniyor) kendi şuuruna varması için "yardım" etmektir. Siyantolojide Hinduizm, Budizm, Gnostiklik, Kabalacılıktan gelen kavramlar teorik temeli teşkil etmektedir. Psikanaliz tekniğini de çerçevesine almıştır. Kullanılan deyimlerde enformatik ve fizik önemli yer tutar.

ARICA

Kurucusu: Osrar İchazo, Bolivya. Merkez: New York, ABD

Amacı: Aşkın şuur seviyelerini tedricen var eden vasıtaları öğretmek, tüm insanlık için hayatın vasfını değiştirmeyi hedef alan uluslararası bir hareketi başlatmak. Bu amaç için psikokalisteni, meditasyon, konsantrasyon, genel gevşeme, psikoalşimi gibi metotları kullanır.

KRİŞNA SOFULARI

Kurucusu: A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Amacı: Krişna şuurunu aramaya yönelik olan bu hareket tamamen VEDA'lara bağlı dar bir çerçeve dahilinde spiritüel bir inisiyasyonun yayılmasına çalışır. Her varlıkta "Krişna Şuru"nu uyandırmayı hedefler. ■

HAYALİYAN

Ian STEVENSON

GİRİŞ

GNGİLTERE'DE (Sidgwick, 1894; West, 1948, 1990) ve Amerika Birleşik Devletleri'nde (McCready & Greely, 1976; Palmer, 1979) geçen yüzyılda yapılan birkaç araştırma, toplam nüfusun %10-27'sinin, hayatları boyunca en azından bir kez de olsa, **o sırada kendisi ile fiziksel olarak birlikte olmayan bir başka kişinin duyusal, genellikle de görsel biçimde algılanması deneyimini** yaşadıklarını göstermiştir. Algılanan biçim genellikle bir **hayalet** (fantom, duble) olarak ve deneyim de **hayalet görme** olarak adlandırılır. Sağlıkları son derece iyi olan kişiler, bir yüzyıldan bu yana (Galton, 1883/1907; Parish, 1897), psikologlar tarafından halüsinasyon olarak adlandırılabilir deneyimler yaşamaktadırlar. Halüsinasyon kelimesi, etimolojik olarak, zihnin avareliğidir ve akıl hastalarının anormal algılamaları anlamında kullanılması gerekir. Bu beni yeni bir sözcük öner-

meye itmişti; (özel algılama anlamına gelen) **idiofani**. Bu kelime ile hem akıl hastalarının halüsinasyonlarını hem de akıl hastası olmayan kişilerin, hayalet görme gibi özel algılamalarını düşünebiliriz (Stevenson, 1983). Bu yeni kelimenin halüsinasyonların çağrıştırdığı şeylerden sakınılmasını ve sıradışı algılamalar edinen insanların, bunları, ilgilenen bilimcilere rapor etmelerini kolaylaştıracağını umuyorum. Bu kelime henüz kullanılmamaktadır ama dahası, vurgulanması amaçlanan ayırım da hâlâ yapılmamıştır ve hâlâ da, akıl hastası olan ve olmayan kişilerin anormal algılamaları arasındaki karmaşa mevcuttur.

Bilimciler, akıl sağlıkları yerinde olan kişilerin anormal algılamalarını birkaç sebeple araştırmak zorundadırlar. İlki, bu olaylar yas (Malinak, Hoyt & Patterson, 1979; Marris, 1958; Parkes, 1970; Rees, 1971) ve ölümün yaklaşması (Barrett, 1926; Callanan & Kelley, 1992; Osis, 1961; Osis & Haraldsson, 1977/1986) gibi hayat içindeki belirli durumlarda daha sık meydana gelmektedirler. Doktorlar, bu gibi insanların yaşayabileceği sıradışı psikolojik

1922'de çekilen fotoğrafta karı kocanın iki yıl önce kaybettikleri çocuklarının görüntüsü çıkınca Fransa birbirine girmişti.

deneyimler hakkındaki bilgilerini artırdıklarında, böyle durumlarda bu kişilere yardımcı olabilirler. İkincisi, hayalet görme olaylarının önemli bir kısmında kanıtsal öğeler, yani, algılayıcının normal duyu alanının dışında kalan ve başka bir yerde meydana gelen bir olayın detaylarıyla ilgili algılamalar rapor edilmiştir (Gurney, Myers ve Podmore, 1886). (Algılama ve ilgili olay arasında tam olarak aynı anda oluş her zaman meydana gelmemektedir ama bu, ayrı bir araştırmanın konusudur.) Üçüncüsü, **hayalet gö-**

MODERN HAYALET

ren kişilerin diğer bariz normal ötesi deneyimler yaşadıklarını bildirmeleri muhtemeldir (Palmer, 1979). Böyle bir deneyim yaşama yeteneği, nüfus içinde normal bir dağılım göstermektedir ve biz, bu algılamaların bazı insanlarda diğerlerine göre daha sık ortaya çıkışını etkileyen faktörlerin neler olduğunu bilme ihtiyacındayız.

HAYALET GÖRME OLAYLARI

Hayalet görme olayları sık sık bildirilmiş ve bunlarla ilgili anlatılar 19. yy sonunda sık sık yayınlanmıştır. Bugün, bu olaylar nadiren bildirilmektedir ve bunlarla ilgili anlatılar seyrek basılmaktadır (Green & McCreery, 1975; Haraldsson, 1987; Mackenzie, 1971; Owen, 1965; Stevenson, 1964, 1965). Ancak belirttiğim bu araştırmalar -ki bazıları bir hayli yenidir- bu deneyimlerin, belirgin bir sıklıkla hâlâ yaşanmakta ve en azından araştırmalar sırasında kabul edilmekte olduklarını göstermektedir. Böyle deneyimlerle ilgili bildirimlerin sayısındaki azalma, algılayıcılar açısından, "halüsinasyon" gördükleri ve dolayısıyla akıl hastası

olarak tanımlanacakları korkusu ile açıklanabilir. Bu olayları rapor etmedeki azalış, bir dereceye kadar, araştırmacıların bu gibi deneyimlere ilgi duymaması ile de açıklanabilir. Bunun sonucunda; halk bu gibi deneyimler hakkında bilgi alışverişinde bulunabilecekleri araştırmacılarından bihaber kalmaktadır.

B

u makalede altı modern hayalet (görsel) görme vakasını bildirmekteyim. En eskisi 1955 ve en yenisi de 1989 tarihini taşımaktalar. Farklı biçimlerdeki bu olaylar da, doğa üstü fenomenlerin araştırılmasında öncülük yapan 19. yy araştırmacıları tarafından rapor edilen hayalet görme vakalarındaki çoğu özelliği taşımaktadırlar.

VAKA RAPORLARI

VAKA 1

Bu vakadaki algılayıcı N.E., 1921'de doğmuş olan ve Virginia-Charlottesville'de oturan bir kadındır. Elli yaşlarında iken, 1971'de annesinin ölü-

münü takiben bir hayalet görmüştür. Deneyimini bana 1984'te, bir toplantı sırasında anlatmış ve daha sonra, 1993'te bir başka buluşmamızda olayla ilgili daha fazla detay vermişti. N.E., başka birçok bariz biçimde normal ötesi deneyim yaşadığını da söyledi.

N.E. annesine derinden bağlıydı. Sekiz kardeşi arasında annesinin en sevdiği çocuk olduğuna inanmıyordu ama kardeşlerinin arasında tek "psişik" yeteneği olanın kendisi olduğuna emindi. Annesinin ölümünden bir ay kadar önce, N.E. annesinden, ölümünden sonra kendisine (N.E.'ye) ölümden sonra hayatta kaldığına dair bir işaret vermesini istedi. Annesi kabul etti.

Annesi öldüğünde, N.E. bedbaht oldu. Cenaze, kadının ölümünden iki gün sonra yapıldı. N.E., cenazeden sonra son derece üzüntülü bir şekilde eve döndü ve yatağa uzandı. Kocasını da yataktaydı. N.E. uyumuyordu, annesini düşünmekteydi. Bir ışığın farkına vardı; ışık o kadar parlaktı ki bir komşusunun otomobilinin farları olduğunu düşündü. Derken ışık N.E.'nin odasına girdi. Yeşilimsi-sarımsı bir ışıktı. N.E. ilk önce

korkuya kapıldı ve yatak örtüsü ile başını kapadı. Derken sanki "Anne" kelimesini algılar gibi oldu ve yüzünü açtı. Sonra annesini gördü ama boy değil, sadece bedeninin üst kısmı ve yüzü görülmekteydi. N.E.'nin annesi, N.E.'ye gülüyor gibiydi. İlk başta N.E. o kadar şaşırmıştı ki konuşamadı. Hayaletimsi figür oda içinde hareket ediyor gibiydi. Sonra N.E. onun (annesinin) cennette olup olmadığını sorabildi. Şekil başını eğdi, sanki "evet" der gibi ama konuşmadı. Sonra N.E. şunu sordu: "Babam de seninle birlikte mi?" Şekil tekrar başını eğdi. Bu arada pencerenin yanına yaklaştı ve derken gözden kayboldu.

N.E.'nin kocası, karısının sesiyle uyandı ve ona kiminle konuştuğunu sordu ama N.E. cevap vermedi.

N.E.'nin küçük kız kardeşi aşağıda bir kısmını alıntıladığım bir ifade vermişti (1984'te):

"İş bu belge, kız kardeşim N.E.'nin annemizin ölümünden iki gece sonra, yatakta yatıyorken farklı renklerde büyük bir ışığın odasında görünür hâle geldiğini ve annemizin bir görüntüsünün yatağa doğru kaydığını söylediğini belirtmek içindir. N.E. anneme cennette olup olmadığını sorduğunda, o gülümsemiş ve başını sallamış. N.E. aynı zamanda erkek kardeşimiz G'ye ve muhtemelen ailemizin diğer üyelerine de bunu anlatmıştır."

Bu ifade, N.E.'nin kardeşi G. tarafından da imzalanmıştır.

N.E. bana, annesinin görüntüsünün belirdiği sırada, ölümünden sonra bir işaret ver-

mesi için annesi ile yaptığı anlaşmayı düşünmediğini söyledi.

Yorum:

Bu hayalet görme deneyimi, yas tutma sırasında meydana gelen tipik bir olaydır. Algılayıcı şuurlu biçimde annesinden bir işaret, iletişim kurma biçimi beklediğini inkâr etse de bu beklenti en azından zihninde ya da şuuraltında mevcuttur ve bu durum, deneyimi harekete geçirmiş olabilir. Ancak N.E. için bu vizyon; annesinin ölümünden sonra da yaşadığının ve göklerdeki bir âlemde kocasına katıldığına tatmin edici bir kanıttır. Görünen figür, algılayıcının bilgisi ve beklentisi dışında herhangi bir enformasyon iletmemiştir.

VAKA 2

Bu vakadaki algılayıcı R.N., 1945'te doğmuş olan ve Cardiff-Galler'de oturan bir kadındır. En azından iki tanesi hayaletlerle ilgili çok sayıda bariz biçimde normal ötesi deneyim yaşamıştır.

Bu rapordaki deneyim 20 Temmuz 1989 günü R.N.'nin Cardiff'deki bürosunda meydana gelmiştir. Ben olayı 1992'de, beni R.N. ile temasa geçiren ve yine bir Galler sakini olan Mr. Jeffrey Iverson'dan öğrendim. (Bir televizyon yapımcısı olan Mr. Iverson, araştırmamın sözkonusu edildiği bir belgesel film yapmıştı ve hayaletlere olan ilgimin farkındaydı.) R.N. bana olayı anlatan 3 Haziran 1993 tarihli bir mektup yolladı. Ardından, 7-8 Haziran 1993'te onunla Cardiff'te buluştuk ve R.N. beni deneyimini yaşadığı

büroya götürdü. Bölgeyi inceledim ve büronun bir krokisini çıkararak, hayaleti gördüğü sırada R.N.'nin nerede olduğunu ve hayaletin yaklaşık olarak nerede görüldüğünü işaretledim. Daha sonraları yazışma yoluyla ek detaylar da edindim.

R.N.'nin deneyiminde ortaya çıkan kişi, R.N.'nin çalıştığı şirketin eski çalışanı olan T.I. idi. İş arkadaşları ile (R.N. ile değil) kavga etmiş ve aniden şirketten ayrılmıştı. R.N., birlikte çalışırken T.I.'yı iyi tanıdıkta ama şirketten ayrıldıktan sonra adamla temasa geçmemişlerdi. Deneyim olduğunda, R.N., T.I.'yı ne kadar zamandır görmediğini hatırlamıyordu. Daha sonra yaptığımız bir konuşmada R.N.'nin kocası bana T.I.'nın şirketi bırakması ile R.N.'nin hayaleti görmesi arasında bir aylık bir süre olduğunu söyledi.

Deneyim 20 Temmuz 1989 günü, öğleden sonra 3.00 civarında yaşandı. R.N., öğleden sonra, danışmanlık yaptığı bir çalışma arkadaşı ile randevusu olduğunu hatırlıyordu. (Ajandasında bu toplantı için girdiği notu bana gösterdi.) R.N. ve ziyaretçisi odada oturmaktadırlar ama birkaç telefon konuşması görüşmelerini kesintiye uğrattır. Telefon çaldığında, R.N. sandalyesinden kalkmak ve telefonu cevaplamak üzere masasına gitmek zorundadır. Masasının arkasındaki duvar, boydan boya camdır (tavandan yere kadar) ve bu durum, araba par-

kindan binanın girişine yönelen iki merdiven arasındaki düz yolun açıkça görülmesini sağlamaktadır. R.N. gelen telefonlardan birine cevap verirken, T.I.'nin geçip gittiğini görür. Adam mavi bir gemici gömleği, denizci mavisini bir süveter ve gemici pantolonu giymektedir. Kadın, adamın "gemici yürüyüşünü" hatırlar. (T.I. sık sık yelkenliyle dolaşmaktadır ve böyle bir yürüyüş alışkanlığı edinmiştir.) R.N., T.I.'nin acelesi olduğunu düşünür. Normalde de T.I. kırmızı yüzlüdür ama bu kez -R.N.'nin anlatısından alınıtılarak- "çok kızarmıştı ve başı deritte gibi görünüyordu. Son derece somut görünüyordu ve ben camın ardından dikkatini çekemedim. Üstünde fazla düşünmedim, bunda garip bir şey yoktu." R.N. ve görünen figür arasındaki uzaklık, 3.5 veya 4 metre kadardır.

G rtesi sabah, 21 Temmuz'da, şirketin sekreteri R.N.'ye T.I.'nin öldüğünü söyler. R.N. bu ölümün anı olması gerektiği yorumunu yapar çünkü adamı dün görmüştür. Sekreter bunun olamayacağını söyler çünkü T.I. hastahane ölmüştür. T.I.'nin ölüm sertifikasını elde ettim; adamın 20 Temmuz 1989'da hastahane öldüğünü doğrulamaktadır. Bay Iverson, daha sonra T.I.'nin dul eşinden, adamın ölmeden önce neredeyse bütün bir gün şuursuz hâlde olduğunu ve gece geç saatte, muhtemelen 11 civarında öldü-

ğünü öğrenmiştir.

T.I.'nin hastahaneye kabul edilmesinde tutulan "klinik notlar"ın da bir kopyasını edinebildim; acınacak derecede üstünkörüydüler. 20 Temmuz'a ait notlarda o gün şuursuz olduğu ve aynı gün öldüğü belirtiliyor. Ölüm saati belirtilmemiş.

Yorum:

Soruşturulan olgulara göre R.N., T.I.'yi ölmemiş, ama 4 mil uzaktaki bir hastahane şuursuz, ölmek üzereyken, kendisi (T.I.) için normal olan kıyafetler içinde görmüştür. Orada hastahane kıyafetleriyle olmalıydı. Normal ötesi fenomenlerin araştırmacıları için, **bir kişinin henüz hayatta iken hayaletimsi (dublesi de olabilir) bir figür olarak görünmesi hiç de sıradışı bir şey değildir.** Hayaletler üzerine yaptıkları klâsik çalışmalarında Gurney, Myers & Podmore (1886), ölümün gerçekleşmesinden on iki saat önce ve sonra meydana gelmiş ise bir deneyimin ölümle çakıştığını düşünmektedirler. Böyle deneyimlerde algılayıcının, hayalet figürü, algılayana aşına ama görünen kişinin o sırada giydiklerinden farklı olan kıyafetler içinde görmesi bilinen bir durumdur.

Bazı okurlar R.N.'nin tanımadığı bir yabancı pence-
renin önünden geçtiğini ve R.N. telefonda iken bu kişiyi T.I. ile karıştırdığını düşünürler. R.N. ve görünen figür arasındaki kısa mesafe bunu pek muhtemel kılmamaktadır. R.N., bir yabancıyı T.I. ile karıştırmış olsa bile, o yabancıyı ne-

den bir başkası değil de T.I. ile karıştırmış olduğu sorusu cevapsız kalır. T.I. şirketten ayrılmış olduğu için, R.N.'nin onu bir zamanlar çalışmış olduğu bu şirkete geri gelmiş olarak görmesi için hiçbir nedeni yoktur.

R.N. daha önce sekreterin T.I.'nin hastalığından söz ettiğini duymuş ve bunu şuurlu biçimde kayda almaya da bir başkasını T.I. ile karıştırmasında bu bilgi etkili olmuş olabilir mi? Bu olasılığı dışlayamam ama yine de muhtemel değil gibi gözüküyor. T.I.'nin bariz biçimde ortaya çıkışı mutlaka R.N.'nin şuuruna T.I.'nin hasta olduğu ve muhtemelen etrafta dolanamayacağı farkındalığını getirirdi. Öte yandan, başkasıyla karıştırmaya hipotezi; R.N.'nin T.I.'nin her zamankinden daha fazla kızarmış olduğunu fark etmesiyle destek de kazanmaktadır.

Bana öyle geliyor ki belki de T.I. ölmek üzereyken, bir zamanlar çalıştığı ve hastalanmadan kısa süre önce anlaşmazlık sonucu ayrıldığı işini düşünmekteydi. Spekülasyon yapıyorum; belki de eski arkadaşlarıyla tekrar karşılaşmayı ve onlarla barışmayı düşünmüştü. Eğer böyleyse, **pekâlâ kendini zihnen oraya, iş yerinin bulunduğu binaya projekte etmiş olabilir ve bu da R.N.'nin onu algılamasını başlatmış olabilir.** Bu anlamda herhangi bir teyit elde edemedim. Bay Iverson, T.I.'nin dul eşinin, adam şuurunu kaybetmeden önce şirketten söz etmediğini söylediğini nakletmiştir.

(Devam Edecek)

S İFACILARIN GÜCÜ AYESİNDE İYİLEŞENLER

Tıp yetersiz kaldığı zaman, şifacılar mucizeler yaratıyorlar. Bu uygulamalara başvuranlar kendi deneyimlerini anlatıyorlar.

Anne ANDERSEN

**Guy du Merac, 40 yaşında
“Kalp naklinden kıl payı
kurtuldum.”**

Doktorun ölecek gözüyle baktığı Guy, bugün manyetizma seansları sayesinde normal bir yaşam sürdürüyor.

“1986’da, antibiyotiklere karşı koyduğu ortaya çıkarılan bir bronşit yüzünden tedavi olmuştum. Bunun üzerine bir akciğer hastalıkları uzmanına başvurdum. Kalp ödemi tanısını koydu.

Marseille’deki Clairval Kliniğindeki kalp hastalıkları uzmanları, kalbimin erken yaşta yıprandığını ve kesinlikle bir kalp naklinin gerekliliği sonucuna vardılar. (Öyle görünüyordu ki, 90 yaşındaki bir adamın kalbine sahiptim.)

29 yaşında bir enfarktüs geçirmiştım. Dahası kendi kardiyoloğumun ve Marseille’deki Timone Hastanesindeki Prof. Metras ile Pitié-Salpêtrière’deki Prof. Cabrol’un ortaya koyduğu bu tanı beni şaşırtmamıştı.

İnanılmaz Bir Gelişim

Doktorların ısrarına karşın manyetizör bir arkadaş, Françoise, bana kalp nakline gereksinim olmadığını belirtti. Enerjetik güce ve bu naklin beklemesi gerektiğine inandığım için manyetizma seanslarına başladım. 20 seanstan sonra Monaco’daki Prof. Dor’u, Cap’taki Prof. Bernard’ın eski asistanını gidip görmeye karar verdim. Ve işte oradaki sürpriz: Muayeneler, cerrahî bir müdahale olmaksızın tamamıyla imkânsız ve inanılmaz bir iyileşmeyi ortaya çıkardı. Artık kalp nakline ihtiyacım yoktu ancak iki damar arasına köprü-damar koymak gerekiyordu. Prof. Dor 1987 Şubatında bunu gerçekleştirdi. Bugün turp gibiyim. Hâlâ ara sıra gördüğüm kardiyoloğum benimle dalga geçiyor ve benim çok uzun zaman önce ölmüş olmam gerektiğini ileri sürüyor! Ve bu huzurum büyük bölümünü Françoise’a borçlu olduğumu biliyorum.”

**Katia Serres, 30 yaşında
“Oğlum, bir manyetizörün
şifaları olmasaydı belki de
doğmayacaktı.”**

Katia, oğlu Tommy ile Kaliforniya’da yaşıyor. Yaşadığı olaylardan sonra manyetizmayla yakından ilgileniyor ve şifacıların Amerika’da Fransa’dakinden daha iyi tanındığını söylüyor.

“Her şey ’87 Haziranının bir gecesi başladı. Kalbim korku ve telâş içinde çarparak uyanırdım. O zaman doktor bana hipertiroit teşhisini koydu ve bir yıldan fazla sürmeyen bir tedaviye zorunlu kıldı.

Bu tedavide tiroit ya dengede tutuluyor

ya da bir parçayı çıkarıp atmak gerekiyormuş. Tedavim '88 Ekiminde son buldu. Sonuçta doktorlar beni ameliyat etmeye karar verdiler. Bu çok canımı sıkıyordu, ameliyat sonuçları da % 100 garanti değildi. Ve özellikle hipertiroidi göze alıp bir çocuk sahibi olmak çok tehlikeli olurdu. Her şeye rağmen cerrahıtan randevu aldım. O sırada eşim bir manyetizörle tanıştığını söyledi.

“Uzaktan Bile Şifa Aldım”

Bayan Lammy'yi ilk kez 8 Kasım'da gördüm. Ellerini başımın üstüne koydu ve bana 'Sarıyorum sizi iyileştirebilirim' dedi. Cerrahla olan randevumu hemen iptal ettim. Ertesi gün tahliller için St. Louis Hastanesine gitmem gerekiyordu. Ve tahliller tamamen normaldi! Onunla üç manyetizma seansı daha yaptım. Bütün arazlarımdan kurtulmuş, iyileşmişim! Kasım'da mutlu ve dinç bir şekilde Amerika'ya gittim. Bayan Lammy 4 seansı az buluyordu ve hastalığın nüks etmesinden korkuyordu. Bana, beni uzaktan izleyeceğini söyledi. Bir sabah haberlerimi almak için telefon etti. Ona, 'O kadar iyiyim ki uyuyamıyorum bile' yanıtını verdim. Bana, 'Sana biraz önce manyetizma seansı yapmışım' dedi. Fenomen tekrarlanıyordu, sonradan her defasında bunu teyit edebiliyordum: Bir anda olağanüstü bir enerjiye sahip oluyordum ve ertesi gün onun 12.000 km uzaktan bir seans uyguladığını öğreniyordum!

Bir yıl sonra, hamile kaldım. Hamileliğim sorunsuz geçti. Tommy ismini koyduğum bir oğlum oldu. Bayan Lammy de onun vaftiz annesi oldu. Bugün bana ve yakınlarıma bir şey olursa, doğru ona gideceğimi biliyorum.”

Nicole Leroy, 57 yaşında “Üç seansta, yüzüm eski parlaklığına kavuştum”

Nicole şifacılarla inanmıyordu, ancak yüzünü çirkinleştiren gül biçimindeki bir sivilce için çıktığı tatilde sivilcesi şans eseri iyileşti, yüzünün birkaç günde eski hâline döndüğünü gördü.

“İlk kez üç yıl önce cildimle ilgili bir prob-

lem ortaya çıktı. Bir sabah uyandığım zaman şok oldum. Yüzümün sağ tarafı tamamen şişmiş ve kızarmıştı. Acilen bir dermatoloğa başvurdum. Boyunsal kronik eklem iltihabı için kullanılan bir ilâcın reaksiyon olasılığından söz etti ve gül biçimindeki akne (sivilce) tanısını koydu. Kortizon yüklü bir merhem verdi. Bu cehennem azabının başladığı gündü. Merhemler, haplar: Yüzüm birkaç gün biraz normale döndü... sonra yeni bir patlak verip yüzümü bozdu.

Bir hastaneden diğerine koşmaya başladım. Toplam 10 hastane gezdim. Berbat bir durumdaydım, o hâldeyken yazın Var'da tatile çıktım. Kasabadaki kişiler bana, deriye dokunarak yanıkları tedavi eden birinden söz ettiler. Böyle şeylere kesinlikle inanmıyordum ancak bulunduğum durumda...

“Gerçek bir bebek cildine kavuştum”

Kendimi çok yaşlı, gözleri parlak ve karşısındakinin içine işlercesine bakan bir kadının karşısında buldum. Bu kadın yumuşak sakın bir ses tonuyla “Gececek” dedi ve işaret parmağını yüzümden geçirdi. İki dakikada 3 kez bunu yaptı. Sonraki 3 gün oraya gittim. Cildim balık pulu gibi parça parça olmaya başladı. Bu şaşırtıcıydı. Sekiz gün sonra birdenbire döküntü oldu. Altı gün boyunca beni çağırdı ve bitti: Bebek cildine kavuşmuştum.” ■

Femme Actuelle No: 480 6-12 Aralık '93'ten
Çev.: G. Zuhâl AKI

KOZMİK FESATLIK

ABD HÜKÜMETİNİN UFO'LARI GİZLEMESİNİN 60 YILI

Dennis STACY

Güneş, dik Groom Dağlarının öte yanında kabarık kırmızı bir basket topu gibi batıyor. İnce çöl havasında sıcaklık insana sıkıntı verirken, aşağıdaki süper gizli hava üssüne bakan kireçtaşı tabakalarının düzensiz yükseltilelerinden White Sides Üssü'ne doğru giden dar bir yoldan yürüyoruz. Büyüyen karanlıkta uzun yol potinlerimiz çatır çatır sesler çıkarıyorlar.

Yan yana fısıldaşarak yürüyoruz. Gleen Campbell adında ve dağları iyi tanıyan genç rehberimiz önden gidiyor. Birdenbire "Kahretsin!" diyerek hiddetleniyor. "Yeniden silmişler." diyor. Kastettiği şey, birkaç gün önce beyaz kayalarda oranj renge boyanmış oklarmış. "Onlar", Campbell'in "züppe" dediği kişilerle aynı kişiler. Hava Kuvvetlerinin sivil görevlileri olan kişiler, bembeyaz arazideki adı geçen üssün çevresinde devriye geziyorlar ve elektronik dedektörleri gözleyip, bu arada da kayalardaki bazı işaretli yerleri de siliyorlar. Askerî sınırı izinsiz geçen ya da kameralarını gizleyenlerin filmlerine, Lincoln Kasabası Şerif Ofisinde, yerel polisin "züppe" dediği o kişilerce el konuyor.

Campbell, bizim merak etmememizi söylüyor. Birinci nedeni şuymuş: Fotoğraf makinelermizi White Sides'in altında arabalarımızda bırakmıştık. İkinci nedeni şu: Geniş Nellis Hava Kuvvetleri Sahası komplekslerinin bir kısmını kaplayan ve Las Vegas'a kadar olan yolun yarısından fazlasına, yani hemen hemen 160 km'ye uzanan yasak bölgenin dışında, halka açık arazide bulunuyoruz. "Zaten," diyor kendisi neşeyle, "şerifin buraya gelmesi 40 dakika sürer. O zamana kadar biz tepede oluruz, o da bizim aşağıya inmemizi bekler."

White Sides, hâlâ yumuşak bir yürüme yeri değil. 1500 m'den başlayıp bir 300 m daha yükseliyor. Buradan, dünyanın en uzun nehir

UFO'ların halktan gizlenmesi gittikçe zorlaşmaktadır.

yataklarından ve Soğuk Savaşın en tecrit edilmiş iç hücrelerinden birini gözlemleyebilirsiniz. U-2, SR-71 Black Bird ve F-117A Stealth Fighter gibi kayıtlarda görünmeyen kara- bütçeli, gizli projeleri, Groom Lake, Area 51, Dreamland ya da sadece Ranch olarak bilinen bu yerde yapıldı. Ve buranın 20-25 km güneyinde, daha da gizli (ve tartışmalı), Area S4 olarak bilinen operasyon üssü, Papoose Gölü'ndedir. Karanlık fizikçi Robert Lazar'ın, ele geçirilmiş UFO teknolojisini incelemeye yardım ettiği iddia edilen yer orasıdır.

Uzaklığından ötürü, Area S4 denilen bölgede casusluk söz konusu değildir. Groom Lake böylece ikinci en iyi UFO merkezi sayılıyor ve yarı doğru olarak bu uzak karakollarla ilgili söylentilere de konu oluyor. Dürbünlerimizle birlikte, hafif kırmızı ışıkla aydınlatılan nehir yatağından dikkatle geçiyoruz. Bir noktada, Groom Dağları'nın altında, pek çok radar ve dev hangar, bu cumartesi gecesinde, çok hafif aydınlatılmış olarak görünüyor. Campbell, "Sanki hafta sonu için kapatmışlar gibi." diyor.

Hâlâ, bu bölgenin en gizli hava üssünün, görülür biçimde gizlenmesinin heyecanı, çöl se-

rinliği ve White Sides'in aşağısında yetkililerin ölümcül kuvvetin kullanım işaretlerini belirtmesinin hatırası, birbirine karışarak insana ürküntü veriyor. Her şey önce sessizleşiyor, bununla birlikte ne kriket, ne züppe, ne şerif ne de UFO geceyi rahatsız ediyor. Birkaç saatlik sonuçsuz incelemeden sonra, el ve ayak parmaklarımız soğuktan hassaslaşmış vaziyette tekrar geri dönüyoruz.

Emekli bilgisayar programcısı Campbell, Boston'daki rahatını neden bırakıp, Nevada Çölü'ndeki 100 nüfuslu Rachel'e taşındığını anlatıyor: "İnsan UFO hikâyelerinin olduğu yere gider." diyor ve ekliyor: "1992 Sonbaharında ilk kez buraya geldiğimde, onların olduğu yer Dreamland (Hayal Ülkesi) idi." Campbell, 1991 yılında MUFON'un (Mutual UFO Network) aylık dergisinde yayınlanan, Lazar adlı fizikçinin hikâyesinin yer aldığı bir makale okumuştur. O yazıda Lazar'ın Area 54 bölgesinde ele geçirilmiş 9 UFO'dan birine gerçekten binerek onun yer çekimini yenme sistemlerindeki arızasını gidermeye yardımcı olduğu iddia edilmektedir (Bkz. Omni, Nisan 1994). 1984 Kasımında CBS'in Las Vegas şubesindeki KLAS TV'den George Knapp'ın yaptığı dizi röportajlarda, Lazar, iddialarını kamuoyuna açıkladı. Dreamland ise, şu anda halka açıktır.

Lazar'ın güvenilirliği, UFO çevrelerinde bile aşağı iniş geçti ve şimdi Altamira Communications Group'un (Bağımsız Video Üretim Şirketi) kıdemli başkan yardımcısı olan Knapp, "Ele geçirilmiş uzaylı teknoloji öyküleri bölgede 1950'lerin ortalarından ve üssün ilk kuruluşundan beri anlatılmaktadır." diyor. Bugüne kadar röportaj yaptığı 14 kişi içinde Knapp'ın en iyi kaynağı, adının kullanılmasına izin vermeyen ve elinde, ölümden sonra Knapp'a verilmek üzere bir video bantı bulunan Nevadalı ünlü bir ailenin üyesidir. Knapp'a göre, kendi kaynağı 50'lerin sonunda ve 60'ların başında Groom Lake'de önemli bir idarecilik görevinde bulunmuştu. Kendisi, bir tane olağanüstü uzay aracının test uçuşu yaptığını ve söküldüğünü kabul etmektedir. Knapp, "Sadece birisi değil, hepsi de inandırıcı." demektedir.

İlk ziyaretini takiben yerel bilgilerle tahrik olan Campbell, Boston'a dönüp arabasına eşyalarını doldurur ve 1993 Ocağında Rachel'e hareket edip bir park yerinde dükkân açar. Campbell'in Little A-Le-Inn (Küçük Uzaylı) adlı

bar ve restoran karışımı bu yer UFO Müzesi hâline getirildi; ufologlar için konferans merkezi ve harekât karargâhi oldu. Campbell kendi araştırmasına başladı ve *Area 51 Viewer's Guide* (51. Alan Gözlemcisinin Rehberi) adıyla 2000'den fazla satan bir masaüstü yayını hazırladı.

Böylece UFO raporları artınca, Campbell'in ünü arttı, adı da yerel rehber çıktı. Sadece son yılda, CNN, NBC, ABC'den *New York Times*'a kadar bütün tanınmış medya, Campbell'in kapısını aşındırdı. Sorun alışkanlık yapmadan Campbell görüşünü sürdürüyor: "UFO fenomeniyle hâlâ ilgileniyorum. Fakat olayın kendisinin konuşulması gerekir. Bir yılı aşkın süredir gece gündüz burada yaşıyorum ve açıklanamayacak hiçbir şey görmedim". İnananların gelip gitmesinden de memnun. "Fakat en çok rapor ettikleri şey," diye ikaz ediyor Campbell, "Rus MiG'lerinden paraşüt gösterilerine kadar askerî etkinlikler. Beklentilerinize bağlı olarak görmek istediklerinizi görüyorsunuz."

Bir başka vaka da "Old Faithful" (Eski Sadık) adında. Lazar'ın iddialarıyla gözlemciler her pazartesi-cuma arasında sabah tam saat 4:50'de parlak bir UFO'yu rapor ettiler. Uykuyu seven Campbell, bunun inen bir 737'nin ışıklarından başka bir şey olmadığına ikna oldu. Doğuştan disiplinli ve temkinli olan Campbell, bir radyo tarayıcı satın aldı ve Las Vegas'taki Mac Carran Hava Alanı dışındaki uçuşları gözlemeye başladı. Özel Hava Yolu Şirketi Janet'in Las Vegas'tan Groom Lake'e günlük uçuşları olduğu ortaya çıktı. Lazar'ın daha önce iddia ettiği işçileri Janet Şirketi naklediyordu. Old Faithful, onların sabah erken uçuşuydu ve *Viewers Guide*'in (Gözlemcinin Rehberi) bir sonraki sayısında Campbell hava yolunun tam rotasını yayınladı.

Fakat Area 51 yakınlarında uzaylıların karıştığı iddia edilen öyküler sürüyordu. 16 Mart 1993 akşamı Los Angeles MUFON araştırma müdürü William Hamilton ve bir arkadaşı, Black Mailbox denilen gözlem alanı yakınındaki 375 no'lu karayoluna arabalarını park ettiklerinde sağ taraflarında parlak bir ışığın göz kırptığını gördüler. "Ona durbünle baktım," diyerek anlatıyor Hamilton ve devam ediyor: "Groom Rond yoluna yakındı ve yaydığı ışık toprağa dü-

şüyordu. Işıklı cisim biraz daha yaklaşıncaya, kare şeklindeki farlarıyla yükselen bir otobüsü andırırmaktaydı.”

Bir otobüs, her sabah Groom Lake’den kasabalı inşaat işçilerini alarak, Alamo’ya 50-60 km mesafeye taşıyordu. Öğleden sonra ise yine Groom Lake’e dönmek üzere kirliliğe yolda ilerliyordu. “Fakat bu otobüs alelade değildi” diyor Hamilton. Şöyle gözlemlemiş: “Işıklar hızla parlak mavi-beyaz, kare ya da ışık disk’e dönüşüyordu. Öylesine parlaktılar ki gözlerim ağrıdı.”

İki küçük güneş park etmiş arabamıza yaklaştığında çok şaşırılmıştı. Hamilton saatine baktığında, anladı ki 30 dakikalık zaman kayıptı. Daha sonra ipnozla geçmişe döndürüldüklerinde hem Hamilton hem de arkadaşı, bir UFO tarafından kaçırıldıklarını, küçük uzaylıların büyük koyu gözleri olduğunu ve liderlerinin kendisini Quay’lar olarak tanıttığını hatırladılar.

Hamilton’lar geri döndüklerinde Campbell kendi restoranındaydı. “Her ikisinin de çok sarsılmış olduklarına yemin edebilirim.” diyor. “Fakat hiç birisi o zaman kaçırıldıklarını hatırlamadılar. Ne düşüneceğimi bilmiyorum. Görüldüğü yerde, Tikboo Vadisi’nde pek çok gece geçirdim ve bana öyle şey olmadı. Açıklayamayacağım hiçbir şey görüp, deneyimlemedim.”

Güçlendirilen dünya dışı teknoloji ve bilinen ya da kuşkuyla bilinen dünya teknolojisi arasındaki uzak çöldeki bir bağlantı, insan imajınasyonunu uçan otobüsleri görmek üzere ateşliyor olabilir. Işık, açık havada oyun oynayabilir. Mesafe tahminini ve ışık yoğunluğunu algılamayı güçleştirir ya da Groom Lake üzerinde test uçuşu yapan Stealth uçaklarının en son modelleri ve öteki gizli platformlar, Lazar’ın ünlü H-PACS (Human-Piloted Alien Craft) (Uzay Pilotlu Hava Aracı) diye yanlışlıkla nitelendirdiği böylesi tuhaf görünüşleri sergileyebilir.

Kod adı Aurora olan sestem hızlı yüksek irtifalı casus uçağının, SR-71 Black Bird yerine tasarlandığına ilişkin söylentiler var. Hava kuvvetleri ve Aurora’nın imalatçısı Northrop’un Palmdale, California’daki gizli Skunk Works fabrikası, böylesi bir platformu inkâr ediyor. Başka muhtemel bir aday, TR-33A Black Mantra adlı elektronik savaş uçağı platformudur. Bunun da F-117 Stealth uçaklarını Çöl Fırtınası

Operasyonunda (Operation Desert Storm) desteklediği söylentileri vardır. Öteki ileri hava araçları ise araştırma ve geliştirmekteler. Bunların çalışma harcamaları, Pentagon’un yıllık 14,3 milyar dolarlık kara-bütçe programlarında gömülmüştür.

Başarı ile sona eren Soğuk Savaşta kara-bütçe belki gerekliydi. Fakat Hava Kuvvetleri, Groom Lake’de mutlu kampçılar olamaz. Artan sayıdaki ufologların ve çeşitli medya tiplerinin, gelişmiş video kameralarıyla ve geceleyin görebilen donanımlarıyla H-PAC ya da UFO’ları gözlemlediğini görmeleri halinde Hava Kuvvetlerinin hoşuna gitmiyordu. Rus ve Amerikan vatandaşlarından güya menfaatları için gizledikleri bir uçağın görülmesi de onlar için sorun yaratıyordu.

Fakat Groom Lake’i halkın incelemesinden alıkoymak için daha önceki çabalar kısmen başarılı oldu. 1984’te Hava Kuvvetleri, üs için daha iyi tampon bölge olacak Nellis Test Range’in kuzey doğusundaki 89.000 dönümlük toprağı ele geçirdi. Haritacılık hatası nedeniyle, White Sides ve öteki birkaç uygun nokta gözden kaçtı. Fakat Lazar’ın öyküsünden sonra Campbell ve öteki ufologlar, White Sides’i taramaya başladılar. Güvenlik alarmlarını bozdular ve “züppe”leri beyaz araçlarından inmeye zorladılar.

18 Ekim 1993’te, Hava Kuvvetleri, ek olarak 3.792 dönüm alınması için devlete başvurdu. White Sides da istenilen yeni topraklar arasındaydı. Campbell başka bir gözetleme yerini keşfetti ve buraya Freedom Ridge (Özgürlük Sırtı) adını verdi. Hava Kuvvetleri, ek toprak için “kamu güvenliğini ve Nellis Hava Kuvvetleri Kompleksindeki çalışma ve faaliyetlerin güvenliğini sağlamak” gerekçesini öne sürdü. Resmen mevcut olmayan hava üssü olan Groom Lake’in adından ise hiç söz edilmedi.

Campbell, White Sides Savunma Komitesini (White Sides Defense Committee) kurdu ve Toprak Yönetimi Bürosu’nun yasal olarak gözlenmesi gereken tutanaklarını kamuoyuna sundu. Hava Kuvvetlerinin isteği şu anda çevre onayı ve son onay için beklemektedir. Campbell, kendi *Viewer’s Guide*’i (Gözlemcinin Rehberi) pazarlamak için yeni bir kuruluş oluşturdu. Area 51 hatıra eşyaları, topoğrafya haritaları, çıkartmalar ve renkli Groom Lake maskesi bu kuruluş tarafından satılıyor. Elektronik pos-

tada bir kanal kiraladı ve "Desert Rat" (Çöl Faresi) adıyla manyetik algılayıcıların ayrıntılı yerlerini düzenli olarak yayınlamaya başladı. Birkaç yerel idareciyi iğneleyerek çöl kamufajına uyacak giysiler için onları uyardı.

Campbell kendisinin ciddi bir sivil casus olduğunu ısrarla söylüyor. "Benimle Hava Kuvvetleri arasındaki fark, benim gizleyecek bir şeyim, olmayışdır." diyor ve "Yaptığım her şey yasal." diye de ekliyor. Groom Lake'den çağrılmış helikopterler Campbell ve kendisini ziyaret eden gazetecilerin çok yakınından, iki kez geçti. Bu olaylar halka ait bir yerde olmuştu ve yasağın dışında. "Helikopterlerle çıkan toz ve kum hem bize hem de helikopterdekilere tehlike yarattı." diyor. Campbell, Hava Kuvvetleri talimatını ele geçirmiş ve pilotun kalkış ve iniş dışında yerden en az 150 m yükseklikte uçmalarının zorunlu olduğunu tespit etmiş.

Fakat Hava Kuvvetleri, Campbell'in etkinliklerine sınırlanıyor veya şaşırıyorsa da, bunu açıkça belirtmiyorlar. Las Vegas'taki Nellis AFB halkla ilişkiler subayı George Sillia, "Bay Campbell'in kim olduğunu, neyin peşinde olduğunu da biliyoruz. Böyle olunca ne diyebiliriz? Bunun ötesinde Amerikan vatandaşı olarak belirli bazı hakları da vardır." diyor. Hava Kuvvetleri, Groom Lake'in varlığı hakkında daha suskun. Sillia şöyle ekliyor: "Groom Lake'teki tesisin mevcudiyetini ne doğrulayabilir ne de yalanlayabiliriz ve onun mevcudiyetini doğrulayamazsak, onun hakkında hiçbir şey de söyleyemeyiz."

Campbell'i eleştirenlerden birisi Las Vegas'ın Demokrat Kongre Üyesi Jim Bilbray'dir. Kendisi hem Beyaz Saray Silâhı Kuvvetler Komitesi, hem de Habermalme ile ilgili seçilmiş komitenin üyesidir. Campbell'in adından hiç söz etmeden şöyle diyor: "Bunlar inatçı insanlar. Resim çekerlerse suç işlerler. Fakat sorun o değil; Groom Lake'in üzerinde dolaşan Sovyet uydusunun resmi bile var. Sorun, çalışmalarını durdurup, teknolojinin gizliliğini sağlayamadığınızda, zamanı tüketince ve pahalı teknolojiyi temin edince çıkıyor. Çünkü dağda her zaman gözleyen birisi oluyor. Ve inanın, sizin orada olduğunuzu bildiklerini göstermek istiyorlar."

Bilbray, orada halen devam eden Soğuk

Savaş'tan söz etmiyor ve sadece genelde gizlilik ve özelde de yüksek teknolojideki gizlilikle ilgileniyor. Şöyle devam ediyor: "Nellis Range Üsüsü, bu yeni teknolojiyi deneyebileceğimiz ülkemizdeki birkaç güvenli yerden birisidir. Habermalme topluluğunda pek çok kişi size dünyanın daha az değil; çok daha tehlikeli bir yer olduğunu söyleyecek ve özellikle de iki süper güç arasındaki eski kontrol sistemleri ve dengelerinin ciddi olarak bozulmuş olmasının buna neden olduğunu da ekleyecektir."

Bilbray'in kendisi, Hava Kuvvetleri ve öteki hükümet kuruluşlarının ufologlarla karşılaşmalarında klasik Catch-22 durumunda yakalandığını ifade etmektedir. "Her tesiste özellikle bulunduğumu ve orada ele geçirilmiş hiçbir UFO ya da dünya dışı varlıkların bedenlerinin olmadığını söyleyebilirim. Bütün söylentileri işittim. Bir vadiye gidince ufologlar, diğer vadiye de git bak diyorlar. Burada yer üstünde atom bombalarını denedik ve bazı vadiler öyle sıcaktır ki Geiger sayacını (radyasyon ölçen alet) açtığınızda ibresi hemen sapıtır. Bu yüzden UFO'ları deneme ya da uzaylıların bedenlerini saklamak için bana iyi bir yer gibi gelmiyor."

Fakat Campbell gibi araştırmacılar da, Catch-22 durumunda olduklarını söylüyorlar. Çünkü Hava Kuvvetlerinin başta Groom Lake'in kıyısındaki büyük gizli üs dahil olmak üzere mevcut her şeyi yalanladığını biliyorlar. Şayet üs mevcut olmasaydı, onu görmemeniz için neden daha geniş alana ihtiyaçları olsundu? Ve eğer Groom Lake mevcutsa, neden Aurora, The Black Mantra ve muhtemelen bir ya da iki UFO mevcut olmasın?

Tabiat boşluk kabul etmez ve açıklık olmazsa ve de gizlilik eğiliminde ısrar edilirse, çölgün ortasında bile söylenti ya da söylentilerin söylentileri gelişip büyür. Durumdan hiç rahatsız olmayan, kararlı Campbell şöyle öğütüyor: "Gizlilik ağacını ümitte sarsıyorsunuz ve bir şeyler yere düşüyor."

White Sides ya da Özgürlük Sırtı'ndan bunu yapmak biraz güç görünebilir. Groom Lake'den Hava Kuvvetlerinin son olarak istediği arazinin alınmasını destekleyen Bilbray, Kongre'nin isteği gözden geçirmesini ve onay vermesini öneriyor. Toprak Yönetimi Bürosu, Hava Kuvvetlerinin bu talebini muhtemelen bu yıl içinde onaylayacaktır. ■

SEVGİ EVRENSEL CAZİBE ETKİSİ

Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER

Selâhî bir çekim gücü olan sevgi Tanrılık bir oluşumdur. Tanrısalsal bir çekim gücü hâlinde, yaratılışla birlikte tüm yaratılanlara sınımsız; bütünsel olana, bir olana ait bir kudrettir. Bu hâliyle sevgi; tüm varlıkları birbirine içten ve dıştan bağlayan, evrensel cazibe etkisidir. Algılayabildiğimiz ve algılayamadığımız evrensel düzen, ilâhî çekim gücü olan sevgi ile mümkündür.

Sevgi enerjisini giderek bol miktarda tezahür ettirmek, tüm varlıkların vazgeçilmez ihtiyacıdır. Bu aynı zamanda varlığın bir amacıdır: evrende mevcut sevgi gücünü kendi bünyesinden geçirmek ve bunu nakletmek. Bu amacını gerçekleştirme uğrunda; özündeki bilginin kullanılabilirlik oranını maddesel evrenlerde artırmak zorundadır. Özündeki bilginin kullanılabilirlik oranı arttıkça, bünyesinden geçiren bulunduğu mekânına dağıttığı sevgi enerjisi de artar. Ne kadar atalet içinde olursa olsun varlığın bir türlü engelleyemediği, gelişim sürecinde çektiği ıstırapın kaynağı sevgi naklindeki beceriksizliğidir. ıstırapın gittikçe süptilleşerek yerlerini daha ince düzeyde liyakat sınavlarına bırakması, büyük ölçüde bünyesinden geçiren etrafına dağıttığı evrensel sevgi enerjisinin miktarına ve süptilitesine bağlıdır. Bu sürecin işleyişini yazımızın akışı içinde daha sonraki paragraflara bırakarak, evrensel sevgi

enerjisinin genel nitelikleri hakkında bildiğimiz birkaç hususu daha hatırlayalım:

Sevgi enerjisi; öteki dört temel yaratılış enerjisi (*) gibi müstakil değildir. Ruhsal enerjiyle birlikte bulunur. Yaratılışla ilgili bağlantılar sevgi enerjisiyle olur. Tezahüratın tabanında, temelinde sevgi enerjisi vardır. Ruh varlığı bir yerde tezahürata neden oluyorsa, bu tezahüratın unsurları sevgi enerjisiyle taşınır ki, bu unsurların başında geleni "BİLGİ"dir. Sevgi enerjisi bilginin en doğal taşıyıcısıdır. Başka bir ifadeyle; bilginin bir mekânda tezahürü, orada kurulan ortak alanın kapsamı ve kalitesiyle ilgilidir. Ortak alan kurulmasında en önemli iki unsur ise anlayış ve sevgidir.

Bu bakımdan, ortak olan (birlik, beraberlik) ve sevgi konusu tüm dinsel ve inisiyatik öğretinin temel konusunu oluşturmuştur: Sevginin varlıklar tarafından, gelişim süreci içinde giderek daha fazla çekilmesi, özümsemesi ve daha çok tezahür ettirilmesi... Bir plânsal organizasyon içinde olup duran olgu; plânın payına düşen bilginin, dolayısıyla o bilgiyi taşıyıp getiren evrensel sevgi enerjisinin tüm plân katmanlarıncaya emilmesi ve özümsemesidir.

SEVGİ ve VARLIĞIN EVRENSEL AMACI

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki; insanın

(*) Dört temel kozmik güç ruh, zaman, hayat ve fizik enerjileridir.

sevgi enerjisiyle iletişimi ve gelişim düzeyi arasında yakın ve içten bağlantılı bir ilişki vardır. İnsanın evrensel sevgi etkisinden etkilenmesi büyük ölçüde Ruhsal Evrimindeki başarısına bağlıdır. Sevgi enerjisine karşı geçirgenliği, onun ruhsal evriminin bir göstergesi olabilir.

Sevgi kendiliğinden değildir; muhakkak bir etki ile, bir şeyin (insan, hayvan, bitki) aracılığı ile ortaya çıkar. Prizmadan geçen ışığın 7 renge ayrılışı gibi; sevgi de çeşitli varlık kademelerinde değişik şekillerde tezahür eder. Başka bir ifadeyle her varlık aldığı sevgi enerjisini kendi şuur düzeyine göre yorumlar. Dolayısıyla varlık için, sevgi enerjisine karşı geçirgenlik çok önemlidir. Varlık kendi gücü kadar, sevgi enerjisi alır, bünyesinde yorumlar ve onu tekrar dışarılaştırır. Bu durumda tüm varlıkların sevgi enerjisini tezahür ettirmeleri, onların görevi olmaktadır.

Sevgi; içinde bulunduğumuz plânsal birliğin ve bütünlüğün en önemli katkı maddelerinden biridir. Hiyerarşik bir yapılanma içinde, varlıktan varlığa aktarılan, kendisiyle bir şeyler yapılan, kullanıldıkça, paylaşıldıkça artan ve bu şekilde tüm varlıkları birarada tutan en büyük ve etkili ortak alan unsurdur.

Sevgi enerjisi, söz konusu evrensel akışı içinde çeşitli ortam ve mekânlarda, oraların niteliklerine ve yapılarına göre değişik şekillerde ortaya çıkar: Gezegenler arası ortamda genel çekim yasası olarak ortaya çıkan sevgi, insan toplumlarında "insanlık (kardeşlik) sevgisi" olarak ortaya çıkar. Ayrıca, çeşitli beşerî realiteler içinde de ayrı ayrı görünümünde tezahür eder. Otomatik ya da "şuursuz" insanda başka, kendini bilen, duygularını kontrol etmesini öğrenememiş, egosunu eğitebilmiş ve incelebilmemiş insanda başkadır. Sevgi enerjisinin beşerî realitelerdeki görünümünün ayrıntılarını yazımızın akışı içinde daha sonraki bölümlere bırakarak, onun genel tezahür durumuyla ilgili birkaç ayrıntıya daha değinmek istiyoruz:

Bir şeyler vasıtasıyla içimizde tezahür eden (içimizde kaynayıp duran) ve kendisiyle eprövdən epröve (haletten halete) girdiğimiz sevgi vasıtasıyla hepimiz aynı merkeze bağlıyız. Bu merkez; evrensel sevgi enerjisini bünyesinde toplayıp, oradan tezahür kademelerine

ve tezahür uzantılarına dağıtan "Arş'ı Âlâ"dır. İşte bizler; aynı ışık kaynağından yayılan fotonlar gibiyiz. Öz olarak biriz, ama şimdi rollerimiz değişik. Arş'ı Âlâ'da odaklanan plânsal bir yapılanma içinde çeşitli plânların temsilcileri (şuur odaklarının saçakları olarak) bu mekânda bulunuyoruz. Köken olarak biriz. Görünen ayrılıkları, burada beşerî icaplar ve gelişim ihtiyaçlarına göre kendimiz meydana getirmişiz. Bu ayrılıklarda ne yazık ki sevgisizliklerin ve anlayışsızlıkların kaynağı olmaktadır. Bu nedenle de evrensel sevgi enerjisinin bizden tezahür etmesine uygun zemini yaratamıyoruz.

Prizmadan geçen ışığın yedi renge ayrılması...

İLETİŞİMDE SEVGİNİN ROLÜ

Sevgi enerjisinin tezahüründe bitki ve hayvanlar, biz insanlardan daha başarılıdır. Çünkü sevginin tezahürünü engelleyen dirençler onlarda daha zayıftır. Dolayısıyla hayvan ve bitkilerde sevgi tezahürü insanlardan daha fazladır. İnsanlarda olduğu gibi; bitkilerde de, hayvanlarda da sevgi enerjisini almak ve nakletmek vardır. Yeşillikten, ormandan, doğayla iç içe olmaktan hoşlanmamız bundandır. Dünya, kendilerini bitkilere hayvanlara adanmış, onlarla özdeşleşmiş insanlarla doludur. Çünkü bu varlıklar almış oldukları sevgi enerjisini, herhangi bir rezistansa uğratmadan doğrudan doğruya insanlara nakledeleler. Aynı şekilde bizim onlara verdiğimiz sevgi de onlar tarafından kabul edilir. Ama bu doğal akış her zaman insandan insana olmaz. Bu istenmeyen durumun, insanın gelişim süreci ve durumuyla yakından ilgisi vardır. Genel anlamda kendini tanıma çerçevesinde duyguların kontrolü ve içsel birliğin kurulmasıyla yakından ilgisi vardır. Ama insanın durumu ne olursa olsun, sevgi enerjisinin evrenselliği, her yerde ve her bünye içinde oluşu evrensel bir gerçektir. Onu, bize geldiği şekliyle etrafımıza yansıtmak / yansıtmamak bizim bireysel sorunumuzdur. Bu genel çekim, yani "Tanrılık Cazibe" her yerde mevcuttur. Her şeyi kendinde, kudretli eli içinde tutmaktadır. Bitkiyi bitkiye, hayvanı hayvana, insanı insana ve hepsini bir-

birine bağlayan iletişimin gücünü sevgi enerjisi oluşturur. Her varlığı kendi içinden saran bir güçtür o.

Doğa, bitki, hayvan ve insan ancak birbirlerini içten sararak yakalayabilirler. İnsanlardaki bitki, hayvan ve doğa sevgisinin bir nedeni; yukarıda belirttiğimiz gibi, bitki ve hayvanların sevgi enerjisini çok az rezistansla almaları ve yaymalarıdır. Sevgisizlik içinde çırpınan insanların birçoğunun bugün yöneldiği husus; bitki ve hayvan beslemektir.

TOPLUMSAL GEREKLİLİK

Beşerî iletişimde ve doğayla olan iletişimde sevginin rolünü bu şekilde ortaya koyarken, sevgisizliğin getireceği toplumsal sorunları da hatırlamış oluyoruz. Çünkü toplumdaki uyumun ve dengenin bağı da sevgi olmaktadır. Bu uyumun ve dengenin kurulmasında başarılı olabilmek için toplumsal yaşamda; düşüncelerimizi, tasavvurlarımızı, duygularımızı, benlik ve kibirden kurtulmuş olarak elimizden gelen yardımı esirgemezsek (*) kendimizden çok, başkalarını rahatlatmak birinci endişemiz olursa, sevgi enerjisini de bünyemizden daha çok geçirir hâle geliriz.

Bunu yaparken dikkat edeceğimiz en önemli hususlardan biri; araz şekline dönüşmüş, bencilce olan çıkarıcı sevgidir. Bu duygulardan kaynaklanan, duygusallıkla kirletilmiş, bir bakıma kabalaştırılmış sevgidir. Duygusal sevgi ise kolayca nefrete dönüşebilir. Görüldüğü gibi sevgi enerjisinin tezahürü, duygusal insanda başka, sevecende başka, fedakârda ve bencilde başka başkadır. Tüm bunlar egomuzun değişik veçhelerini oluşturan benliklerimizden ve onlarla ilgili dirençlerden dolayıdır. Çünkü sevgi enerjisinin bizden geçip, dışa/etrafımıza (çevremize) akışını engelleyen şey, eğitilmemiş egomuz, yani nefsanîyetimizdir.

Buradan; sevginin insanın kendi kendisini ve çocuklarını eğitmesi ile olan önemli ilişkisi de ortaya çıkıyor ki, buna da yazımızın akışı içinde ilerki bölümlerde değineceğiz.

Konumuzun bu kesiminde, muhtemel bir kavramsal kargaşaya meydan vermemek için; sevgi enerjisinin akışı, bir etki / araç ile biz-

(*) "*Kardeşini ruhun gibi seveceksin!*" bilinciyle.

de tezahürü ve "sevmek" gibi hususlara bir açıklık getirmek istiyoruz. "Seviyorum..." ne demektir?

"İçim sevginle dolup taşıyor..." derken aslında ne kastediyoruz? "Ben falancayı/ kafesteki kuşumu/ kulübesindeki köpeğimi seviyorum..." derken, ona karşı duyduğum sevgi benden mi kaynaklanıyor? "Babam beni çok sever, buna eminim..." diyen çocuk için sevginin kaynağı babası mıdır? Bunlardan anladığımızı önce koyalım ortaya:

"Bizi ne kadar derinden etkilerse etkilesin, görünürde olan obje veya insan önemli değil; onun bizdeki etkisi, ondan dolayı yaşadığımız halettir önemli olan.." genel bilgimizden hareketle; "bir şeyi/kimseyi seviyorum" demek, aslında doğru değil. Şöyle ki: Biz böyle bir ifadeyi içimizde (***) sevgi enerjisi (sevdiğimiz şey / insan vasıtasıyla) kaynamaya başladığı zaman kullanıyoruz.

Yani sevginin bizdeki tezahürünün adını böyle koymuşuz ve yanlış olarak da, sevginin tezahürüne (içimizde kaynamasına) neden olan şeyi / insanı sevdiğimizi sanıyoruz. Evet, ondan dolayı sevgi enerjisi bizim içimizde kaynıyor ama kaynak o değil. O sadece bir aracı. Bizim bünyemize uygun bir vasıta... Dolayısıyla bu, sadece bir sanma olmaktadır ve rölâtif dünyanın yanlıgılarından biridir.

SEVGİLİYE BAĞLANIRSAK...

Genellikle yaptığımız gibi; esas olan sevginin yerine, o sevginin bizde yaşattığı haletin derinden değerlendirilmesi yerine; görünürdeki (fiziksel) sevilene / sevgiliye bağlanırsak ve takılırsak; sonsuz ve ebedî olan yerine, sonlu ve sınırlı ve dünyasal olan, gelip geçici bir şeye bağlanmış oluruz.

Biliyoruz, bu ayrımı yapıp, gereğini yerine getirmek, dünyasal cazibe yerine evrensel olanı şu bedenli hâlimizle tercih etmek çok zor. Bunu bilsek de, başarmak çok zor. Belki belirli bir gelişim düzeyinden sonra.. Ama bunu fark etmiş olmak da kuşkusuz bizleri ileride telâfisi daha zor hatalardan koruyacak, temkinli hareket etmenin güvencesini oluşturacaktır.

(Devam Edecek)

(**) *Göğüs şakrası bununla ilgilidir.*

Diyaloğu Bir Araç Olarak Kullanırken

KUTUP ve PARADOKSUN ÖNEMİ

1-4 Mayıs 1997 tarihleri arasında Danimarka'nın Gilleleje kentinde düzenlenen toplantının konusu "Diyaloğu Bir Araç Olarak Kullanırken Kutup ve Paradoksun Önemi" olarak belirlendi.

Bu yıl düzenlenen toplantının ana konusunu belirleme sürecinin başlangıç noktasını şahsi ve toplumsal, içsel ve dışsal kimliğimiz arasındaki çoğunlukla tutarlı olmayan ilişki oluşturmaktadır. Tutarsızlık temasını ve kutupluluk ile paradoksun etkisini incelemek için bir başvuru noktası elde etmek üzere, David Bohm anlayışına uygun olarak, bu ana konuyu kısmen sabitleştirmek ve pratik bir diyalog aracı edinebilmek amacıyla uygulamalı diyalog temel alınmıştır. Uygulamalı Diyalog; belirli bir ana konusu, amacı, felsefî ve bilimsel bir çerçevesi veya önderi olmayan saf Diyalogdan farklıdır.

Muhtemelen gerçek bir Diyaloga katılabilmek ve gittikçe açılan manayı deneyimleyebilmenin en önemli şartı **dinleyebilmektir**. Birlikte konuşma, diyalogun bir parçasıdır ama eğer birisi bir şey anlatacak ise ne zaman ve nasıl'ı da hesaba katarak farkındalık ve dikkat ile dinleme hayatı önem taşımaktadır. Yargılamadan, müdahale etmeden, talepte bulunmadan dinleyebilmek; kendi içinde veya bir başkasında neler olup bittiğine dair bir farkındalığı ortaya çıkartmak, açığa çıkan mananın ritmine ve akışına uyumlanmak için çok güçlü bir yoldur.

Diyalog; galibi ve mağlubu olan bir tartışma değildir. Herhangi bir şey veya her şey üzerinde aynı fikre varmak da önemli değildir, önemli olan mevcut olan şeyi keşfetmektir. Diyalog, kişinin kendi varsayımları ve beklentileri veya Bohm'un "tartışılmayanlar" dediği önyar-

gıları için bir sınav olabilir. Savunma ihtiyacında olduğumuzu hissettiğimiz meseleler var mıdır? Duygularımızı hesaba katmadan zekâmızla mı eşkoşuyoruz yoksa hiç düşünmeksizin doğrudan duygularımızla mı? Diyalog, daha büyük bir bütüne hakiki katılımımızı sınamaktadır. Huzursuzlanabilir, hayal kırıklığına uğrayabilir, incinebilir ve hiç kimsenin bizi anlamadığını düşünebiliriz. Kendimizi aptal yerine koymaktan korkuyor olabiliriz. Gerçek bir Diyalog sırasında böyle korkular ve varsayımlar yok olabilir ve bilgiye giden bireysel yolumuzda bize ilham verebilecek olan güven, saygı ve dostluk biçimine dönüşmüş biçimde ortaya çıkabilecek çok daha önemli bir süreç başlayabilir.

Diyalog, kişi içsel ve dışsal dünyalarını birleştirmeyi dilediğinde çok yararlı bir araç olabilir. Ya iç ya da dış dünyamız, diğer yarısının verdiği cevaplardan ve yankılardan yoksun kalıyor ise yalnız ve kısırlı olabilir. Diyalog; çalışma alanından, mekândan, bireyler arasından veya bir gruptaki bireylerin dışındakilerden kaynaklanan kutupların açığa çıkması ile ilgilidir. Bu toplantının ana amacı, *Scientific and Medical Network* (Bilimsel ve Tıbbi Çalışma Grubu)'ün toptan kimliği bağlamında, şahsi ve toplumsal, bireysel ve grupsal kimliklerimiz arasındaki kutuplaşmaları incelemektir.

Katılımcılar, en büyük mücadeleyi gerektirdiğini düşündükleri kutup veya zıt çiftler üstünde ve kişinin örneğin yin/yang, dalga/parçacık ile ilişkisini inceleyişinin, hayatın unsurlarına ve onun ardındaki harekete geçirici ilkelere doğru daha geniş kavramlara yol açıp açmayacağı hakkında düşünmeye davet edildiler.

Bu ilgi çekici toplantının sonucunda ortaya çıkan görüş ve fikirleri, ilerki sayılarımızda sizlerle paylaşacağız. ■

Kaynak: *Scientific & Medical Network* dergisi

Erken Gelen Ölümler ve Sakat Doğumların Spiritüel Yorumları

Bahri ŞAMLI

Erken ölümler, insanların kafasını her zaman meşgul eden sorulara neden olmuştur. Özellikle, bir bebeğin daha doğmadan ölümü, ya da iki-üç yaşındaki bir çocuğun erken ölümü, insanlar için bir adaletsizlik olarak kabul edilir. Çünkü, aniden parlayıp sönen bir kıvılcım kadar kısa süren bir hayat için eprövlere (sınavlardan) bahsetmek anlamsız görünür. Özellikle doğmadan ölen bebekler için.

Spiritüel çalışmalarda, bu tür sorulara gereken cevaplar verilmiştir. Biz de bu soruları cevaplandırabilmek için tebliğlerden yararlanacağız.

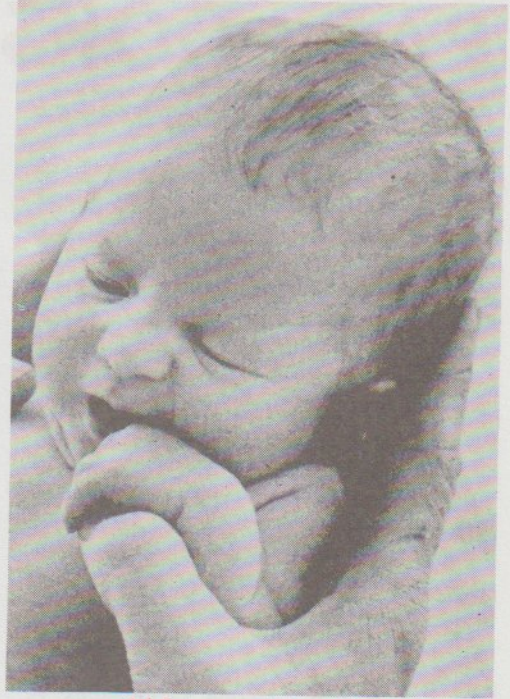
7.1.1957 tarihinde, Mustafa Molla adlı rehber varlıktan alınan ve kısaca sunduğumuz tebliğati inceleyelim (Tebliğler sadeleştirilmiştir.):

"SORU: ...Ruh, bedene dölleme anında mı enkarne olur?..."

M.MOLLA: Ruh, dölleme anında enkarne olmaz. Sebep de şu ki; insan bedeninin formunu, dünyada ananın iradesi temin eder...

...yani ananın şuuru ve iradesi, rahimdeki cenini kendi nezaretinde gelişime doğru yürütmeye başlar. Kendi bedenini ikmal etmeden (tamamlamadan), hiçbir varlık başka bir vücudu ihya edemez (canlandıramaz). Bu bir kanundur. Ana, rahimdeki cenini gelişime doğru sevk eder, ona gıda verir, ona ortam teşkil eder. Fakat, şunu da bilin ki, ancak orada ananın iradesi ve içe bakan şuuru (yani vücut fonksiyonları da dahil olmak üzere, bilinçli olarak farkına varamadığımız birçok iç fonksiyonumuzu düzenleyen iç şuurumuz) onun tekâmülüne, yani ceninin büyüyen bir beşerî beden edininceye kadar geçireceği merhalelere nezaret eder. Yoksa, onu bir heykeltraş gibi forme edemez. Demek oluyor ki, ceninin nüve hâlinde iken formu, şahsiyeti kendi içerisinde mevcuttur...

...anne, ona (cenine) ancak gıda verir, onu ısıtır, ona yataklık vazifesi yapar. Kafa teşekkül edip, beyin cihazı arızasız yerleştikten sonra (bu belirli bir müddet sonra vaki olur) ruh derhal bir uyku anında annenin iradesi ile besli kanalların-

Adalet ve sevginin sıcak eli, seni her zaman kavrayacaktır.

dan, beyin cihazına doğru bir vibrasyon hâlinde akın eder. Beyin cihazı, bedendeki hareket mekanizmasını teşkil eder. Bu itibarladır ki ruh, beyin cihazı teşekkül ettikten sonra bedene intikal eder ve ondan sonra cenin hareket kabiliyeti gösterir.

Annenin ruhu, orada (ceninin gelişimi üzerinde) rejisördür (yönetmendir)...

Ana rahminde belirli bir merhaleye kadar, cenin belirli bir form edininceye kadar ana iradesi ona hâkimdir. Ana bu ortamı taşır, bu gelişimi hazırlar, ondan sonra kendi bedeninden gıda verir. Ananın bünyesine bağlı olan cenin nihayet ruh ile müstakil bir hâle gelmeye başlar (Anneden bağımsız hareket etmeye başlar). Ruh, doğrudan doğruya ceninin tekâmülünü hazırlamaz. Cenine nüfuz ettikten sonra da cenin ortamını iyice öğrenmesi için de ana rahminde bir müddet ruh, cenin ile birlikte kalır. Ruhun körpe-

lik (acemilik) hâli vardır. Şu hâle göre, ruhun sınavı, ana rahminde başlar.

Cenin bu anda takriben kaç aylıktır?

Bu, ananın bünyesine bağlıdır. Anne eğer süratle geliştirebilecek maddî ve manevî kumandaya kuvvete sahip ise, cenin belirli bir aşamadan sonra süratle gelişir ve beyin cihazı teşekkül eder. Beyin cihazı teşekkül ettikten sonra, ruh bir müddet için kıpırdamaksızın uzviyeti (bedeni) tanımayaya çalışır, uzviyete yerleşir, fonksiyonu kendi eline aldığı andan itibaren ananın nabzı ile ceninin nabzı aynı atmayı gösterdiği hâlde nabızda başkalık teşekkül eder. Bu nabızdaki başkalık; ruhun, cenin bünyesini bağımsız olarak idareye muktedir olduğunu ifade eder. Bu devredir ki, cenini, ana rahminden doğuşa kadar olan merhalesini bir tatbikat safhası olarak gösterir (Bu nedendir ki, ruhun tatbikatı, sınavı ana rahmindeyken başlar).

Bu gibi hâllerde de bazan ceninin düştüğünü görmekteyiz. Buna, ruh mani olmuyor mu?

Ruh, mani olamaz. Çünkü istiklâlini (özgürlüğünü) elde edememiştir. (Yani ananın iradesi hâkim durumdadır. Ananın bağlı bulunduğu karma, düşük olaylarına neden olabilir. Ana eğer sigara içiyorsa ya da dünyaya getireceği bebeğe karşı yeterince şuurlu bir sorumluluğa sahip değilse, böyle bir sonuçla karşılaşmak doğaldır.) Ruhun bu suretle ana bünyesinden ayrılması o kadar hazin bir netice doğurur ki, gerek ana için, gerek bu cenine dahil olmuş olan ruh için büyük bir hüsrân teşkil eder. Bundan dolayı, dünyadaki hadiselerin bu şekilde cereyan etmesine dikkat etmelisiniz (Burada, kürtaj olayları da dahil olmak üzere, bebeğe zarar verebilecek sigara, içki, vs. gibi maddelerden de bahsedilmek isteniyor). Veballerin ve cinayetlerin en büyüğü budur. Yalnız, şurası muhakkak ki, siz bunun önüne geçemeyeceksiniz. Dünya, biraz daha dünyalık etmede devam edecek (Dünyadaki eğitim ve epröv şartları bunu gerektiriyor). Yoksa, ölüm ve kalım meseleleri, kâinat levhasında hiç bir akis bırakmamaktadır. Bunlar ancak sizin şuurunuzda yer etsin diye muhtelif sivri uçlardan ibarettir (Burada, doğum ve ölüm olaylarının, bizim şuurumuz üzerindeki yükseltici etkisi nedeniyle dünyadaki sınavlarımız için bir zaruret olduğu kastedilmektedir).

Çocuğun ölü doğmasını nasıl ifade ederiz efendim?

Çocuğun ölü doğması, ana rahmindeki embriyonun tam bir enkarnasyona müsait hâl almamasından ileri gelir. Ruh, onunla mücadele

eder, gider, girer, cihazlara hâkim olmaya çalışır fakat muktedir olamaz. Bu anda, ana rahminde ikilik bir faaliyet başlar (bir mücadele başlar), bu dışardan hissedilemez. Mücadele hâlidir. Ana nihayet (cenini) rahimde tutamaz olur, iradesi onun üzerinde fazla hüküm süremez. Rahim, cenin için mükemmel bir ortam teşkil etmez. Bu suretle, gereksiz bir varlık olarak içerde duran cenini, beden dışarı atar.

Sizin için bu anlaşılmayacak bir şey değildir. Dikkat ederseniz, hayat daima istifade üzerine cereyan etmektedir. Görüyorsunuz ki, hayvanlar içgüdü yolu ile, insanlar aşk yolu ile daima birbirlerine en kuvvetli olanı beğenmeye birbirlerini sevk ederler. Medyum izah edemiyor, siz anlıyor musunuz?(Burada, gerek hayvanlar arasında içgüdüsel olarak, gerek ise insanlar arasında aşık olarak, sağlam bir neslin devamı için, şuursuzca da olsa daima sağlam ve sağlıklı eşlerin seçildiğine dikkat çekiliyor.)

Evet efendim.

Bu suretle cinler en iyi olan kipleri elde etmeye çalışırlar. Bunun için bedence daha kuvvetli olanı, neslin idamesine vasıta yapmak isterler. Rahimde, beden mükemmel değilse, ruh ileride bu bedenden faydalanamayacaksa şimdiden bu işe nihayet vermek mukadder olur ve böylece mukadderi ana rahminden itibaren başlamış sayılır. (Burada da bir açıklama yapmakta fayda var; ruh varlığının, dünyadaki tecrübeleri için sağlıklı, sakat bir tip olarak enkarne olması da gerekebilir.)

Simdi de konu ile ilgili olarak, Sadıklar Plânı'na ait bir tebligatı kısaltarak ve sadeleştirerek sunalım (S.Plânı, Celse:136, Tarih:6.11.1970 Kademe:2):

"MEDYOM : Şimdi bir başka daha var. Bu küçük bir mektepli kız. Bir şeyler söylüyor ama, anlamıyorum. Bir sürü tekerlemeler söylüyor. Sekiz-dokuz yaşlarında bir kız. Beyaz kurdeleleri var. Yuvarlak yüzlü, elâ gözlü, iyi bir kızcağız. Konuşayım bakayım... İsmi 'Ayşe' imiş. Çocuk felcinden ölmüş. Cerrahpaşa'da ölmüş, 1962 yılında diyor.

SORU: Şimdi orada ne yapıyormuş acaba?

MEDYOM: Hıh, üzerinde önlüğü var. Hâlâ mektepçilik oynuyor. Hadî güle güle... Dilini çıkarttı giderken. Çok zeki bir tip ama ne yazık ki dezenkarne. Bunun hakkında bazı intibalar geliyor. Bu kızcağız, vazifeli olarak doğmuş. Sonradan doğmuş, başka kardeşleri varmış. Annesi ile babası ayrılmak istemişler, çok şiddetli bir geçimsizlik olmuş ve hakikaten plânlarının icabında ay-

rılamak gibi bir durum belirmiş. Fakat bu, kardeşleri ve diğer insanlar için hiç de hayırlı olmayacakmış. Ve bu varlık, bir aşk meleği gibi çalışarak kadının hamile kalmasına sebep olmuş ve kendisi doğmuş. Böylece, aileyi tekrar bağlamış. Sonra, bilhassa babası olacak adamın katı tarafını yumuşatmak üzere iki sene kadar çocuk felci hastalığı ile yaşamış. Bu yaşama süresince, babası çok ıstırıp duymuş, madden ve manen. Sonra bedenini terk etmiş. Onun bu görünüşü hâlâ bu vazifeyi çok benimsediğinden, yoksa...

SORU: Teşevvüsten değil.

MEDYOM: Değil. Çok hoşuna gidiyor böyle gezmek. Öyleymiş.

SORU: Peki efendim, bu durum, ebeveyninde böyle bir ayrılma, karmik durumları varsa, bir müdahale sayılmaz mı?

MEDYOM: Hayır. Kendi efalleri (eylemleri) bunu temin ettiği için, gene başka bir cehit, aynı şeyi düzeltbiliyor. Bu hadise, bu ayrılma hadisesi, bu hayatlarının yanlış tutumundan meydana gelmiş bir sonuç, karmik değil. (Bu açıklama, hayat plânımızın o kadar da mekanik olmadığını gösteriyor.)

SORU: O hâlde bir yardım telâkki edeceğiz bunu?

MEDYOM: Şüphesiz."

Şimdi de Silver Birch'ün, doğum kontrolü hakkındaki görüşlerini sunuyoruz (Öteâlemden Gelen Bilgiler-RM Yayınları-Sayfa:136):

Varlıkların bu dünyaya girişlerini önlemeye çalışmak doğru mudur? Silver Birch'ün doğum kontrolü hakkındaki sözlerini sadece gebeliği önleme ile ilgili kabul etmek ve çocuk aldırılmayı onayladığı şeklinde yorumlamak gerekir. Gebelikten sonraki alınacak her "önlem", bir "çocuk aldırma"dır, çünkü ruh daha o andan itibaren madde ile temasa geçmiş ve onun dünya kariyeri başlamış bulunmaktadır.

"Doğum kontrolü konusunda ruh âleminin görüşü nedir?"

"Neyin doğru ve neyin yanlış olduğuna seçmeniz için size hür irade ve vicdan verilmiştir. Daima bu amaca dayanınız. Bunu bir defa söyleyin. Bunu yüz defa söyleyin. Maksadınız nedir? Mühim olan sadece budur, başka hiçbir şey değil."

"Fakat doğum kontrolleri kanuna müdahale midir?"

"İki kişinin vasıtaları ile eğer sizin dünyanı-

za bir ruhun doğması gerekiyorsa, o ruh, o iki kişinin aracılığı ile dünyaya girecektir ve onların gelişimini önleyemeyecekler. Kanun yücedir. Eğer sizin vasitanızla dünyaya bir ruhun gelmesi, yeni bir hayatın gelmesi kanuna dahil ise siz bunu önleyemezsiniz, çünkü bunu arzulayacaksınız."

"Yani olacak ise onun olmasını istersiniz."

"Evet. Çünkü siz yeni bir hayatın tesirlerinin, sizin hayatınıza dahil edilmesine gerek gösteren o tekâmül seviyesine ulaştığınız demektir."

"Bunun mutlaka daha yüksek bir tekâmül kademesi olması gerekir mi?"

"Bu yüksek veya alçak değildir. Burada, sadece bedensel zevki arayan fakat bunun sonuçlarını önlemeye çalışanlar arasında bir ayrım yapılamaz. Bunu tasvir etmiyorum, çünkü burada amaç aşağı kademedeki bir bencilliktir."

"Fakat eğer bir kimsenin, çocuğun görüş açısından uygun olmayan bir düşüncesi varsa?"

"Amaç o değil midir? Hepsisi daima amaca dayanır. Siz kanunu aldatamazsınız. Kanun sizin ruhunuzda kayıtlıdır. Her fiil, her düşünce, her fikir, her arzu, ruhunuzun aurasında ebediyen işlenmiş olur. Madde dünyanızda yapmış olduğunuz her şeydeki amacınız, ruh gözü ile görebilenler tarafından bilinmektedir. Onların gözleri önünde sizin ruhlarnız çırılçıplaktır."

"Gebeliğin hangi safhasında ruh, bebeğin bedenine girer?"

"Biliyorum, birçokları benimle aynı fikirde olmayacaklar ama diyorum ki, iki tohumun bir olduğu andan ve minyatür form içinde bir ruhun fonksiyon yapabileceği bir taşıt, bir araç oluşmuş olduğu o andan itibaren ruh dünya hayatına başlar."

"Eğer bir akıl hastasının hayatı bir zaman israfı (kayıbı) ise, maddî arzulara dolayısıyla ile o hiçbir şey öğrenemeyecek ise, kalıtsal akıl hastalıklarını önleyecek ve zaman kaybına engel olacak bir önlem, kısırlaştırma hakkında ruh âleminin görüşü nedir?"

"Ne ben, ne de baştan başa bütün kâinata hiç kimse Hayat Kanunu'nu değiştiremez. Bir ruh sizin dünyanıza doğmaya hazır olduğu zaman, o ruh doğar. Neden diye soruyorsunuz? Ben reenkarnasyonun varlığını anlatıyorum. Sebebi budur. (Bu paragrafta, karmik bir nedenden dolayı bir ruh varlığının gerekirse zihinsel özürü olarak dünyaya tekrar doğabileceğinden söz edilmektedir. Dolayısıyla, dünyada geçen zaman, boşa geçmiş bir zaman değildir.)" ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 86

19.2.1966

Üç Ana Tesir

“İnsan üç türlü ana tesir altında bulunur: Birincisi, kendi şahsiyeti. Ve bu şahsiyeti meydana getiren her türlü şuur hadisesi. İkincisi, muhiti. Üçüncüsü, kendisi ile muhitinin muhassalası olan düşünce.

Burada insana gerek birinci, gerek ikinci, gerekse üçüncü şartlar içerisinde devamlı olarak hulûl eden bir ruhî tesir mevcuttur. Yani insanın, şahsiyetinin vücut bulmasında dış bir ruhî tesir, muhitin her türlü hadisesinde gene dış bir ruhî tesir, nihayet kendi şahsiyeti ile muhitin bir muhassalasından meydana gelen düşünce üzerinde -buna tahayyül de inzîmam eder- yine bir ruhî tesir hulûl etmektedir.

Bu duruma göre, sizler, nerede, hangi şartlar içerisinde bulunursanız bulununuz, bu üç kategorinin dahilindediniz. Ve yalnız, burada keşfedemeyeceğiniz büyük bir kanun, pek büyük bir kozmik ahenk cari bulunmaktadır. Bu da, hareketlerinizin düşüncelerinizle beraber, düşüncelerinizin tahayyülünüzle beraber, tahayyülünüzün ise asıl iç duygularınızla beraber yürüebilmesidir. Bu, yetişkin, mütekâmil bir insanın vasıflarını gösterir. Halbuki tatbikatınız, saydığımız hususların kiminin noksan, kiminin fazla, kiminin işlenmiş, kiminin ham olmasıyla ortaya çıkmaktadır. Bir insanın hayat içerisinde başarılı olabilmesi, kendi şahsiyetinin bütününe teşkil eden unsurlarını tanyabilmesine bağlıdır. Bunu tanımak birinci merhaledir. Tanımadan sonra bütün bu unsurların birbiri ile olan karşılaştırılmalarında, o unsurlardaki eksiklik ve fazlalıkları, birbirlerinin lehine ve aleyhine olan durumları tashih etmekle giderilir.”

SÖZLÜK

Muhassala: Bileşke

Hulûl: Girme, geçişme

Inzîmam: Bağlanma, katılma

Tashih etmek: Düzeltmek

Cari: Yürürlükte olan, olagelen

MEDYOMLUĞUN KURALLARI

Atilla ULTAV

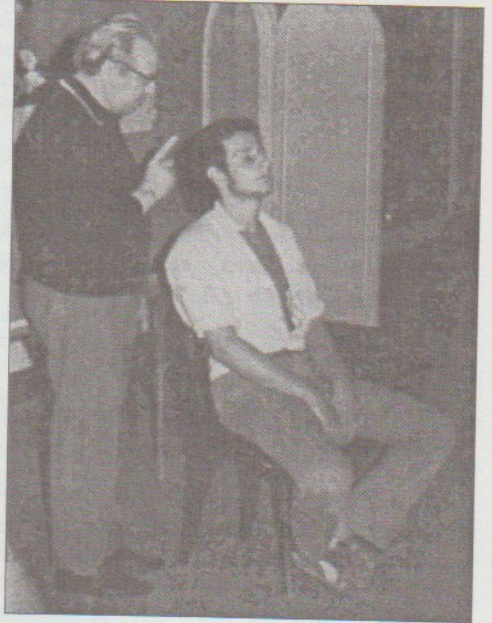
MEDYOMLUK bir misyondur. Misyon demek, insanlık topluluğunun tekâmülüne hizmet yolunda kendini feda edebilmeyi fiilen göze almış olmak zorunluluğu altında çalışmak demektir. Acaba herkes kendisini, içinde yaşadığı insanlık için feda etmek kudretini gösterebilir mi? Bu, dile kolay gelen ama yapılması çok zor bir iştir. Her isteyen istediği anda bir müzisyen, bir mühendis, bir doktor ya da herhangi başka bir meslek sahibi olamaz. Bütün bunlar o meslekte yeterli düzeyde sağlam, derin bilgi ve beceri sahibi oluncaya kadar geçirilmesi gereken pek çok hazırlık işlemlerini tamamlayıp, bunların başarılı sınav dönemlerini geçtikten sonra ancak mümkün olabilir. Böyle bir duruma ulaşmak da liyakat sözcüğü ile ifade edilir. O hâlde liyakat kazanmak, herhangi bir işi başarabilmek için gerekli olan kudretleri elde etmek demektir. Bu da ancak o kudretleri insana kazandırabilecek yollarda, işin önem ve kapsamı oranında yapılacak uzun, yorucu, sabırlı ve ısrarlı bir çalışma ile elde edilebilen bir gelişme durumudur.

Medyomluk konusuna gelince: Medyomluk vazifesi, müzisyenliğe ya da herhangi maddesel bir amaçla girilen işlere benzemez. Onun kapsamı çok geniştir ve önemi çok daha evrenseldir. Bu nedenle gerçek medyomluk liyakatini kazanıp uygulama alanına atılabilmek için, belki de bir hayatın yarısından fazlasını harcayarak, uzun zaman süren bir hazırlık dönemi geçirmiş olmak gerekir.

Denebilir ki: İyi ama, birçok medyomlar

bir iki celselik denemeden, örneğin bir yazı ya da fincan deneyinden sonra, hemen medyom oluveriyorlar. Hatta tebliğler de almaya başlıyorlar. Bu nasıl oluyor?

Bu görüş çok eksik, hatta yanlıştır. Göreceli olarak vazife kapsamı bize göre dar görünen medyomların bile geçmiş hayatları incelendikçe, kendilerinin de çok defa kendi seçmeleri ve hatta bilgileri dışında sistemli ve yöntemli bir çalışmaya bağlı tutuldukları görülmüştür. Hele

Medyomların yaşam şartları da öteki insanlarkine göre çok hareketli geçer ve herkesin kolay kolay dayanamayacağı ağır denemeler ve sınavlarla dolar.

büyük vazife medyomlarının bu vazifelerine hazırlanmaları çok genç yaşlarında, çocuk denilecek yaşlarda başlamaktadır. Örneğin böyle medyomlarımızdan birisi, daha 4-5 yaşlarındayken çevresindeki eşyanın canlı bir durum alıp, kendisiyle konuştuğunu ve kendisine bazı bilgiler verdiğini görmüş ve örneğin yere düşen kurumuş bir yaprağı tıpkı bir insan gibi canlandırmış ve o yaprağın daha sonraki durumuyla ilgilenmiştir. Bu bir hazırlıktır ve ruhsal bağlantıların ilk alıştırmalarıdır.

Ayrica yine bu medyomların yaşam şartları da öteki insanlarınkine göre çok hareketli geçer ve herkesin kolay kolay dayanamayacağı ağır denemeler ve sınavlarla dolar. Aile bireyleri kaybolur, yoksulluklar çekilir. Başarısızlıklar birbirini izler. Sıradan herhangi bir insanı isyana yöneltebilecek güçte birçok dertli ve zahmetli işler onun başına çöker. Böyle medyomların arasında seyrek olarak açık bir idrakle, fakat çok defa belirsiz sezgiler hâlinde kendilerinin; başka, görünmez ve kuvvetli bir tesir altında bulduklarını anlayan ya da algılayanlar çoktur. Bu tesirler bazen sinsî ve her zaman süreklî ve düzenli bir amaç yolunda, geleceğin medyomunun hayatına yönlere gösteren içgüdüleri, bazen açık ve öğretici rüyalar ve bazen de içinde gerçekten yaşanırcasına görülen vizyonlar olarak kendilerini gösterirler. Bunların anlamlarını ve neyi göstermek istediklerini onlar ilk zamanlarda belki çabucak anlayamazlar. Fakat onların bunu anlayıp anlayamamalarının aslında önemi yoktur. Çünkü vazifeli olan bedensiz varlıklar, uygun gördükleri şekilde işlerini yaparak, medyom adayının istenildiği gibi yetiştirilmesi konusundaki amaçlarına doğru, başarıyla yürümektedirler.

Şu kesindir ki; medyom adaylarını büyük medyomluk vazifesine hazırlayan etkenler, onun çevresinde bulunan bedensiz varlıklardan çok, bu konuda vazifelenmiş bedenli varlıklardır. Bu hazırlıklar, çok eski zamanlarda başla-

arak, medyom adayı olan varlığın bir medyom olarak ortaya çıkışına kadar sürer. Hazırlık işlerinin bitişi ile medyomun vazifesine başlayışı, sadece medyomun durumu ile ilgili, tek taraflı bir iş değildir. Aynı toplumsal vazife plânı içinde bulunan öteki bazı varlıkların, kendi çaplarında ve kendi vazife şekillerine göre hazırlanmaları da medyomun hazırlık gidişini paralel olarak izler. Bu konuda da vazifeli bedensiz varlıkların yönlendirme ve iradeleri ön plânda yer tutar. Aslında bunun böyle olması da gerekir; çünkü evrende amaçsız hiçbir şey olamayacağı gibi medyomluk da olamaz. Bu bakımdan medyomlarla işbirliği yapabilecek duruma gelmiş olmak için, medyomun ulaşmaya hazırlanırıldığı belirli bir hedefe yönelik tekâmül faaliyetlerinde rol alabilecek liyakati kazanmak gereğinden, operatör denilen bedenli öteki vazifeler ilgisiz kalamazlar.

İşte bütün bu hazırlıklar ve şartlar gerçekleşip, toplumsal çalışma liyakati kazanıldıktan sonradır ki, o çevrede vazifeli medyomlarla vazifeli operatörlerin bir kere karşılaşmaları, pozitif ve verimli sonuçların birer birer ve amaca uygun şekilde gerçekleşmesi sonucunu verir ve hatta bu bir zorunluluk olur.

Bilerek ya da bilmeyerek böyle esaslı bir hazırlık sürecinden geçmemiş kimseler, sadece nefsanîyetlerinin keyif ve heveslerine bağlı olarak, orada burada "ruh çağırma" ya da "spiritizma yapmak" sevdasına kapılarak, amaçsız,

hedersiz, plânsız ve programsız bu işlere girişirse, onun karşılaşabileceği tek durum hiçbir sonuca varamamaktır. Bunun adına da başarısızlık denir.

Bu başarısızlığın altında nelerin bulunduğunu da bu öğretileri izleyen okuyucularımız zamanla görecektir.

Durum böyle olduğu hâlde, böyle medyomlar üzerinde ısrarla durulur ve ne olursa olsun şu ya da bu şekilde bir sonuç almak için onlarla deneylere devam edilirse böyle medyomlara "zorla medyom" ve bu tür medyomluğa "zorla medyomluk" derler.

Medyomluk her şeyden önce bir misyon-

dur demıştik. Bu sözün anlamını iyice anlayanlar, medyomluğun büyük iyiliklerinin yanında, büyük tehlikelerinin de beraber yürüdüğünü hemen idrak etmiş bulunurlar. Bu tehlikelerin başında özellikle, bedensiz basit bir varlığın tesirine kesin bir uyumlu medyomun bağlanması, onun keyif ve hevesleri doğrultusunda kendi iradesinin tümünü kaybederek, bir oyuncak durumuna düşmesi hâli gelir (*). Bu bilgi, medyomluk uygulamalarında bir medyomun önünde bulunan iki yoldan birini seçmesinin gerektiğini belirtir:

a) Eğer medyom görgülü, deneyimli ve bilgili bir insansa, varlıklarla bağlantısında, ısrarla üzerinde durduğumuz, akıl ilkelerinden ayrılmamaya çok büyük çaba göstermelidir. Ayrıca akıl ilkelerini kabul etmeyerek, insana duygusal ve özellikle aşağı düzendeki duygulara bağlı ya da mistik, açıklamasız emirler hâlindeki fikirleri aşlamaya ve korkutmalar kullanarak zorla kabul ettirmeye çalışan bedensiz varlıkların etkilerinden mümkün olduğu kadar çabuk sıyrılmak gerektiğini anlamış ve kabul etmiş olmalıdır.

b) Eğer medyom henüz deneyiminin ve bilgisinin yeterliliğine güvenemiyorsa, (ki çoğunlukla durum böyledir) ancak spirit ve metapsişik bilimlerde derin ve yeterli derecede bilgisi bulunduğu anlaşılmalı, operatörlük niteliklerini hakkıyla kendisinde toplamış bilgili bir kimse ile, medyomluğunu kullanmaya izinli olduğunu, aksi durumda bu gibi deneylere fiilen girmemesi gerektiğini anlamış ve kabul etmiş olmalıdır.

Üst plânlardaki bedensiz dostlarımızla yapmış olduğumuz bilimsel bağlantılar sırasında, medyomların yetiştirme tarzı hakkındaki konularda konuşurken, *C İstasyonu* isimli dostumuzdan almış olduğumuz değerli ve önemli bazı öğütleri aktarıyoruz. Bunları bütün medyom adaylarının dikkatle okuyup, anlamaya çalışması ve bu öğütleri yerine getirebilecek imkânlara sahip olduklarından iyice emin bulunmadıkça ulu orta ruhsal bağlantı denemelerine kalkışmamaları kendi çıkarları gereklerindedir.

C İstasyonu'nun 29.12.1953 tarihli tebliğinden:

"Bütün arkadaşlara kısaca söylemenizi istediğim bir konu var, medyomluk konusu.

(*) Obsesyon

Size birçok kimseler bu amaçla başvurmuşlar ve başvuracaklardır. Bunlarla deney yapmadan önce kendilerine şu öğütleri veriniz:

1) Her an akıllarını kullanarak hareket etmeye alışsınlar. Bunun için de akıl ilkeleri ile çözülecek konular üzerinde çalışma alıştırmaları yapsınlar. Örneğin satranç oynasınlar, geometri problemleri ile uğraşsınlar.

2) Kendilerini ahlâka aykırı ve geri düzendeki eğlence ve uğraşılardan uzak tutsunlar. Dernek konuları ile ilgilenip uğraşsınlar ve toplumsal dertlerle ilgilenerek, bunları çözenin çareleri konusunda ciddi olarak düşünsünler.

3) Sıkıntılı ve yorucu işlerden kaçınmasınlar, kendilerini çok düşündüren, yoran ileri düzeydeki sorunları arayıp bulsunlar ve çözmeye uğraşsınlar.

4) Her zaman heyecanlarını ve duygularını coşturacak ileri düzendeki hareketlere (sanat hareketleri gibi) katılmaktan geri durmasınlar. Özellikle müzikle, tabii ileri müzikle, uğraşsınlar. Bu onların duyarlılıklarını arttırır ve bu nedenle medyomluk yetenekleri artar.

Son olarak, cesur olmayı öğrensınler. Medyomların cesur olmaları, yani heyecanlarına kapılmamaları ve kendilerini kaybetmemeleri, obsede olmaya karşı koruyucu bir silâh olarak gereklidir. Biliyorsunuz ki korku, savunma için şiddete duyulmuş olan heyecanlara kapılmak ve onların kontrolünü elden geçirerek, işlevlerinin tam tersine varlıklarına zarar getirecek duruma gelmeleri demektir. Bütün hayatlarıncı medyomlar her zaman tesir altındadırlar. Celsede onları siz araya girerek koruyabilirsiniz. Dışarıda onlar kendilerini korumaya mecburdurlar.

Arkadaşlardan da isteklerimiz var:

Medyomluk hakkında, dışarıda bu işlerle bir eğlence olarak uğraşan çevrelerde hiçbir şey konuşmasınlar ve bu gibi etkinliklere katılmasınlar. Bu bilgisiz olarak dinamitle oynamak benzeri çok tehlikeli bir uğraşdır ve kesinlikle oyuncak hâline gelmeye dayanma gücü yoktur." ■

Kaynak: *Ruh ve Kâinat Dergisi*, sayı 16, sayfa 14

Ruh ve Kâinat Dergisi sayı 15, sayfa 13

Dr. Bedri Ruhselman'ın seri yazıları

ANLAM İFADE ETMEK

Kitabı Yazan: John HABGOOD
İncelemeyi Yazan: J.M.KERR

1995 yılında York Başpiskoposluğundan emekli olan John Habgood, harikulâde bir denemeler koleksiyonu hazırlamış. Toplumunu genelde etkileyen birçok unsurla ilgili soruları ele alıyor, kendi zeki ve liberal teolojisini tıbbî etik (örneğin embriyoloji), insan hakları, savaş ve barış meselelerini çözümlenmeye yöneltiyor. "İman"ın; safi sloganların tekrarı, hiç kimşenin sormadığı sorulara verilen aşırı basit cevapların yinelenmesinden daha fazlası olduğunu anlayanların erişebileceği bir açıklık ve doğrulukla yazmış.

York Başpiskoposu, belki de çağdaşı olan herhangi bir üst düzey kilise görevlisinden çok daha fazla bir biçimde, bilim ve teknoloji tarafından şekillenen bir toplumdaki ve bilimden dinsel bir anlam çıkarmaya çabılıyor. Şüphesiz, eskiden kendisi de Cambridge'de bir bilim adamı idi ve deneysel bilime disiplinli ve açık fikirli yaklaşımı, onun teolojik konulara yaklaşımını da etkiliyor. Kişi, bilim ve dinin uygulamadaki karmaşıklıklara ve gerçeklere bakmaya

bu kadar istekli birine saygı duymalı. John Habgood, bilimin indirgemeciliğinden ve onun hoşgörüsüzlükte dinsel benzeri olan köktencilikten çok daha fazlasını içeren bir ihtiyaç hakkında yazıyor. Ve bilimin nasıl işlediğinin, aslında, dinsel şüphecililiğin kısırlıklarından daha fazlasına olan ihtiyacı savunduğunu izah ediyor. Onun bu yaklaşımının bilimsel benzerini Paul Feyerabend şöyle anlatıyor: "...bilim bütün seviyelerde 'anlam ifade etmenin' iki muhtemel anlamı arasında hareket eder. Doğada açılmayı, keşfedilmeyi bekleyen desenler, modeller vardır ve bilim olmasaydı, bu mümkün olmazdı. Aynı zamanda zihnimizde de bir dereceye kadar tecrübemiz üstüne empoze olan desenler, modeller vardır, bazen daha derin ve daha gizemli bir realiteyi saklayabilecek bir tür düzen yaratabilirler."

Aziz Augustin ve Aquinalı Thomas arasındaki en parlak ve en etkileyici düşünür olan Aziz Anselm, "Anlam ifade etmek için inanırım." diye yazmıştı. John Habgood, bu gelenekten geliyor. Son kitabının ilk dört bölümünü, bilim, iman, dua ve ahlâk konusunda bir anlam bulmaya çalışan herkese tavsiye ederim. ■

NETWORK Dergisi No.58 Ağustos 1995
sayısından çeviren: Yasemin TOKATLI

"Süratli realite değiştirebilecek olan kimseler, başkalarına nazaran çok daha fazla yük kaldırıp indirebilecek kimselerdir. Şimdi şu manayı da iyi kavrayınız ki, kâinat içerisinde cari olan ıstırap mekanizması ve insanın üzerine bindirilen yük ve karşısına çıkarılan, defaatle çıkarılan imtihan ve hadiseler, onun daha süratli realiteler değiştirmeye namzet olduğunu gösterir." SADIKLAR PLÂNI

Yaşamak

Varlık: Andre LUIZ

- Nerede olursak olalım, hepimiz kendi istediğimiz yaşamı meydana getiriyoruz.
- Hayatımızda mevcut olanlar, bugüne kadar yaptıklarımızın toplamıdır.
- Bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz ilerleme, daha önceden gideceğimizi açıkladığımız yoldaki ilerlemeden başka bir şey değildir.
- Sizin kabul etmeye hazır olduğunuz bütün düşünceleriniz ruhunuzu etkileyecektir; yolunuzu aydınlatmak için iyi düşünceleri yakalayınız ve bu pozitiflik sizin hayatınızı kutsal çağlayanlara dönüştürecektir.
- Eğer bir hata yaparsanız üzölmek için durmayınız; konu üzerinde inceden inceye düşününüz ve yapılan hatayı düzeltiniz. Çünkü ancak bu şekilde yapılan hatalardan ders alırsınız.
- Birlikte yaşamayı öğrenemediğimiz takdirde yaşamak çok zordur.
- Dışarıdaki hayatımız içimizin bir yansımasıdır.
- Yaşamak bir doğa kanunudur, ancak bireysel yaşam hepimizin kendinin eseridir.
- Başkalarının deneyimlerini her eleştirdiğimizde, en zayıf noktalarımızı düzeltmemiz gerektiğine işaret ediyoruz demektir.
- İşiniz kendinizin olduğu gibi, hedefiniz de içinde bulunduğunuz yoldur.

Medyom: F.C.Xavier • İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

KİTAPLAR ARASINDA

HAYAT, ÖLÜM ve ÖTESİ

Kitabın adı
HAYAT, ÖLÜM ve ÖTESİ
Yazan
Haluk HACALOĞLU
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
360 sayfa, 1996
Fiyatı: 800.000 TL.
RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Yaşam, sadece bizim doğumumuzla ölümümüz arasındaki süre midir? Birçok insan buna kani olmuş durumdadır. Bu konular insanlığın başlangıcından itibaren insan zihnini hep meşgul etmiş, o zihinde korkulara, endişelere, meraklara yol açmıştır. İnsanogluna çok çeşitli mizansenler altında epövrler yaratmış ve buna bağlı olarak da gelişiminde önemli roller oynamıştır.

Doğmak ve ölmek olguları, hayatımızın en yadsınamaz gerçekleridir. İnsanların en az bildikleri ve ne hikmetse bilmek istemekte de ısrar ettikleri bu konular, hayatın anlamını, amacını ve sırlarını içinde barındırır.

Ruhun bedenler üzerindeki hâkimiyeti ve bedenli faaliyetleri onun geçireceği takâmül sürecini belirlemektedir. Bu süreç çeşitli iniş çıkışlarla sonsuzdan sonsuza devam ediyor. Temelde ölüm ve doğum diye adlandırdığımız olgular, ruhsal varlığın sonsuz gidişinde kesik noktalar değil, sadece hâl değişimleri, şuur kaymalarıdır. Her şey birbiri içinde meydana gelmekte, doğumun içinde ölüm, ölümün içinde doğumlar ardı ardına oluşmaktadır. Hayat da bu kaotik yapının yaratılmasında temel yapı fonksiyonunu oynamaktadır.

Ruh varlığının ne doğumu ne de ölümü vardır. O, hayatın kendisidir. Yaratılış sürecinin sonsuzluğudur. Fizik plândaki terimiyle ölüm, hiçbir şeyin sonu değildir, aksine yeni doğumlara tohumluk yapmaktadır. Hayat-ölüm, canlı-cansız ayrımını yapmak bilgisizliğimizin sonucudur. Nerede ruh varsa, orada daima hayat vardır. Ölümün ardındaki hayatın bilgileri şuurlarımızda yer edindiğinde, ne ölüm ölüm olacak ne doğum doğum olacaktır. Bu iki kavramı birbirine bağladığımızda, hayatımızın temel fonksiyonunu yerine getirme imkânına kavuşabileceğiz.

Bu kapsamlı eser, yoğun bir çalışmanın ürünü olarak, dünya tarihinde bu konu üzerinde edinilen görüş açılarını biraraya getirmekte ve bir'leyici bir sürece sokmaktadır. ■